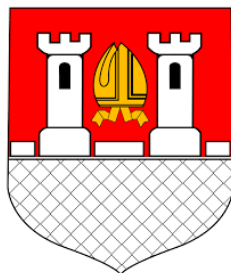

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego
Miasta i Gminy Bodzentyn

Załącznik Nr 1 do uchwały

CZĘŚĆ

B

KIERUNKI

ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

SPIS TREŚCI:

1. CELE POLITYKI PRZESTRZENNEJ.....	4
2. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ MIASTA I GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW	6
2.1 Okoliczności kształtujące politykę przestrzenną miasta i gminy Bodzentyn.	6
2.2 Kierunki zmian w strukturze przestrzennej.....	7
2.3 Strefy funkcjonalne gminy.....	9
2.3.1. Strefa rozwoju ośrodka miejskiego Bodzentyna.	9
2.3.2. Strefa rozwoju wielofunkcyjnego.....	10
2.3.3. Strefa wzmożonej aktywności turystyczno – osadniczej.....	11
2.3.4. Strefa rolniczej przestrzeni produkcyjnej, osadnictwa wiejskiego i turystyki.	12
2.3.5. Strefa wysokiej aktywności przyrodniczej.....	13
2.4 Jednostki funkcjonalne.....	14
3. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY.	14
3.1 Tereny zabudowane wg jednostek osadniczych wskazane do przekształceń i uzupełnienia – Ośrodki osadnictwa – hierarchia w przestrzeni miasta i gminy.....	14
3.2 Ogólne zasady i standardy zagospodarowania przestrzennego	15
3.3 Tereny funkcjonalne zainwestowane i potencjalnego rozwoju, polityka przestrzenna.	17
3.4 Tereny objęte ograniczeniem zabudowy lub zakazem zabudowy.....	32
4. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY I KRAJOBRAZU, W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO.	33
4.1 System przyrodniczy.....	33
4.2 Obszary i obiekty objęte prawnymi formami ochrony przyrody.	34
4.3. Zasady ochrony zasobów wodnych i ich jakości.....	44
4.3.1. Ochrona zasobów wodnych wynikająca z dokumentów planistycznych ustalana poprzez: ...	44
4.3.2. Zasady ochrony wód powierzchniowych:.....	44
4.3.3. Zasady ochrony wód podziemnych.	45
4.4 Zasady ochrony powierzchni ziemi.	45
4.5 Zasady ochrony przed hałasem.	45
4.6 Zasady ochrony powietrza.....	46
4.7 Zasady ochrony przed polami elektromagnetycznymi.	46
4.8 Zasady ochrony kopalin.....	47
4.9 Zasady ochrony terenów leśnych, zadrzewień oraz polityka zalesieniowa.	47
4.8.1. Ochrona zasobów leśnych.....	47
4.8.2. Polityka zalesieniowa.	47
4.10 Zasady ochrony przed rozwojem erozji i form geodynamicznych.....	48
4.11 Zasady ochrony krajobrazu kulturowego i ochrony dóbr kultury.	48
4.10.1. Zasady ogólne ochrony krajobrazu kulturowego – do szczegółowych ustaleń w miejscowych planach.	48
4.10.2. Zasady ogólne ochrony dóbr kultury – do szczegółowych ustaleń w miejscowych planach.	49
4.10.3. Ogólne kierunki polityki Gminy mające na celu ochronę wartości kulturowych i krajobrazowych.	49
4.12 Kierunki zmian w strukturze przestrzennej terenów na terenie gminy wynikające z audytu krajobrazowego.	49
5. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ.....	49
5.1 Zasady ogólne.....	50
5.2 Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków, objęte ochroną prawną na podstawie przepisów odrębnych.....	50

5.3	Obiekty wpisane do rejestru zabytków oraz znajdujące się w Ewidencji Zabytków ŚWKZ w Kielcach – zabytki nieruchome.....	51
5.4	Obiekty wpisane do rejestru zabytków ŚWKZ w Kielcach – zabytki ruchome.	51
5.5	Obiekty wpisane do rejestru zabytków ŚWKZ w Kielcach – zabytki archeologiczne.	51
5.6	Ewidencja Zabytków Miasta i Gminy Bodzentyn (GEZ).....	51
5.7	Gminna Ewidencja Zabytków - stanowiska archeologiczne.....	52
5.8	Strefy ochrony konserwatorskiej i archeologicznej.....	52
5.8.1.	Strefy ochrony konserwatorskiej.	53
5.9.	Strefy ochrony archeologicznej.....	57
5.9	Punkty i panoramy widokowe.....	57
5.10	Obszary i zasady ochrony dóbr kultury współczesnej.....	57
5.11	Obszary i zasady ochrony parków kulturowych.....	57
6.	KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACJNEGO.....	57
6.1	Cele rozwoju transportu.....	57
6.2	Nadrzędny układ komunikacyjny.	58
6.2.1.	Modernizacja układu komunikacyjnego w ciągu dróg wojewódzkich nr 751 i 752.	59
6.2.2.	Planowane obwodnice Bodzentyna i Świętej Katarzyny układu na drogach wojewódzkich nr 751 i 752.....	60
6.3	Podstawowy układ komunikacyjny.....	63
6.4	Uzupełniający układ komunikacyjny.	63
6.5	Układ komunikacji kolejowej.	63
6.6	Polityka rozwoju parkingów.....	64
2.3.6.	Główne zasady realizacji polityki parkingowej:.....	64
2.3.7.	Minimalne wskaźniki dla realizacji miejsc parkingowych.....	64
6.7	Obsługa transportu ładunków.....	65
6.8	Obsługa ruchu rowerowego i pieszego.....	65
6.9	Polityka rozwoju komunikacji.....	65
7.	KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU INFRASTRUKTURY.	66
7.1	Zaopatrzenie w energię elektryczną	66
7.2	Zaopatrzenie w gaz.....	67
7.3	Zaopatrzenie w wodę.....	67
7.4	Gospodarka ściekowa.....	69
7.5	Gospodarka odpadami.....	70
7.6	Zaopatrzenie w ciepło.....	71
7.7	Telekomunikacja.	72
7.8	System regulacji stosunków wodnych.	72
7.9	Energia odnawialna.....	72
8.	OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM.....	73
9.	OBSZARY, DLA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, ZGODNIE Z USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA I USTALENIAMI PROGRAMÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 48 UST. 1 USTAWY O PLANOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU PRZESTRZENNYM.....	74
9.1	Zadania rządowe stanowiące inwestycje ponadlokalnych celów publicznych.....	74
9.2	Zadania o znaczeniu wojewódzkim stanowiące inwestycje ponadlokalnych celów publicznych....	74
9.3	Zadania o znaczeniu powiatowym stanowiące inwestycje ponadlokalnych celów publicznych.	75
9.4	Zadania o znaczeniu gminnym stanowiące inwestycje lokalnych celów publicznych	75
10.	OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 m ² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ.....	76

10.1	Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości.	76
10.2	Obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	76
10.3	Obszary przestrzeni publicznej.	76
10.4	Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych.	76
11.	OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE	77
12.	KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ.....	77
12.1	Kierunki i zasady kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej.	77
12.2	Kierunki i zasady kształtowania leśnej przestrzeni produkcyjnej.....	78
13.	OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH.....	78
13.1	Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi.	78
13.2	Obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych.....	79
14.	OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY. 80	
15.	OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY (Dz.U. z 1999 r. Nr 41, poz. 412 z późn. zm.).	80
16.	GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH.	80
17.	BEZPIECZEŃSTWO LUDNOŚCI.....	80
18.	OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCENI, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI.	80
19.	OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM.	82
20.	OBSZARY ZDEGRADOWANE.	82
21.	UZASADNIENIE ORAZ SYNTEZA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ W STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA I GMINY BODZENTYN.	83

1. CELE POLITYKI PRZESTRZENNEJ

Zadaniem stadium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miasta i Gminy Bodzentyn jest określenie kierunków polityki przestrzennej samorządu gminnego, które wynikają z istniejących uwarunkowań zagospodarowania obszaru miasta i gminy jak i odnoszących się do jej obszaru ustaleń zawartych w dokumentach wyższej rangi tj. "Strategii rozwoju województwa świętokrzyskiego" oraz "Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego".

Analiza stanu istniejącego zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Bodzentyn objęła uwarunkowania zewnętrzne jak i wewnętrzne, które były definiowane o strategiczne dokumenty, mające wpływ na stan istniejący oraz kierunki rozwoju gminy w ostatnich latach.

W części stadium dotyczących Kierunków uwzględniono:

1) w zakresie uwarunkowań zewnętrznych:

- ✓ „Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030” przyjęta przez Radę Ministrów Uchwałą Nr 239/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r.
- ✓ *Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego* przyjęty Uchwałą Sejmiku Woj. Świętokrzyskiego Nr XLVII/833/14 z dnia 22 września 2014 r.
- ✓ Program Rozwoju Infrastruktury Transportowej Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 przyjęty Uchwałą Nr XXVI/30/16 Sejmiku Woj. Świętokrzyskiego z dnia 26 września 2016 r.
- ✓ Programu ochrony środowiska dla województwa świętokrzyskiego na lata 2015-2020 z perspektywą do roku 2025 (Uchwała Nr XX/290/16 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 5 lutego 2016 r.).
- ✓ Aktualizacja Programu ochrony powietrza dla województwa świętokrzyskiego wraz z planem działań krótkoterminowych: obie strefy zaklasyfikowano do klasy C ze względu na przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu zawieszonego PM10 (z powodu przekroczenia dopuszczalnej liczby przekroczeń w roku dla stężeń 24-godzinnych), strefę miasto Kielce zaklasyfikowano do klasy C z uwagi na przekroczenie dopuszczalnego poziomu pyłu zawieszonego PM2,5, ponieważ zmierzone wartości stężeń są wyższe od średniorocznej wartości dopuszczalnej powiększonej o margines tolerancji, obie strefy zaklasyfikowano do klasy C ze względu na przekroczenia docelowego poziomu średniorocznego dla B(a)P, obie strefy zaliczono do klasy A z uwagi na brak przekroczeń poziomu docelowego dla ozonu, natomiast do klasy D2 z uwagi na przekroczenie poziomu celu długoterminowego - Uchwała Nr XVII/248/15 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 listopada 2015 r. (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2015 r., poz. 3890),
- ✓ Aktualizacja Programu ochrony powietrza dla województwa świętokrzyskiego wraz z planem działań krótkoterminowych przyjęta Uchwałą Nr XVII/248/15 z dnia 27 listopada 2015 r.
- ✓ Program ochrony powietrza atmosferycznego dla woj. Świętokrzyskiego strefa świętokrzyska ze względu na przekroczenia pyłu PM 2,5 wraz z planem Działań Krótkoterminowych”, uchwalony uchwałą Nr XXV/429/12 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 26 listopada 2012 roku (Dz. Urz. Woj. Świętokrz. z 2013 r., poz. 45);
- ✓ Plan gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego na lata 2016 – 2022 podjęty uchwałą Nr XXV/357/16 z dnia 27 lipca 2016 roku (Dz. U. Woj. Święt. 2016.2411);
- ✓ Raport o stanie środowiska w województwie świętokrzyskim w 2017 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Kielcach 2017 r.;
- ✓ Ocena jakości powietrza na terenie województwa świętokrzyskiego w 2017 r., WIOŚ Kielce kwiecień 2018 r.;
- ✓ Ocena poziomów substancji w powietrzu oraz wyniki klasyfikacji stref województwa świętokrzyskiego za rok 2017, WIOŚ Kielce 2017;
- ✓ Wyniki oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych województwa świętokrzyskiego w latach 2007 – 2009, WIOŚ Kielce;

- ✓ Wyniki klasyfikacji i oceny stanu wód powierzchniowych w województwie świętokrzyskim w roku 2015, WIOŚ Kielce 2016;
- ✓ Wyniki klasyfikacji oceny stanu wód podziemnych w województwie świętokrzyskim w roku 2016, WIOŚ Kielce 2017;
- ✓ Program Państwowego Monitoringu Środowiska Województwa Świętokrzyskiego na lata 2016 – 2020” WIOŚ Kielce 2017;
- ✓ Zaktualizowana Strategia rozwoju województwa świętokrzyskiego do roku 2020 - uchwała Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego Nr XXIII/589/13 z dnia 16 lipca 2013 roku,
- ✓ Program Ochrony nad zabytkami w województwa świętokrzyskiego na lata 2013-2016 (Uchwałą Nr XXIX/524/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 25 marca 2013 r.)
- ✓ Strategia rozwoju powiatu kieleckiego do roku 2020, przyjęty uchwałą Nr XXIV/16/2017 Rady Powiatu w Kielcach z dnia 20 marca 2017r.;
- ✓ Program Ochrony Środowiska i plan gospodarki odpadami dla powiatu kieleckiego na lata 2007-2011 z perspektywą na lata 2012 - 2018,
- ✓ Plan ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego oraz części obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Łysogóry (Kod Obszaru PLH260002) pokrywającej się z granicami Parku, stan na 23.12. 2014r.;
- ✓ Plan ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego, Operat zagospodarowania przestrzennego Świętokrzyskiego Parku Narodowego i Obszaru Natura 2000 Łysogóry, stan na 1.01.2014r.;

2) w zakresie uwarunkowań wewnętrznych:

- ✓ Strategia Zrównoważonego Rozwoju Miasta i Gminy Bodzentyn, Bodzentyn 2000;
- ✓ Program Rewitalizacji Gminy Bodzentyn na lata 2016 – 2023;
- ✓ Analiza stanu gospodarki odpadami komunalnymi na terenie gminy Bodzentyn w 2016 roku – korekta, Bodzentyn 2017;
- ✓ Plan Gospodarki niskoemisyjnej dla Gminy Bodzentyn;
- ✓ Program ochrony środowiska dla Miasta i Gminy Bodzentyn, Kielce 2004r.;
- ✓ Plan Gospodarki Odpadami dla Miasta i Gminy Bodzentyn, Kielce 2004r.;

Kluczowym dokumentem określającym kierunek rozwoju gminy jest strategia. W przypadku gminy Bodzentyn, obowiązująca strategia rozwoju jest zdeaktualizowana w wyniku szeregu przemian jakie dokonały się od czasu jej przyjęcia tj. od 2000 roku. Najnowszym dokumentem jaki określa kierunki rozwoju miasta i gminy oraz ich politykę przestrzenną są: Strategia rozwoju powiatu kieleckiego i Plan zagospodarowania przestrzennego województwa świętokrzyskiego. W oparciu o te właśnie dokumenty sprecyzowano główne cele polityki na terenie miasta i gminy Bodzentyn.

Główne cele strategiczne powiatu kieleckiego to:

- 1) Rozwój zasobów ludzkich i instytucjonalnych,
- 2) Ochrona i racjonalne wykorzystanie przestrzeni i dóbr kultury,
- 3) Rozwój gospodarczy oraz rozwój infrastruktury technicznej i społecznej.

Dokument Strategii Rozwoju Powiatu Kieleckiego do roku 2020 przyjmuje następujące cele operacyjne w odniesieniu do celów strategicznych, w kolejności:

1) W zakresie rozwoju zasobów ludzkich i instytucjonalnych:

- ✓ Rozwój edukacji i dostosowanie oferty edukacyjnej do wymogów rynku pracy.
- ✓ Przeciwdziałanie bezrobociu, aktywizacja rynku pracy i wzrost kompetencji zawodowych mieszkańców powiatu.
- ✓ Podniesienie poziomu wiedzy i kwalifikacji kadr pod potrzeby nowych specjalizacji gospodarczych ze szczególnym uwzględnieniem profilu powiatu.

- ✓ Ułatwienie mieszkańcom powiatu dostępu do usług medycznych poprzez modernizację i poprawę wyposażenia placówek służby zdrowia oraz realizację programów zdrowotnych.
- ✓ Podniesienie poziomu bezpieczeństwa publicznego.
- ✓ Zwiększenie skuteczności i efektywności działań administracji i wzrost kompetencji kadr w zakresie użycia TIK.
- ✓ Zintegrowana polityka społeczna.
- ✓ Rozwijanie aktywnych form integracji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych.
- ✓ Likwidacja barier architektonicznych, urbanistycznych, transportowych w komunikowaniu się, technicznych w dostępie do środowiska wewnętrznego i zewnętrznego osób niepełnosprawnych.

2) W zakresie ochrony i racjonalnego wykorzystania przestrzeni i dóbr kultury:

- ✓ Ochrona i poprawa stanu środowiska naturalnego.
- ✓ Rozwój i promocja turystyki oraz tworzenie i modernizacja infrastruktury kulturowej i turystycznej.
- ✓ Opracowanie i wdrożenie skutecznej kampanii promocyjnej dla potencjalnych inwestorów i turystów.
- ✓ Wspieranie rewitalizacji w wymiarze społecznym, gospodarczym, środowiskowym, przestrzenno-funkcjonalnym i technicznym na obszarach miejskich i wiejskich.

3) W zakresie rozwoju gospodarczego oraz rozwoju infrastruktury technicznej i społecznej:

- ✓ Zwiększenie i poprawa dostępności komunikacyjnej powiatu oraz infrastruktury komunalnej.
- ✓ Budowa, rozbudowa, modernizacja i wyposażenie obiektów użyteczności publicznej.
- ✓ Rozwój wybranych elementów infrastruktury mającej wpływ na bezpieczeństwo i wysoki komfort życia mieszkańców.
- ✓ Rozwój infrastruktury społeczeństwa informacyjnego.
- ✓ Wsparcie rozwoju oraz promocja atrakcyjności i konkurencyjności inwestycyjnej przedsiębiorstw w zakresie innowacji oraz rozwój instytucji otoczenia biznesu.

Stworzenie zrównoważonego rozwoju społeczno - gospodarczego miasta i gminy Bodzentyn, który godziłby efektywne wykorzystanie zasobów gospodarczych, zwłaszcza wysokiej jakości gleb z jednoczesnym rozwojem przedsiębiorczości i wdrażaniem zasad ekorozwoju oraz ochroną walorów przyrodniczych i kulturowych, będzie możliwe dzięki przyjęciu kierunków rozwoju studium wyrażonych w w/w celach i sposobach realizacji tych celów. Przyjęte cele strategiczne w strategii rozwoju powiatu kieleckiego doskonale wpisują się w obecne działania samorządu gminy oraz kierunki rozwoju przestrzennego jakie zostały zapisane w niniejszym dokumencie studium.

2. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ MIASTA I GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW

2.1 Okoliczności kształtujące politykę przestrzenną miasta i gminy Bodzentyn.

Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Bodzentyn w pełnym zakresie i w granicach administracyjnych gminy, będąca przedmiotem niniejszego opracowania, z uwagi na wyraziste uwarunkowania przestrzeni, jest w części kontynuacją polityki przestrzennej przyjętej w „Studium....” przyjętym Uchwałą VIII/31/2000 Rady Miejskiej w Bodzentynie z dnia 27.10.2000r. Okres osiemnastu lat obowiązywania studium, nowelizacja ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w 2003 roku oraz fakt wejścia Polski do wspólnoty ewropejskiej i podjęcie szeregu nowych inwestycji, spowodowały, że polityka przestrzenna samorządu wymaga nowego spojrzenia i przyjęcia nowych kierunków zagospodarowania przestrzennego. Diametralnie zmieniły się również potrzeby mieszkańców, ich styl życia oraz

zapotrzebowanie na nowe tereny inwestycyjne. Zmieniają się również potrzeby i standardy w zakresie turystyki, gmina coraz częściej doświadcza alenacji z powodu niewystarczającej bazy noclegowej i nadal niewykorzystanego potencjału Gór Świętokrzyskich.

W toku prac nad zmianą stadium wykonano inwentaryzację urbanistyczną i zdjęciową (w tym filmową), przeanalizowano uwarunkowania przy uwzględnieniu elementów środowiska przyrodniczego, uwarunkowań społeczno-gospodarczych oraz potrzeb mieszkańców gminy (w oparciu o wnioski z okresu ostatnich lat). Dokonano również szeregu analiz i bilansu terenów w oparciu o obowiązujące przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Opracowywana zmiana stadium stawia następujące zadania i dokonuje:

- 1) rozpoznania aktualnej sytuacji gminy, istniejące uwarunkowania, problemy związane z jej rozwojem oraz ustala jej potencjał;
- 2) formułuje kierunki zagospodarowania przestrzennego i zasady polityki przestrzennej miasta i gminy, w tym zasady ochrony interesu publicznego;
- 3) tworzy podstawy do koordynacji miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz wskazuje potencjalne tereny inwestycyjne w oparciu o definicję ładu przestrzennego i dobrze rozumianej promocji gminy, mającej na celu jej rozwój.

Studium nie zmienia w sposób zasadniczy kierunków rozwoju, szczególnie w zakresie zabudowy mieszkaniowej na terenach wiejskich, niemniej nowe inwestycje realizowane w oparciu o decyzje administracyjne tj. warunki zabudowy i zagospodarowania tereny, szczególnie w części miejscowości takich jak:

- ✓ Bodzentyn – aktywność przedsiębiorcza, głównie w zakresie handlu i usług oraz inwestycyjna związana budownictwem mieszkaniowym;
- ✓ Święta Katarzyna – realizacja zaplecza turystyczno – usługowego, z rozbudową bazy noclegowej, realizacja nowej zabudowy mieszkaniowej i letniskowej oraz powstanie nowych punktów działalności gospodarczej o charakterze usługowym;
- ✓ Wilków – rozwój osadnictwa oraz terenów sportowo-rekreacyjnych wokół zbiornika „Wilków”, w tym rozwój zabudowy letniskowej praktycznie na całym obszarze sołectwa;
- ✓ Leśna Stara Wieś – rozwój bazy transportowej i usług wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 751 przy granicy z miastem Bodzentyn;

Obraz przestrzeni tych sołectw w znaczny sposób zmieniły powstałe nowe funkcje terenów, które w naturalny sposób generują rozwój funkcji sobie podobnych lub uzupełniających na sąsiednich nieruchomościach.

Największe przekształcenia przestrzeni zauważalne są jednak w mieście Bodzentyn. Wpływ na ten fakt ma nie tylko administracyjno-usługowy charakter miasta ale i prace rewitalizacyjne jego centrum oraz aktywność przedsiębiorcza mieszkańców i właścicieli nieruchomości. Miasto w uwagi na bogatą historię, zabytkowy układ urbanistyczny i zabytki architektury jest ważnym celem turystycznym w skali regionalnej. Jego atrakcyjność jest zauważana również poprzez presję rozwoju zabudowy zarówno w wolnych kwartałach centrum jak i poza nim, podobnie też w atrakcyjnych terenach z ekspozycją na miasto i Góry Świętokrzyskie.

2.2 Kierunki zmian w strukturze przestrzennej.

Przyjęto zatem kierunki rozwoju struktury przestrzennej miasta i gminy Bodzentyn:

- 1) rozwój osadnictwa poprzez przekształcenia i uzupełnienia istniejących oraz przygotowanie nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, mieszkaniowo - usługową z podstawowymi usługami bytowymi, zabudowy związanej z działalnością gospodarczą w zakresie usług i produkcji, w tym realizacja dostępności komunikacyjnej wszystkich obszarów gminy oraz systemowe rozwiązania w zakresie infrastruktury technicznej, szczególnie związanej z budową sieci kanalizacyjnej;
- 2) ochrona gruntów rolnych wysokich klas oraz wsparcie rolnictwa poprzez:

- propagowanie technologii rolnictwa ekologicznego a także racjonalizację stosowania środków ochrony roślin;
 - organizację lokalnego rynku dystrybucji produktów rolnych;
 - tworzenie warunków sprzyjających wzrostowi konkurencyjności gospodarstw na tle regionu, szczególnie tych wytwarzających produkty ekologiczne wymagające specjalnych procedur;
 - wdrażanie zrównoważonego i biodynamicznego rolnictwa poprzez stosowanie nowoczesnych technologii i wprowadzenie nowych gatunków upraw, ukierunkowanych na uprawy ekologiczne – wolne od GMO, w tym upraw stanowiących materiał do dalszego przetwórstwa związanego z branżami budowlaną lub przemysłową (np. uprawy kontraktowane t.j. konopie przemysłowe);
 - organizację szkoleń dla rolników;
- 3) ochrona walorów kulturowych (przyjęcie przez Radę Miasta i docelowo realizacja założeń Gminnego Programu Ochrony Zabytków) oraz ochrona dóbr kultury zgodnie z przepisami o ochronie zabytków;
- 4) ochrona przyrody w zakresie:
- ochrony zespołów przyrodniczych chronionych prawem (w tym szczególnie obszaru Świętokrzyskiego Parku Narodowego i Sieradowickiego Parku Krajobrazowego), obszarów leśnych oraz ekosystemów dolin rzecznych (i cieków);
 - zwiększenie lesistości poprzez zalesienia gleb najłabszych klas bonitacyjnych oraz terenów osuwiskowych lub narażonych na erozję;
 - zachowanie terenów łąk i pastwisk, jako terenów czynnych biologicznie;
 - zachowanie układu pól uprawnych stanowiący krajobraz kulturowy tzw. pasiaki świętokrzyskie;
 - likwidację dzikich wysypisk śmieci, poprawa świadomości mieszkańców poprzez program edukacyjne i odpowiednie ulgi;
 - ograniczanie zanieczyszczeń środowiska.
- 5) rozbudowa i przebudowa infrastruktury technicznej oraz infrastruktury drogowej poprzez:
- rozbudowę sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej;
 - modernizację oczyszczalni ścieków, w tym małych przydomowych oczyszczalni ścieków;
 - modernizację istniejących wodociągowych i budowa sieci gazowej;
 - modernizację i rozbudowę sieci energetycznych;
 - poprawę jakości nawierzchni dróg publicznych;
 - budowę ciągów pieszych i tras rowerowych;
 - zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców poprzez oświetlenie ulic.
- 6) poprawa rynku pracy i usług poprzez:
- koncentracja nie w pełni wykorzystanych zasobów drobnej wytwórczości i drobnego przemysłu, głównie w mieście Bodzentynie, poprzez stworzenie możliwości lokalizacyjnych nowych inwestycji zarówno w terenach przygotowanych pod względem uzbrojenia technicznego, jak również wyznaczonych w miejscowych planach;
- ✓ wykorzystanie zasobów potencjalnych pracowników zarówno w obszarze miasta jak i obszarów wiejskich (osoby mobilne zawodowo oraz podatne na zmiany koniunktury na rynku pracy);
 - rozbudowę, adaptację i przebudowę stref usług na obszarze całej gminy;
 - stosowanie gminnego systemu zachęt finansowych i podatkowych dla potencjalnych inwestorów, w tym również mieszkańców;
 - zwiększenie liczby podmiotów gospodarczych w szczególności w sektorze gospodarki przy drodze wojewódzkiej pomiędzy granicami miasta w kierunku na Wzdół;
 - rozwinięcie sektora usług turystycznych i stosowanie zachęt w postaci ulg podatkowych do realizacji indywidualnych przedsięwzięć;

- 7) budowa i rozbudowa bazy sportowo – rekreacyjnej – zwłaszcza rozbudowa i aktywizacja terenów rekreacji i agroturystyki oraz usług sportu na obszarze całej gminy, ponadto, wykorzystanie walorów przyrodniczych oraz dziedzictwa kulturowego do promocji gminy;
- 8) wyznaczenie obszarów realizacji inwestycji z zakresu odnawialnych źródeł energii, z jednoczesną dbałością o walory krajobrazowe i wielkoobszarowe formy ochrony przyrody;
- 9) ustanowienie ochrony akustycznej terenów narażonych na wzmożone działanie hałasu;
- 10) pełne wykorzystanie powiązań komunikacyjnych z regionem i krajem wynikających z przebiegu dróg wojewódzkich (DW751 i DW752) dla poprawy jego powiązania z układem osadniczym najbardziej predysponowanych do rozwoju głównych jednostek osadniczych gminy, szczególnie miasta Bodzentyn.

2.3 Strefy funkcjonalne gminy.

Strefy funkcjonalne stanowią podstawowe jednostki przestrzenne określone dla wskazania obszarów predysponowanych do instrumentalizacji celów określonych w polityce rozwoju przestrzennego gminy. Stanowią one więc obszary największe powierzchniowo oraz najbardziej zgeneralizowane i uogólnione pod względem możliwości funkcjonalnych. Rodzaj oraz granice poszczególnych stref (generalnych i zasadniczych) zdeterminowane są wiodącymi uwarunkowaniami rozwoju.

Wyodrębniono pięć generalnych stref funkcjonalnych (jednostek strukturalnych):

2.3.1. Strefa rozwoju ośrodka miejskiego Bodzentyna.

Strefa ta została ograniczona do granic administracyjnych miasta Bodzentyna. Zadaniem miasta będzie rozwijać funkcję lokalnego ośrodka w skali regionu i głównego ośrodka administracji, edukacji i kultury, turystyki, aktywności gospodarczej i mieszkalnictwa gminy. Wielofunkcyjność i potencjał do rozwoju tworzą dogodne połączenia komunikacyjne rangi regionalnej (drogi wojewódzkiej DW751 i DW752), zabytkowa część miasta (centrum), atrakcyjne geograficznie położenie oraz istniejące i potencjalne tereny inwestycyjne z widocznym podziałem na część północną i południową o znacznym zróżnicowaniu ukształtowania terenu. Intensywność zabudowy w tej strefie powinna być największa z jednoczesną zasadą jej ekstensywnego charakteru w obszarach doliny rzeki Psarki, od południa północnego stoku góry miejskiej i ochrony ekspozycji krajobrazu kulturowego zarówno zurbanizowanego jak i przyrodniczego.

W obszarze centrum miasta preferuje się dopełnienie zabudową historycznego układu urbanistycznego z uwzględnieniem ograniczeń i zasad zagospodarowania dla obowiązujących stref ochrony konserwatorskiej A i B. Dominować tutaj będzie zabudowa mieszkalna i usługowa o charakterze centrotwórczym i miejskim. W większości ten rodzaj zabudowy będzie podkreślał dwa wnętrza urbanistyczne: Rynek Górny o Plac Żwirki (węzeł komunikacyjny gminy).

Miasto wymaga przebudowy układu komunikacyjnego rangi regionalnej z uwagi na duże natężenie ruchu tranzytowego w centrum miasta. Studium zakłada realizację obwodnicy miasta od strony południowo-wschodniej poprzez budowę wschodniej obwodnicy miasta łączącej poza centrum drogi wojewódzkie DW751 i DW752.

Miasto przez lata wytworzyło dwa centra:

Centrum administracyjno-edukacyjne: skrzyżowanie ul. Suchedniowskiej i ul. Wolności;

Obszar ten skupia w sobie usługi w zakresie administracji (Urząd Miasta i Gminy, siedziba administracji Świętokrzyskiego Parku Narodowego i nadleśnictwa, poczta), szkolnictwa (dwie szkoły z terenami towarzyszącymi, internat, przedszkole, boisko sportowe) i usług (sklepy spożywcze i wielobranżowe, drobne usługi).

Kierunkiem rozwoju tego obszaru powinna być kontynuacja i rozwój funkcji administracyjno – usługowej uzupełnianej funkcjami zabudowy mieszkaniowej, w tym zamieszkania zbiorowego z jednoczesnym zapewnieniem infrastruktury komunikacyjnej w postaci ogólnodostępnych parkingów i sieci dróg dojazdowych.

Centrum miasta: obszar w większości znajdujący się w strefie ochrony konserwatorskiej A i B oraz zamykający się w ulicach: Kieleckiej, Pasieka, części Opatowskiej, części Partyzantów, części 3 Maja, Piłsudskiego i Kieleckiej do ul. Słonecznej.

Zwarty obszar zabudowy o charakterze małomiasteczkowym z przewagą zabudowy mieszkaniowej – pierzejowej z usługami w zakresie handlu, gastronomii, opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjnym, religijnym i rekreacyjno-turystycznym.

Kierunek rozwoju tego obszaru powinien być oparty o przekształcenia zmierzające do poprawy jakości przestrzeni zarówno publicznej jak i obiektów architektonicznych z uwzględnieniem przepisów wynikających z ustawy o ochronie zabytków i wytycznych Konserwatora Zabytków na każdym etapie inwestycji. Centrum miasta powinno rozwijać funkcje miejskie w zakresie mieszkalnictwa, usług centrotwórczych z jednoczesnym tworzeniem atrakcyjnej szeroko pojętej bazy turystycznej i rekreacyjnej.

Dążyć należy do usprawnienia komunikacji kołowej oraz pieszo - rowerowej pomiędzy tymi dwoma centrami oraz zwiększenia dostępności do głównych atrakcji miasta: Ruin zamku w Bodzentynie z parkiem dworskim oraz dwóch zabytkowych kościołów m. in. poprzez realizację parkingów mogących stanowić zaplecze parkingowe dla cyklicznych imprez organizowanych szczególnie w otoczeniu ruin zamkowych.

Poza obszarami stref ochrony konserwatorskiej A i B dopuszcza się również działalność przedsiębiorczą o charakterze produkcyjnym. Predysponowane do tego będą obszary przy drogach wojewódzkich gdzie działalność gospodarcza już się kształtuje tj. wyjazdy z miasta w kierunku na Leśną Starą Wieś, Tarczek (gm. Pawłów). Ponadto dalszy rozwój zabudowy usługowo-produkcyjnej, składów i magazynów, w tym baz transportowych przewiduje się w północnej części miasta przy ul. Wolności. Zabudowa ta stopniowo powinna w kierunku północnym przekształcać w zabudowę mieszkaniową z usługami.

Południowa część miasta w obszarach poza centrum, z uwagi na zróżnicowaną, przez co atrakcyjną rzeźbę terenu i stosunkowo dobrą dostępność komunikacyjną będzie rozwijało funkcje mieszkaniowe, usługowe oraz bazy noclegowo-turystycznej miasta i Gór Świętokrzyskich. Dominować tutaj będzie zabudowa o ekstensywnym charakterze realizowana wzdłuż ulic, rzadziej dostępna z sięgaczy. Przewiduje się w tym terenie przy drogach lokalnych szczególnie rozwój zabudowy o charakterze letniskowym i agroturystyki w oparciu o działalność gospodarstw rolnych.

2.3.2. Strefa rozwoju wielofunkcyjnego.

Jest to strefa, składająca się z odrębnych dwóch części, obejmująca pas wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 751 w kierunku zachodnim od miasta Bodzentyn przez sołectwa Leśną Starą Wieś i Wzdół Kolonia i Wzdół Rządowy – centrum. W tym obszarze postulowana jest realizacja wielofunkcyjnej przestrzeni opartej o istniejącą przedsiębiorczość i rozwój nowych terenów w zakresie mieszkalnictwa, usług, w tym usług transportu i działalności produkcyjno – składowo – magazynowej (Leśna Stara Wieś), sportu i rekreacji oraz mieszkalnictwa. Rozwój wielofunkcyjny, ukierunkowany na rozwój przedsiębiorczości, wymagać będzie odpowiedniego zaplecza terenowego oraz dostępności do urzędzeń i obiektów infrastruktury technicznej.

W obszarze pierwszym w sołectwie Leśna Stara Wieś dominować będzie działalność o charakterze produkcyjnym, składów i magazynów, transportu , usług. Funkcja mieszkaniowa będzie mieć charakter marginalny i związana będzie głównie z prowadzoną działalnością gospodarczą lub łączona z funkcją usługową.

Zasadą lokalizacji zabudowy w tej strefie będzie ograniczenie bezpośrednich zjazdów z działki na drogę wojewódzką nr 751 tam gdzie to będzie możliwe na rzecz zjazdów na drogi niższego rzędu w tym na drogę powiatową nr 0582T.

Obszar drugi to teren części sołectw Wzdół Rządowy i Wzdół Kolonia, gdzie w oparciu o dobrą dostępność do drogi wojewódzkiej, rozwijać się będzie wielofunkcyjny ośrodek. Wielofunkcyjność wyrażać się będzie poprzez rozwój funkcji usługowej, w tym transportu i funkcji mieszkalnej mieszanej tj. zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej.

Kierunkiem przekształceń istniejącej zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej będzie zabudowa wielofunkcyjna z możliwością lokalizowania drobnej działalności gospodarczej, nie stwarzającej uciążliwości dla otoczenia.

Zasadą zagospodarowania tej strefy będzie ograniczenie lokalizacji zabudowy posiadającej obsługę komunikacyjną z drogi wojewódzkiej na rzecz obsługi z dróg niższego rzędu.

Nowopowstająca zabudowa powinna stanowić kontynuację istniejącej zabudowy o charakterze w większości ulicowym, jednakże z przestrzeganiem zasady zachowania i ochrony dalekich i bliskich widoków. Lokalizacja usług z zakresu transportu powinna być realizowana w terenach na których taka funkcja nie będzie uciążliwa dla zabudowy sąsiadującej, szczególnie funkcji mieszkaniowej. Zabudowa letniskowa powinna być lokowana poza głównym ciągiem komunikacyjnym (drogą wojewódzką).

2.3.3. Strefa wzmożonej aktywności turystyczno – osadniczej.

Strefa wzmożonej aktywności turystyczno – osadniczej obejmuje sołectwa Wilków i Święta Katarzyna z wyłączeniem terenów leśnych i obszarów Świętokrzyskiego Parku Narodowego.

Kierunkiem przekształceń istniejącej zabudowy i realizacji nowej będzie szeroko pojęta zabudowa mieszkaniowa i usługowa, szczególnie ukierunkowana na ruch turystyczny i tworzenie bazy noclegowej, gastronomicznej, szkoleniowo – wypoczynkowej i hotelarskiej. Największy nacisk na rozwój funkcji turystycznych powinien być skierowany na centrum Świętej Katarzyny i okolice zbiornika wodnego w Wilkowie.

Miejscowość Święta Katarzyna z racji położenia przy ważnym szlaku turystycznym Gór Świętokrzyskich (szlak na Łysicę) oraz znajdujący się tu klasztor żeński Sióstr Bernardynek, Muzeum Mineralów i Skamieniałości, istniejące już zaplecze noclegowe (pensjonaty, schroniska i inne obiekty zamieszkania zbiorowego) rozwijać będzie funkcję ośrodka turystycznego i głównej bazy noclegowej, szczególnie dla zorganizowanych grup turystów. Kierunkiem rozwoju dla miejscowości stanie się dalszy rozwój usług z zakresu turystyki, sportu i rekreacji, usług edukacji i kultury, działalności religijnej oraz usług towarzyszących, w tym gastronomii. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zagrodowa uzupełniana będzie o funkcje usług związane z powiększeniem bazy noclegowo – wypoczynkowej jak pensjonaty, wynajem pokoi i apartamentów, wynajem domów dla celów wypoczynkowych, dalszy rozwój zabudowy letniskowej rekreacji indywidualnej i zbiorowej oraz zamieszkania zbiorowego.

Rozwój tego ośrodka ściśle związany jest z kształtowaniem obszarów inwestycyjnych uwzględniających kluczowe dla miejscowości rozwiązania komunikacyjne takie jak m. in. obwodnica miejscowości Święta Katarzyna z rezerwą terenową w nieobowiązującym miejscowym ogólnym planie zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Bodzentyn oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Bodzentyn przyjęte w roku 2000 oraz w obowiązującym Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego.

Projektowana obwodnica ma swoją kontynuację we wszystkich dokumentach planistycznych sąsiedniej gminy Górno tj. studium i miejscowym planie a niniejsze studium uwzględnia jej przebieg dając kontynuację tej drogi na obszarze gminy Bodzentyn. Realizacja obwodnicy umożliwi prawidłowe kształtowanie polityki przestrzennej na obszarze sołectwa Święta Katarzyna co wpłynie na rangę, atrakcyjność i jakość rozwiązań przestrzennych miejscowości turystycznej.

Miejscowość zostaje zatem podzielona na dwa obszary o nieco odmiennej polityce przestrzennej. Południowa część Świętej Katarzyny (powiększony obszar względem stanu obecnego) predysponowana będzie do rozwoju wielofunkcyjnego w zakresie usług i obsługi ruchu turystycznego. Część północna rozwijać będzie funkcję mieszkaniową – usługową o bardziej ekstensywnej zabudowie, predysponowaną dodatkowo do lokalizacji zabudowy lotniskowej i agroturystyki.

Miejscowość i sołectwo Wilków jest drugim co do rangi obszarem gdzie aktywność zarówno osadnicza, w tym lotniskowa i aktywność wynikająca z potrzeb rozwoju turystyki i rekreacji jest znaczna.

Lokalizacja zbiornika retencyjno – rekreacyjnego „Wilków” jest magnesem dla aktywności rekreacyjnej, stąd rozwój szczególnie w jego otoczeniu powinien być ukierunkowany na funkcje sportu, rekreacji i wypoczynku, zaplecza ruchu turystycznego oraz wielofunkcyjnej zabudowy mieszkaniowej. Głównym kierunkiem rozwoju na pozostałej części sołectwa będzie rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej z usługami, samych usług z dopuszczeniem działalności usługowo-produkcyjnej przy drodze powiatowej (ul. Łysogórska). Obszary zabudowy mogą być wzbogacane zabudową lotniskową (szczególnie w formie zespołów budynków) z usługami towarzyszącymi w zakresie handlu, gastronomii, sportu i rekreacji oraz budynków zamieszkania zbiorowego. Niezbędne w tych obszarach będą rozwiązania komunikacji rangi lokalnej do ustalenia w miejscowych planach. Bliskość terenów Natura 2000 wzmagają potrzebę wprowadzania zabudowy ekstensywnej i ustaleń w miejscowych planach w zakresie przepisów odrębnych wynikających z przepisów ochrony środowiska i ochrony przyrody.

Istotnym elementem komunikacyjnym jest połączenie Wilkowa i samego terenu przy zbiorniku z drugą sąsiednią miejscowością turystyczną zlokalizowaną już w gminie Górno tj. Krajnem Zagórze.

2.3.4. Strefa rolniczej przestrzeni produkcyjnej, osadnictwa wiejskiego i turystyki.

Strefa ta obejmuje pozostały obszar gminy tj. obszary nie wchodzące w pozostałe przyjęte w niniejszym projekcie studium strefy funkcjonalne.

Strefa ta skupia zwartą strukturę osadniczą wsi, tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej, dolin rzecznych, części obszarów leśnych i zalesień stanowiące grunty pozostałe nie będące we władaniu skarbu państwa, charakteryzujące się dobrą przydatnością rolniczą gleb oraz zagospodarowaniem związanym głównie z obsługą terenów rolnych oraz ludności zajmującej się rolnictwem, działalnością pochodną rolnictwu lub działalnością w sektorze pozarolniczym.

Obszar ten posiada niewielką lesistość (w odniesieniu do definicji legalnej lasu), niemniej zauważa się tutaj dość znaczną ilość zadrzewień i zakrzewień, co stwarza sprzyjające warunki do rozwoju lokalnych ekosystemów przyrodniczych. Jest on przecięty ciekami wodnymi z charakterystycznym systemem dolin głównych i bocznych, wąwozów i w części i jarów. Ukształtowanie terenu tutaj jest faliste co tworzy atrakcyjne wglądy krajobrazowe szczególnie w obszarze pogórza pasma Jeleniowskiego i w północnych sołectwach: Orzechówka, Ścignia, Podmielowiec, Sieradowice i Śniadka. Wyjątkowe walory krajobrazowe i bliskość atrakcji turystycznych predysponują ten obszar do rozwoju działalności turystycznej i wzmożonej aktywności w tym zakresie zarówno samorządu jak i mieszkańców, co wpłynie na zwiększenie ruchu turystycznego.

Podstawowym kierunkiem zagospodarowania tej strefy będzie transformacja rynkowa rolnictwa i jego otoczenia oraz zdecydowane zwiększenie ekologicznych metod produkcji rolnej. Towarzyszyć temu będzie ochrona wysokiej jakości gleb (dużej przydatności rolniczej) przed stepowaniem, erozją i niepożądaną zmianą sposobu ich użytkowania na cele nierolnicze i nieleśne. Ponadto, ochrona zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, szczególnie przy ciekach wodnych i dolinach oraz poprawa czystości wód powierzchniowych. Działanie proekologiczne na tym terenie to głównie (oprócz ograniczenia szkodliwych metod nawożenia) budowa zbiorników retencyjnych, zwiększenie zadrzewień i zakrzewień ochronnych, a także rozbudowa gminnego systemu kanalizacji sanitarnej.

Rozwój osadnictwa podporządkowany zostanie potrzebom rozwoju rolnictwa i jego dywersyfikacji, rozwoju działalności alternatywnej dla rolnictwa ale opartej głównie o działalność usług podstawowych potrzebnych mieszkańcom, rozwoju bazy turystycznej gminy z szerokopojętą działalnością rekreacyjno-sportowo-turystyczną a także spajanie atrakcji turystycznych i zabytków dziedzictwa kulturowego poprzez sprawny dojazd nie tylko komunikacją kołową ale przede wszystkim poprzez indywidualną aktywność pieszo - rowerową. Obszar w swojej strukturze osadniczej predysponowany jest do działalności agroturystycznej, letniskowej i wynajmu domów na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

W ramach podstrefy w obszarach produkcji rolnej, obejmujące tereny użytkowane rolniczo oraz towarzyszącą im zabudowę zagrodową i mieszkaniową jednorodzinną, w części o charakterze siedliskowym, zakłada się ograniczenie nowej zabudowy, niezwiązanej z działalnością rolniczą do obszarów inwestycyjnych (zabudowy) wyznaczonych na mapie kierunków studium. Dopuszcza się jednak, przebudowy, rozbudowy i nadbudowy i uzupełnienie nową zabudową w ramach danego siedliska i realizację nowych siedlisk w oparciu o obowiązujące przepisy prawa. Dopuszcza się ponadto, lokalizację nowej zabudowy rolniczej wysokotowarowej.

Obszary zabudowy skupionej (istniejące ukształtowane jednostki osadnicze – wsie), będą miejscem rozwoju zabudowy i osadnictwa wielofunkcyjnego. Zasadą tych obszarów powinno być minimalizowanie kolizji funkcjonalnych oraz poprzedzenie inwestycji – uzbrajaniem terenu.

Uzupełnieniem i sposobem na dywersyfikację aktywności zawodowej mieszkańców będzie działalność usługowa w zakresie rozwoju sektora turystyki (obszary usług turystyki, w tym turystyki wiejskiej i zabudowy letniskowej rekreacji indywidualnej, wynajmu domów do celów wypoczynkowych oraz działalność towarzysząca zabudowie zagrodowej - agroturystyka).

Głównym jednak celem tej strefy, poza obszarem osadnictwa, powinna być ochrona krajobrazu kulturowego, wyrażona poprzez szczególną dbałość o spójną, estetyczną formę i jakość tzw. piątej elewacji (dachów), wprowadzenie obiektów budowlanych (wysokościowych) nawiązujących kolorystyką do charakteru krajobrazu oraz realizacja odnawialnych źródeł energii, w szczególności fotowoltaiki w obszarach nie ekspozycyjnych i widocznych z głównych ciągów komunikacyjnych i punktów turystycznych zlokalizowanych nie tylko na terenie gminy Bodzentyn.

2.3.5. Strefa wysokiej aktywności przyrodniczej.

Obszar strefy obejmuje tereny zwartych kompleksów leśnych wchodzących w skład Świętokrzyskiego Parku Narodowego oraz Sieradowickiego Parku Krajobrazowego.

Główną polityką przestrzenną w tej strefie będzie działalność wynikająca z przepisów ustawy o lasach i ochrona środowiska przyrodniczego oraz realizacja zasad zagospodarowania terenu wynikająca z przepisów prawa ochrony przyrody i ochrony środowiska, w tym dokumentów będących przepisami wykonawczymi do realizacji tych działań.

Uzupełniającą funkcją w tej strefie będzie dalszy rozwój infrastruktury turystycznej (ścieżki i trasy pieszo – rowerowe, ścieżki dydaktyczne, obiekty towarzyszące) i tej związanej z administracją, edukacją oraz ochroną terenów chronionych i leśnych w zakresie dopuszczającym przez przepisy odrębne.

Przebiegająca przez teren ŚPN droga wojewódzka nr 752 powinna spełniać parametry techniczne w zakresie użytych materiałów i szerokości pasa drogi umożliwiające pełną przepustowość ruchu, szczególnie ruchu tranzytowego ciężarowego oraz spełniać jak najkorzystniejsze dla środowiska parametry akustyczne.

Utrzymuje się w studium zlokalizowane w sołectwie Psary Kąty w otoczeniu kompleksu leśnego tereny dawnego Centrum Usług Satelitarnych w Psarach jako obszar usług o charakterze telekomunikacyjnym, analityczno - badawczym do dalszych przekształceń i rozwoju zgodnie z polityką zarządcy kompleksu.

Zlokalizowana w granicach sołectwa Celiny Podgórze w otoczeniu kompleksu leśnego zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zagrodowa zostaje utrzymana w studium w niezmienionej formie. Realizacja nowych obiektów i modernizacje istniejących budynków odbywać się powinny w granicach określonego terenu rozwoju osadnictwa wskazanego na mapie kierunków studium. Zakazuje się w tym obszarze funkcji usług wolnostojących nie związanych z gospodarką leśną.

2.4 Jednostki funkcjonalne

Jednostki funkcjonalne są jednostkami niższego rzędu względem wyodrębnionych zasadniczych stref funkcjonalnych i stanowią ich część, obejmującą tereny zwartej zabudowy i zainwestowania.

Zostały one wyodrębnione uwagi na potrzebę identyfikacji tworzonego w ich obrębie zagospodarowania i zabudowy. Złożoność uwarunkowań wpływających na charakter kształtującej się na obszarze miasta i gminy zabudowy, powoduje potrzebę określenia obszarów rozwoju identyfikowanego charakteru zabudowy i zagospodarowania.

Jednostki funkcjonalne zostały podzielone na dwie grupy w zależności od charakteru zagospodarowania jakie tworzą tj.:

- 1) Jednostki funkcjonalne elementarne zainwestowane i potencjalnego rozwoju:
MMC, MM, M, RM, MW, MU, U, US, UT, ML, UP, UPP, Up, RU, ZP, ZC (i ZCp), OT, K, KS, URL;
- 2) Jednostki funkcjonalne elementarne otwarte:
WS, ZL, ZLd, R, ZN, P_{fo};

Szczegółowa charakterystyka tych obszarów została opisana w punkcie 3.

3. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY.

3.1 Tereny zabudowane wg jednostek osadniczych wskazane do przekształceń i uzupełnienia – Ośrodki osadnictwa – hierarchia w przestrzeni miasta i gminy.

Oznaczenie jednostki	Jednostka osadnicza	Status w układzie przestrzennym gminy
1.	MIASTO BODZENTYN	OŚRODEK MIEJSKI – STOLICA GMINY Centrum administracyjno-turystyczno-usługowe
2.	CELINY	Ośrodek lokalny
3.	DĄBROWA GÓRNA	Ośrodek lokalny
4.	DĄBROWA DOLNA	Ośrodek lokalny
5.	HUCISKO	Ośrodek lokalny
6.	KAMIENIEC	Ośrodek lokalny
7.	LEŚNA STARA WIEŚ	Ośrodek aktywności gospodarczej
8.	ORZECÓWKA	Ośrodek lokalny
9.	CELINY - PODGÓRZE	Ośrodek lokalny – aktywności turystycznej
10.	PODMIELOWIEC	Ośrodek lokalny
11.	PSARY KĄTY	Ośrodek lokalny
12.	PSARY PODŁAZY	Ośrodek lokalny
13.	PSARY STARA WIEŚ	Ośrodek lokalny
14.	SIEKIERNO	Ośrodek lokalny
15.	SIERADOWICE	Ośrodek lokalny
16.	ŚCIGNIA	Ośrodek lokalny
17.	ŚNIADKA	Ośrodek lokalny
18.	ŚWIĘTA KATARZYNA	Ośrodek ponadlokalny – aktywności turystycznej

19.	WIĄCKA	Ośrodek lokalny
20.	WILKÓW	Ośrodek lokalny – aktywności turystycznej
21.	WOLA SZCZYGIEŁKOWA	Ośrodek lokalny
22.	WZDÓŁ KOLONIA	Ośrodek lokalny
23.	WZDÓŁ PARCELE	Ośrodek lokalny
24.	WZDÓŁ RZĄDOWY	Ośrodek aktywności gospodarczej

3.2 Ogólne zasady i standardy zagospodarowania przestrzennego

- 1) Zasadniczy wzrost terenów osadniczych powinien polegać na dopełnieniu i intensyfikacji istniejących układów oraz na dodawaniu terenów zainwestowanych bezpośrednio do granic istniejących terenów osadniczych. Niewskazane jest rozpraszanie nowej zabudowy poza skupione układy osadnicze. Na nowych terenach przyrost zabudowy powinien również mieć charakter sukcesywny (ciągły), a nie rozproszony.
- 2) W pierwszej kolejności pod nową zabudowę należy przeznaczać tereny posiadające już zgodę na przeznaczenie gruntów rolnych na cele nierolnicze i nieleśne oraz tereny wskazane pod zabudowę w uchwalonych miejscowych planach zagospodarowania oraz te tworzące ukształtowaną już strukturę funkcjonalno – przestrzenną.
- 3) Za zgodne z ustaleniami Studium jest przyjmowanie w ustaleniach planów miejscowych bardziej rygorystycznych regulacji niż te, które zostały określone w niniejszym dokumencie, w szczególności dotyczy to ustaleń odnoszących się do przeznaczenia terenów. Dopuszczalny jest też podział określonych w niniejszym Studium terenów funkcjonalnych na mniejsze, z bardziej szczegółowo ustalonymi funkcjami i sposobami zagospodarowania, które ze sobą nie kolidują z zasadniczymi obszarami wskazanymi w studium.
- 4) Wskazane w Studium maksymalne wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu, będą uszczegóławiane w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Określone w/w wskaźniki dotyczą nowo kreowanego zagospodarowania i/lub zabudowy i należy je traktować jako maksymalne dopuszczalne. W stosunku do terenów z istniejącą zabudową, które nie spełniają warunków w zakresie tych parametrów, dopuszcza się zachowanie wskaźników i parametrów zgodnie ze stanem istniejącym oraz ich zmiana w przypadku nowych inwestycji w tolerancji do 20%.
- 5) Granice poszczególnych terenów funkcjonalnych mogą podlegać uściśleniu (korektom) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i mogą się różnić od wyznaczonych w studium w tolerancji do 50 m. Istniejąca zabudowa nie ujawniona w studium pozostaje do uściślenia w miejscowych planach.
- 6) Funkcja podstawowa, oznacza takie formy zagospodarowania, które powinny zajmować więcej niż połowę wyznaczonego terenu funkcjonalnego, z zastrzeżeniem, że regulacja ta nie ogranicza powierzchni, która może być pokryta zielenią towarzyszącą. Pozostałe części terenu funkcjonalnego mogą być zagospodarowane w sposób, który w ustaleniach określono jako uzupełniający.
- 7) Za zgodne z ustaleniami Studium dopuszcza się przyjęcie takich ustaleń w planach miejscowych, które utrzymują dotychczasowe przeznaczenie terenu, ich sposób zagospodarowania i zabudowy lub sposób ich wykorzystania.
- 8) Za zgodne ze Studium uznaje się wykorzystanie i przebudowę akwenów, cieków i innych urządzeń melioracyjnych, jeżeli nie stoi to w kolizji z pozostałymi ustaleniami niniejszego dokumentu i przepisami odrębnymi.
- 9) dopuszcza się prowadzenie dolesień w obszarach oznaczonych w studium symbolem **R** na warunkach wskazanych w dziale *ZASADY OCHRONY TERENÓW LEŚNYCH, ZADRZEWIEN i polityka zalesieniowa* oraz zgodnie z przepisami odrębnymi w tym z uwzględnieniem przepisów ustawy o ochronie przyrody, w tym respektowaniem ograniczeń wynikających z ochrony obszarów Natura 2000. Obszary te zostaną wskazane na etapie opracowania miejscowych planów.

- 10) Wskazane w studium tereny lasów wynikają z ustaleń Planu Urządzenia Lasu i mogą być doprecyzowane i korygowane na etapie miejscowych planów.
- 11) Dopuszcza się dokonywanie scaleń i podziałów geodezyjnych, które nie będą utrudniały realizacji ustaleń Studium i w zgodzie z obowiązującymi przepisami.
- 12) W odniesieniu do terenów, dla których studium wprowadza zmianę przeznaczenia gruntów rolnych lub leśnych na cele nie rolnicze i nieleśne (na mapie kierunków tereny zabudowy na obszarach zwartych kompleksów gleb chronionych lub będących w ewidencji gruntów lasem), a które w procedurze sporządzenia planu miejscowego nie uzyskają zgody na przeznaczenie tych gruntów na cele nierolnicze i nieleśne, dopuszcza się pozostawienie ich w dotychczasowym użytkowaniu, niezależnie od ustaleń kierunkowych studium.
- 13) Na całym obszarze Studium uwzględniając przepisy odrębne dopuszcza się lokalizację dróg gminnych publicznych i wewnętrznych, w tym stanowiących cel publiczny, w myśl przepisów odrębnych.
- 14) Za zgodne z ustaleniami studium uznaje się realizację liniowych inwestycji infrastrukturalnych i komunikacyjnych na terenach lasów i terenach rolnych.
- 15) Zakaz grodzenia nieruchomości w odległości 1,5 m od krawędzi cieków z równoczesnym dostosowaniem odległości ogrodzeń z zapewnieniem wykluczonych z zabudowy pasów ochronnych o szerokości minimum 5,0 m od brzegów tych cieków w celu umożliwienia administratorowi prowadzenia robót remontowych i konserwacyjnych, a także dla ochrony otuliny biologicznej cieków.
- 16) W obszarze terenów zmeliorowanych w myśl przepisów Prawa wodnego zabrania się niszczenia i uszkodzania urządzeń wodnych. Zasady ochrony terenów zmeliorowanych: obowiązują przepisy odrębne oraz:
 - W przypadku zmiany sposobu użytkowania gruntów rolnych na cele nierolnicze, na których występują obiekty melioracyjne, należy wyłączyć obszar zmeliorowany na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 grudnia 2004 r. w sprawie sposobu prowadzenia ewidencji wód, urządzeń melioracji wodnych oraz zmeliorowanych gruntów oraz zapewnić właściwe funkcjonowanie urządzeń melioracji wodnych m.in. odpływ wody z rowów melioracyjnych.
 - Podczas realizacji inwestycji, w przypadku uszkodzenia sieci drenarskiej, celem zapewnienia jej prawidłowego funkcjonowania, inwestor jest zobowiązany, we własnym zakresie i na własny koszt, do jej naprawienia. Przerwane (uszkodzone) rurociągi drenarskie należy naprawić odcinkami zgodnie z wytycznymi technicznymi i technologią. Odpowiedzialność materialną za szkody i zaniechanie naprawy lub nieprawidłowej naprawy sieci drenarskiej ponosi inwestor.
- 17) Za zgodne ze studium uznaje się wprowadzenie w miejscowych planach zalesień dla terenów gruntów bonitacji klasy V i niższych, które nie zostały wyznaczone pod ten cel w niniejszym Studium, z jednoczesnym zachowaniem ustaleń powyższego **pktu 9 oraz punktu 4.8.**
- 18) Na całym obszarze gminy wprowadza się zakaz lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².
- 19) Dopuszcza się możliwość realizacji turbin wiatrowych (tzw. mikroinstalacji do 50kW) i innych urządzeń do wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych o mocy nieprzekraczającej 100kW na budynkach użyteczności publicznej (w tym szkół, przedszkoli, urzędów i ich przedstawicielstwach terenowych, świetlic gminnych, OSP itp.) - dla pojedynczego urządzenia lub w przypadku urządzeń połączonych w zbiorczą instalację lokalizacja możliwa pod warunkiem przestrzegania przepisów prawa ochrony środowiska, norm dotyczących hałasu oraz zbilansowania uciążliwości w granicach władania właściciela nieruchomości, na której realizowane jest takie urządzenie.
- 20) Na obszarze gminy wyklucza się możliwość realizacji farm wiatrowych (elektrowni wiatrowych) o mocy wyższej niż ustalona dla mikroinstalacji w przepisach odrębnych.
- 21) Lokalizacja obiektów, urządzeń i instalacji do produkcji odnawialnych źródeł energii - instalacji fotowoltaicznych o mocy powyżej 100kW możliwa w wyznaczonych obszarach, zgodnie z ustaleniami w punkcie **3.3.** Lokalizacja pod warunkiem, że ponadnormatywna uciążliwość tych instalacji obiektów i urządzeń zamknie się w granicach stref ochronnych związanych z

ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu – ustalonych w granicach obszaru przeznaczenia – terenów funkcjonalnych.

- 22) Celem zachowania korytarzy przewietrzania na obszarze miasta Bodzentyna wskazano do zakazu zabudowy naturalnie ukształtowane doliny cieków i spływu powietrza w obszarach zieleni łąkowej, zieleni izolacyjnej i z ograniczeniem zabudowy w obszarach sąsiadujących istniejących zabudowań i zieleni na terenach usługowych związanych z funkcją administracji ŚPN i lasów oraz zieleni parkowej u podnóża ruin zamku. Wejścia klinów naturalnej „wentylacji” miasta widoczne są szczególnie w układzie zachód - wschód tj. zgodnie z przeważającymi kierunkiem wiatrów (z zachodu na wschód).

Ustalenia miejscowych planów powinny zatem uwzględniać potrzebę rozwijania zasady przewietrzania miasta poprzez uszczegółowienia rozwiązań przestrzennych i ustaleń planów w zakresie zagospodarowania terenu również na obszarach wskazanych do zabudowy. Należy dążyć zatem do kontynuacji istniejących, naturalnych ciągów przewietrzania (korytarzy) poprzez ograniczenie intensywności zabudowy w obszarach znajdujących się na ich przebiegu. W części graficzne studium (mapa kierunków) oznaczono podstawowy, stosowny do skali opracowania - układ wentylacji (przewietrzania) miasta Bodzentyna.

Studium wyznacza ponadto obszary powiązań korytarzy ekologicznych (przyrodniczych i przewietrzania), oznaczone odębnym oznaczeniem na rysunku studium części kierunków gdzie wskazuje się całkowity zakaz zabudowy, w tym siedlisk rolniczych. Szczególnie jest to widoczne w obszarze miasta Bodzentyn i sołectw sąsiadujących (Celiny Podgórze i Dąbrowa Dolna), gdzie istnieje silna presja realizacji zabudowy w pobliżu istniejących układów korytarzy ekologicznych. Studium wskazuje tą problematykę i ogranicza w tych obszarach rozwój osadnictwa, niemniej szczegółowe rozwiązania powinny zostać określone na etapie miejscowych planów.

- 23) Na wyznaczonych obszarach strefy ekotonowej od granic ŚPN generalnie przyjmuje się całkowity zakaz zabudowy, z dopuszczeniem modernizacji, rozbudowy, przebudowy i nadbudowy istniejących budynków lub realizacji tych, które uzyskały już pozwolenie na budowę w myśl przepisów prawa budowlanego, jeśli nie wpłynie do w sposób negatywny na przedmiot ochrony ŚPN.

Każda inwestycja w strefie ekotonowej powinna otrzymać pozytywną opinię Dyrektora ŚPN na etapie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu lub miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, celem ochrony parku.

- 24) Przyjmuje się generalną zasadę, że politykę zagospodarowania miasta i gminy należy rozwijać w oparciu o zasadę zrównoważonego rozwoju oraz ład przestrzenny.
- 25) Zarówno na terenach miasta jak i wiejskich należy traktować priorytetowo usługi związane z rzemiosłem (lokalnej tradycji rzemieślniczej) oraz usługi w zakresie turystyki – jako możliwość rozwoju gminy.
- 26) Preferuje się wielofunkcyjny rozwój ośrodków wiejskich i lokalizację usług wg lokalnych potrzeb i inicjatyw. Miejscowości mogą podlegać więcej niż jednemu kierunkowi rozwoju, pod warunkiem zachowania wartości krajobrazu i jego zasobów oraz braku negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze.
- 27) Na wskazanym w studium obszarze w sołectwie Śniadka wynikający ze strefy ochrony od turbin wiatrowych stanowiących 10 krotność całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej tj. 1 700 m, wyznaczony w oparciu o ustalenia MPZP sołectwie Szerzawy gmina Pawłów i ustawy z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych – nie wprowadza się nowej zabudowy mieszkaniowej i zabudowy o funkcji mieszanej z funkcją mieszkaniową.

3.3 Tereny funkcjonalne zainwestowane i potencjalnego rozwoju, polityka przestrzenna.

Na obszarze miasta i gminy Bodzentyn zostały określone istniejące i projektowane formy przeznaczenia terenów oraz ich polityka przestrzenna. Tabela poniżej opisuje wskazania funkcji

wiodących (podstawowej), jak również funkcje dopuszczalne (uzupełniające) na danym terenie funkcjonalnym. Powyższe zostanie rozstrzygnięte na ustaleń dla poszczególnych terenów na etapie miejscowego planu. Szczegółowe ustalenie intensywności zabudowy, powierzchni zabudowy i powierzchni biologicznie czynnej, powinno nastąpić na etapie opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla poszczególnych obszarów.

Przyjmuje się generalne zasady kształtowania zabudowy garażowej i gospodarczej na terenach mieszkalnictwa i usług:

- 1) wysokość budynków gospodarczych i garażowych nie może być większa niż 7,0 m;
- 2) geometria dachów głównej bryły budynków: dwuspadowe, czterospadowe lub wielospadowe, o symetrycznych kątach nachylenia połaci dachowych od 20° do 45°;
- 3) dopuszcza się dachy jednospadowe jedynie na budynkach gospodarczych i garażowych lokalizowanych bezpośrednio przy granicy działki lub dobudowywanych do budynków mieszkalnych. Dopuszcza się kąt nachylenia połaci dachowych w takim przypadku w przedziale od 15° do 45°;

Z uwagi na charakter oraz funkcje zabudowy i zagospodarowania terenów w obszarach zainwestowanych i rozwojowych miasta i gminy wyróżniono tereny funkcjonalne, wskazane poniżej i na załączniku graficznym do studium – mapie Kierunków (...).

W studium wprowadzono pojęcia, których definicję wyjaśnia się poniżej:

- 1) **usługi uciążliwe** – należy przez to rozumieć taki rodzaj działalności gospodarczej, który został zaliczony do przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisu art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj.Dz.U. 2018.2081);
- 2) **usługi nieuciążliwe** – należy przez to rozumieć taki rodzaj działalności gospodarczej, który nie został zaliczony do przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisu art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj.Dz.U. 2018.2081).

TEREN FUNKcjONALNY	PRZEZNACZENIE	WSKAŹNIKI i polityka przestrzenna
<p style="text-align: center;">MMC OBSZARY ZABUDOWY CENTRUM MIASTA</p>	<p>funkcja podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, • istniejąca zabudowa zagrodowa do przekształceń, • zabudowa wielorodzinna, • zabudowa letniskowa oraz zabudowa związana z turystyką wiejską w formie agroturystyki z usługami towarzyszącymi, • zabudowa usługowa nieuciążliwa i drobnej produkcji o nieuciążliwym charakterze; • dopuszcza się lokalizowanie małych domów mieszkalnych zawierających do 4 lokali mieszkalnych, • zabudowa zamieszkania zbiorowego oraz zabudowa pensjonatowa, • przestrzenie publiczne, parki, skwery, • usługi publiczne, usługi zdrowia, obiekty kultu religijnego, <p>funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • tereny sportu i rekreacji oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów 	<ul style="list-style-type: none"> • maks. wskaźnik intensywności zabudowy działki na 2,1. • maks. powierzchnia zabudowy do 70% działki budowlanej. • W zwartej zabudowie miasta Bodzentyn dopuszcza się podwyższenie wskaźnika maksymalnej intensywności zabudowy do 2,7 i powierzchni zabudowy do 90% działki budowlanej, powyższe do precyzowania na etapie MPZP. • określenie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej terenu – min. 10% oraz do ustalenia w zapisach MPZP po szczegółowej analizie terenów centrum miasta; • gabaryty i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometria przede wszystkim dachu powinna nawiązywać do zabudowy sąsiadującej; • maksymalna wysokość zabudowy do 12 m z tolerancją 20% do ustalenia w

	<p>urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja,</p> <ul style="list-style-type: none"> • zieleń urządzona i zieleń izolacyjna, <p>Ponadto, w terenach MMC:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg; 	<p>planach miejscowych oraz maksymalnie 3 kondygnacje nadziemne;</p> <ul style="list-style-type: none"> • wysokość obiektów kultu religijnego i obiektów nadających charakter miasta, w tym rewitalizacja obiektów zabytkowych do ustalenia w MPZP uwarunkowane przepisami odrębnymi, w tym wynikającymi z ochrony zabytków, • wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania terenu warunkuje się wymaganiami technicznymi i przepisami odrębnymi, w tym wynikającymi z ochrony zabytków, • ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połąci pomiędzy 30° a 45°, z dopuszczeniem tolerancji do 20% oraz dopuszczeniem dachów o spadku poniżej 30° dla zabudowy garażowo-gospodarczej znajdującej się na tyłach nieruchomości i zabudowy w granicy; • przyjmuje się zasadę lokalizacji usług o charakterze centrotwórczym w parterach budynków mieszkalno – usługowych;
<p>MM OBSZARY ZABUDOWY OSADNICTWA MIASTA</p>	<p>funkcja podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zabudowa zagrodowa, • zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, • zabudowa letniskowa oraz zabudowa związana z turystyką wiejską w formie agroturystyki z usługami towarzyszącymi, • zabudowa usługowa nieuciążliwa i drobnej produkcji o nieuciążliwym charakterze; • dopuszcza się lokalizowanie małych domów mieszkalnych wielorodzinnych zawierających do 4 lokali mieszkalnych, • zabudowa zamieszkania zbiorowego oraz zabudowa pensjonatowa, • przestrzenie publiczne, <p>funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • usługi publiczne, usługi zdrowia, obiekty kultu religijnego, • tereny sportu i rekreacji oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja, • zieleń urządzona i zieleń izolacyjna, <p>Ponadto, w terenach MM:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg; • realizację funkcji podstawowych dopuszcza się w następujących formach: jako zabudowę mieszkaniową, mieszkaniowo-usługową i/lub usługową; 	<ul style="list-style-type: none"> • maks. wskaźnik intensywności zabudowy działki na 1,3. • maks. powierzchnia zabudowy do 65% działki budowlanej. • minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej - 25% działki budowlanej, • Ustala się max. wysokość zabudowy 10 m z tolerancją 20% do ustalenia w planach miejscowych; wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania terenu warunkuje się wymaganiami technicznymi i przepisami odrębnymi, w tym wynikającymi z ochrony zabytków, • dla zabudowy ustala się ponadto ograniczenia wysokości obiektów do maks. 3 kondygnacji, <p>Gabaryty i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometria dachu powinna nawiązywać do zabudowy sąsiadującej. Ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połąci pomiędzy 30° a 45°, z dopuszczeniem dachów płaskich dla zabudowy istniejącej o takich dachach lub jako zadaszenie budynków jednokondygnacyjnych. Dopuszcza się stosowanie dachów płaskich tzw. „zielonych dachów” przy maksymalnej ilości 2-ch kondygnacji nadziemnych.</p>

		Wymagane jest zapewnienie miejsc postojowych w zależności od funkcji terenu.
M OBSZARY ZABUDOWY OSADNICTWA WIEJSKIEGO	<p>funkcja podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zabudowa zagrodowa, w tym siedliskowa, • zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna; • zabudowa letniskowa oraz zabudowa związana z turystyką wiejską w formie agroturystyki z usługami towarzyszącymi, • zabudowa usługowa nieuciążliwa i drobnej produkcji o nieuciążliwym charakterze; • dopuszcza się lokalizowanie małych domów mieszkalnych zawierających do 4 lokali, <p>funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • usługi publiczne, usługi zdrowia, obiekty kultury religijnej, • niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacji, • zabudowa zamieszkania zbiorowego oraz zabudowa pensjonatowa na obszarach sołectw Wilków, Święta Katarzyna i Wzdół Kolonia, • zieleń urządzona i zieleń izolacyjna, <p>Ponadto, w terenach M: zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg;</p>	<ul style="list-style-type: none"> • maks. wskaźnik intensywności zabudowy działki na 0,75. • maks. powierzchnia zabudowy do 50% działki budowlanej. • minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej - 40% działki budowlanej, • Ustala się max. wysokość zabudowy 10 m z tolerancją 20% do ustalenia w planach miejscowych; wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania terenu warunkuje się wymaganiami technicznymi, • dla zabudowy ustala się ponadto ograniczenia wysokości obiektów do maks. 2 kondygnacji nadziemnych, <p>Gabaryty i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometria dachu powinna nawiązywać do zabudowy sąsiadującej. Ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połąci pomiędzy 25° a 45°, z dopuszczeniem dachów płaskich dla zabudowy istniejącej o takich dachach oraz dla zabudowy w sąsiedztwie istniejącej zabudowy o dachach płaskich. Dopuszcza się stosowanie dachów płaskich tzw. „zielonych dachów”.</p> <p>Wymagane jest zapewnienie miejsc postojowych w zależności od funkcji terenu.</p>
RM OBSZARY ZABUDOWY ZAGRODOWEJ NA OBSZARACH OTWARTYCH	<p>funkcja podstawowa: zabudowa zagrodowa;</p> <p>funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zieleń urządzona oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacji; utrzymanie istniejącej zabudowy z dopuszczeniem jej rozbudowy, nadbudowy i przebudowy oraz realizacja nowej zabudowy; • <u>zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko</u>, z wyłączeniem z zakazu obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg. 	<p>Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - min. 30% terenu działki budowlanej jako teren biologicznie czynny; - maks. wskaźnik intensywności zabudowy działki na 0,75. - maks. powierzchnia zabudowy do 50% działki budowlanej. • Minimalna powierzchnia nowowydzielanej działki, zgodnie z przepisami odrębnymi; • dla nowej zabudowy ustala się ponadto ograniczenia wysokości obiektów do maks. 2 kondygnacji; • wys. zabudowy do 12 m; • wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do

		<p>prawidłowego funkcjonowania terenu warunkuje się wymaganiami technicznymi.</p> <p>--</p> <p>Gabaryty i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometria dachu powinna nawiązywać do zabudowy sąsiadującej. Ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połąci pomiędzy 25° a 45°;</p> <p>Wymagane jest zapewnienie miejsc postojowych w granicach działki.</p>
<p>MW OBSZARY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ WIELORODZINNEJ</p>	<p>funkcja podstawowa: zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna,</p> <p>funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • usługi nieuciążliwe, komercyjne, w szczególności usługi handlu, gastronomii i hotelowe, usługi publiczne, zieleń publiczna, tereny sportu i rekreacji oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów i urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja; • zabudowę funkcji uzupełniającej można realizować w części budynku funkcji podstawowej lub jako osobny obiekt w granicach działki; • zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg; 	<ul style="list-style-type: none"> • maks. wskaźnik intensywności zabudowy działki na 2,8. • maks. powierzchnia zabudowy do 70% działki budowlanej. • minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej - 20% działki budowlanej, • Ustala się max. wysokość zabudowy 13 m; • wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania terenu i budynków warunkuje się wymaganiami technicznymi i przepisami odrębnymi, w tym wynikającymi z ochrony zabytków, • dla zabudowy ustala się ponadto ograniczenia wysokości obiektów do maks. 4 kondygnacji, w tym poddasze, <p>Gabaryty i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometria dachu powinna nawiązywać do zabudowy sąsiadującej. Ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połąci pomiędzy 25° a 45°, z dopuszczeniem dachów płaskich dla zabudowy istniejącej o takich dachach. Dopuszcza się stosowanie dachów płaskich tzw. „zielonych dachów”.</p> <p>Wymagane jest zapewnienie miejsc postojowych w zależności od funkcji terenu.</p>
<p>MU OBSZARY ZABUDOWY MIESZKANIOWO - USŁUGOWEJ</p>	<p>funkcja podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy zagrodowej (istniejącej), tereny szeroko pojętych usług nieuciążliwych – komercyjnych i publicznych; • zabudowa pensjonatowa; • funkcję podstawową należy realizować jako zabudowę jednorodzinną lub usługową; realizację funkcji podstawowych dopuszcza się w następujących formach: jako zabudowę 	<ul style="list-style-type: none"> • maks. wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej: <ul style="list-style-type: none"> — w obszarze miasta – 1,40; — w obszarze wiejskim – 0,8. • maks. powierzchnia zabudowy do 70% działki budowlanej. • minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: <ul style="list-style-type: none"> — w obszarze miasta – 20% działki budowlanej;

	<p>mieszkaniową, mieszkaniowo-usługową i/lub usługową;</p> <ul style="list-style-type: none"> • zabudowę funkcji podstawowych można realizować jako obiekty samodzielne (jako osobny obiekt w granicach działki) lub współfistniejące (w części budynku wiodącej funkcji); <p>funkcja uzupełniająca: zieleń urządzona (w tym publiczna), tereny sportu i rekreacji oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja oraz inne funkcje uzupełniające bez których nie jest możliwe właściwe zagospodarowanie i użytkowanie tych terenów;</p> <p>Ponadto, w terenach MU:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg; • dopuszcza się lokalizację stacji benzynowych posiadających bezpośredni zjazd na drogę publiczną powiatową lub wojewódzką z uwzględnieniem zasady braku kolizji z funkcją sąsiednich terenów do precyzowania na etapie MPZP; 	<ul style="list-style-type: none"> — w obszarze wiejskim – 30% działki budowlanej. • Ustala się max. wysokość zabudowy 10 m z tolerancją 20% do ustalenia w planach miejscowych; wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania terenu warunkuje się wymaganiami technicznymi, • dla zabudowy ustala się ponadto ograniczenia wysokości obiektów do maks. 3 kondygnacji, <p>Gabaryty i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometria dachu powinna nawiązywać do zabudowy sąsiadującej. Ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połąci pomiędzy 25° a 45°, z dopuszczeniem dachów płaskich dla zabudowy istniejącej o takich dachach oraz dla zabudowy w sąsiedztwie istniejącej zabudowy o dachach płaskich. Dopuszcza się stosowanie dachów płaskich tzw. „zielonych dachów”.</p> <p><u>Na obszarach MU wzdłuż ul. Kieleckiej w mieście Bodzentynie w strefie ochrony konserwatorskiej – zakazuje się całkowicie realizacji zabudowy z dachami płaskimi na budynkach mieszkalnych, mieszkalno-usługowych i usługowych.</u></p> <p>Wymagane jest zapewnienie miejsc postojowych w zależności od funkcji terenu.</p>
<p style="text-align: center;">U OBSZARY ZABUDOWY USŁUGOWEJ</p>	<p>funkcja podstawowa: usługi zapewniające obsługę mieszkańców oraz inne usługi nieuciążliwe, w tym szeroko pojęte usługi publiczne: administracji, oświaty, ochrony zdrowia, kultu religijnego, nauki, kultury, rekreacji, sportu, utrzymania porządku publicznego, ochrony ppoż. i usługi komercyjne;</p> <p>funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w tym związana z usługami – mieszkania słuźbowe, • zieleń urządzona (w tym publiczna), tereny niezbędne do prawidłowego funkcjonowania terenów funkcji podstawowej i uzupełniającej, urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja oraz inne funkcje uzupełniające, bez których nie jest możliwe właściwe zagospodarowanie i użytkowanie tych terenów; • przebudowa, nadbudowa i rozbudowa istniejących budynków usługowych na zasadach jak w tabeli kolumna “wskaźniki”; • zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg; 	<ul style="list-style-type: none"> • maks. wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej: <ul style="list-style-type: none"> — w obszarze miasta – 1,40; — w obszarze wiejskim – 0,8. • maks. powierzchnia zabudowy do 70% działki budowlanej. • minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: <ul style="list-style-type: none"> — w obszarze miasta – 20% działki budowlanej; — w obszarze wiejskim – 30% działki budowlanej. • Ustala się max. wysokość zabudowy 10 m z tolerancją 20% do ustalenia w planach miejscowych; • wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania terenu warunkuje się wymaganiami technicznymi, • dla zabudowy ustala się ponadto ograniczenia wysokości obiektów do maks. 3 kondygnacji, <p>Gabaryty i wysokości projektowanej</p>

		<p>zabudowy oraz geometria dachu powinna nawiązywać do zabudowy sąsiadującej. Ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połąci pomiędzy 25° a 45°, z dopuszczeniem dachów płaskich dla zabudowy istniejącej o takich dachach oraz dla zabudowy w sąsiedztwie istniejącej zabudowy o dachach płaskich. Dopuszcza się stosowanie dachów płaskich tzw. „zielonych dachów”.</p> <p>Wymagane jest zapewnienie miejsc postojowych w zależności od funkcji terenu.</p>
<p>UTE OBSZARY ZABUDOWY USŁUGOWEJ I INFRASTRUKTURY TELEKOMUNIKACYJNEJ W PSARACH KĄTACH</p>	<p><u>Teren dawnego Centrum Usług Satelitarnych w Psarach.</u></p> <p>funkcja podstawowa: usługi z zakresu telekomunikacji i przesyłu danych z dopuszczeniem kierunku rozwoju o charakterze edukacyjno-badawczym oraz szeroko pojęte usługi publiczne oraz domy pomocy społecznej z niezbędnym zapleczem;</p> <p>funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna związana z usługami – mieszkania służbowe, • zieleń urządzona, tereny niezbędne do prawidłowego funkcjonowania terenów funkcji podstawowej i uzupełniającej, urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja oraz inne funkcje uzupełniające, bez których nie jest możliwe właściwe zagospodarowanie i użytkowanie tych terenów; • przebudowa, nadbudowa i rozbudowa istniejących budynków usługowych na zasadach jak w tabeli kolumna “wskaźniki”; • zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg oraz funkcji podstawowej; 	<ul style="list-style-type: none"> • maks. wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej: 0,8. • maks. powierzchnia zabudowy do 70% działki budowlanej. • minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 30% działki budowlanej. • Ustala się maks. wysokość zabudowy 15 m do ustalenia w planach miejscowych; • wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania terenu warunkuje się wymaganiami technicznymi, • dla zabudowy ustala się ponadto ograniczenia wysokości obiektów do maks. 3 kondygnacji, <p>Gabaryty i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometria dachu powinna nawiązywać do zabudowy sąsiadującej. Ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połąci pomiędzy 15° a 45°, z dopuszczeniem dachów płaskich dla zabudowy istniejącej o takich dachach oraz dla zabudowy w sąsiedztwie istniejącej zabudowy o dachach płaskich. Dopuszcza się stosowanie dachów płaskich tzw. „zielonych dachów”.</p> <p>Wymagane jest zapewnienie miejsc postojowych w zależności od funkcji terenu.</p>
<p>US OBSZARY USŁUG SPORTU, REKREACJI I WYPOCZYNKU</p>	<p>funkcja podstawowa: tereny sportu i rekreacji, funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • obiekty obsługi funkcji podstawowej, urządzenia infrastruktury technicznej niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów i obszaru gminy oraz komunikacja, • zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem 	<ul style="list-style-type: none"> • maks. wskaźnik intensywności zabudowy działki na 1,2. • maks. powierzchnia zabudowy: - budynkami do 60% działki budowlanej; - urządzeniami rekreacyjno-sportowymi w tym boiskami sportowymi do 80%, • minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej - 20% działki budowlanej,

	<p>objektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg;</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ustala się max. wysokość zabudowy 13 m; dopuszcza się zwiększenie tej wysokości w przypadku realizacji indywidualnych rozwiązań dla obiektów sportowych i ustalenie wysokości w MPZP; • wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania terenu i budynków warunkuje się wymaganiami technicznymi i przepisami odrębnymi, w tym wynikającymi z ochrony zabytków, <p>Ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połąci pomiędzy 20° a 45°, z dopuszczeniem dachów płaskich i łukowych z powierzchnią biologicznie czynną tzw. „zielonych dachów”.</p> <p>Wymagane jest zapewnienie miejsc postojowych w granicach działki lub terenu inwestycji.</p>
<p style="text-align: center;">UT OBSZARY DZIAŁALNOŚCI TURYSTYCZNEJ</p>	<p>funkcja podstawowa: zabudowa usług turystycznych w tym pensjonaty i hotele, usługi i funkcje towarzyszące, tereny i zabudowa sportu i rekreacji, tereny stoków narciarskich itp., zieleń, zalesienia zgodnie z przepisami odrębnymi,</p> <p>funkcja uzupełniająca: tereny obsługi komunikacyjnej, infrastruktury technicznej, miejsc postojowych oraz zabudowy lotniskowej,</p> <p style="text-align: center;">--</p> <p>Polityka przestrzenna na wskazanych obszarach polega na rozwijaniu bazy obsługi rekreacji i turystyki z zachowaniem reguł:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ochrona wartości przyrodniczych terenu, w tym w szczególności otaczających terenów leśnych oraz terenów nadbrzeżnych istniejących i projektowanych zbiorników wodnych, istniejących cieków wodnych; - nakaz zagospodarowania terenu w sposób nie ograniczający drożności korytarzy ekologicznych oraz nie ingerujący w bytowanie zwierząt; - przystosowanie terenów na potrzeby rekreacji z zespołem urządzeń rekreacji i wypoczynku przywodnego, z urządzeniem ścieżek, miejsc wypoczynku, plażowania, gier i zabaw, pól namiotowych, tras narciarskich, - wyposażenie zespołu w niezbędne urządzenia obsługi (mała gastronomia, przebieralnie i szatnie, sanitariaty, wypożyczalnia i przechowalnia sprzętu, pomieszczenia gospodarcze), przy zastosowaniu wyłącznie małych gabarytów zabudowy, kształtowaniu brył obiektów w układzie horyzontalnym; - wyposażenie zespołów w zieleń towarzyszącą, - wyposażenie w niezbędne urządzenia z zakresu komunikacji, w tym parkingi i miejsca postojowe oraz infrastruktury technicznej ze szczególnym uwzględnieniem odprowadzenia i oczyszczania ścieków, - zapewnienie dostępności komunikacyjnej, w tym modernizacja oraz budowa dróg i ulic na parametrach zgodnych z warunkami wynikającymi z przepisów o drogach dla poszczególnych klas dróg z zachowaniem właściwych linii zabudowy (w tym poszerzenia jezdni, wyznaczenie pasów dla 	<ul style="list-style-type: none"> • maks. wskaźnik intensywności zabudowy działki na 0,5. • maks. powierzchnia zabudowy na 40% działki; minimalna powierzchnia biologicznie czynna na min. 40% działki lub terenu inwestycji; • max. wysokość zabudowy: <ul style="list-style-type: none"> — rekreacji indywidualnej: 7,0 m, — usługowej: 12 m, — do ustalenia w planach miejscowych; wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania terenu warunkuje się wymaganiami technicznymi. <p style="text-align: center;">--</p> <p>Ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połąci pomiędzy 25° a 55°. Dopuszcza się stosowanie dachów płaskich oraz o nieregularnych formach wg indywidualnych rozwiązań architektonicznych dla całego zespołu.</p> <p>Wymagane jest zapewnienie miejsc postojowych dla indywidualnych funkcji zabudowy.</p>

	<p>rowerzystów, urządzenie chodników z przystosowaniem do potrzeb niepełnosprawnych w obrębie terenów zabudowanych, urządzenie zieleni),</p> <ul style="list-style-type: none"> - urządzenie ciągów pieszych i rowerowych na wyznaczonych trasach. - zapewnienie właściwych standardów wyposażenia w infrastrukturę techniczną, z systemów miejskich i gminnych ze szczególnym uwzględnieniem odprowadzania i oczyszczania ścieków, <p>W szczegółowych opracowaniach planistycznych należy zapewnić ochronę cieków, jako terenów otwartych i niezabudowanych oraz zapewnić właściwą ochronę krajobrazu <u>wynikającą z wytycznych Konserwatora Zabytków poprzez odpowiednie kształtowanie zabudowy i przekształceń terenu.</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg; • dopuszcza się jednak inwestycje tras i wyciągów narciarskich; 	
<p style="text-align: center;">ML OBSZARY ZABUDOWY LETNISKOWEJ</p>	<p>funkcja podstawowa: zabudowa letniskowa</p> <p>definiowana jako: <i>Pod pojęciem zabudowy letniskowej należy rozumieć zabudowę budynkami rekreacji indywidualnej</i></p> <p>funkcja uzupełniająca: tereny obsługi komunikacyjnej, infrastruktury technicznej, miejsc postojowych, zieleni.</p> <p style="text-align: center;">--</p> <p>Polityka przestrzenna na wskazanych terenach polega na rozwijaniu bazy obsługi rekreacji i turystyki z zachowaniem reguł:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ochrona wartości przyrodniczych terenu, w tym w szczególności otaczających terenów leśnych o chronionych przyrodniczo oraz terenów nadbrzeżnych zbiorników wodnych, istniejących cieków wodnych; - przystosowanie terenów na potrzeby rekreacji z zespołem urządzeń rekreacji i wypoczynku przyrodniczego, z urządzeniem ścieżek, miejsc wypoczynku, gier i zabaw, pól namiotowych, - wyposażenie zespołu w niezbędne urządzenia obsługi (mała gastronomia, przebieralnie i szatnie, sanitariaty, wypożyczalnia i przechowalnia sprzętu, pomieszczenia gospodarcze), przy zastosowaniu wyłącznie małych gabarytów zabudowy, kształtowaniu brył obiektów w układzie horyzontalnym; - wyposażenie zespołów w zieleni towarzyszącą, - wyposażenie w niezbędne urządzenia z zakresu komunikacji, w tym parkingi i miejsca postojowe oraz infrastruktury technicznej ze szczególnym uwzględnieniem odprowadzenia i oczyszczania ścieków, - zapewnienie dostępności komunikacyjnej, w tym modernizacja oraz budowa dróg i ulic na parametrach zgodnych z warunkami wynikającymi z przepisów o drogach dla poszczególnych klas dróg z zachowaniem właściwych linii zabudowy (w tym poszerzenia jezdni, wyznaczenie pasów dla rowerzystów, urządzenie chodników z przystosowaniem do potrzeb niepełnosprawnych w obrębie terenów zabudowanych, urządzenie zieleni), - urządzenie ciągów pieszych i rowerowych na 	<ul style="list-style-type: none"> • maks. wskaźnik intensywności zabudowy działki na 0,5. • maks. powierzchnie zabudowy do 25% działki budowlanej; • minimalna powierzchnia biologicznie czynna na 60% działki lub terenu inwestycji . • max. wysokość zabudowy rekreacji indywidualnej i usług: 7,0 m, • Dla nowej zabudowy ustala się ponadto ograniczenia wysokości obiektów do maks. 2 kondygnacji. <p style="text-align: center;">--</p> <p>Ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połąci pomiędzy 15° a 55°. Dopuszcza się dachy kopułowe dla zespołów zabudowy min. od 3 budynków.</p> <p>Wymagane jest zapewnienie miejsc postojowych w granicach terenu funkcji ML.</p>

	<p>wyznaczonych trasach.</p> <p>W szczegółowych opracowaniach planistycznych należy zapewnić ochronę cieków, jako terenów otwartych i niezabudowanych.</p> <ul style="list-style-type: none"> zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg; 	
<p>UP OBSZARY AKTYWNOŚCI GOSPODARCZEJ (USŁUG, SKŁADÓW I MAGAZYNÓW)</p>	<p>funkcja podstawowa: tereny szeroko pojętych usług, rzemiosła, wytwórstwa, magazynów, składów, hurtowni, centr logistycznych, baz transportowych, parków technologicznych, centr wystawienniczych, stacji benzynowych, produkcji odnawialnych źródeł energii do 100kW (z wyłączeniem elektrowni wiatrowych nie będących mikroinstalacjami), wytwórstwa i przetwórstwa z wyłączeniem funkcji związanej z produkcją przemysłową.</p> <p>funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> zielen izolacyjna, zabudowa administracyjna, usługowa, socjalna i biurowa służąca obsłudze funkcji podstawowej oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja; zakaz lokalizowania zabudowy mieszkaniowej za wyjątkiem mieszkań służbowych (w tym budynków jednorodzinnych osób prowadzących przedmiotową działalność), przy czym zaleca się aby jej udział nie przekraczał 25 % powierzchni całkowitej zabudowy; zapewnić zabudowie mieszkaniowej ochronę przed ewentualnymi uciążliwościami od istniejących bądź projektowanych obiektów mogących nieść takie uciążliwości; obowiązek nasadzenia wysokiej i średniej zieleni izolacyjnej wzdłuż granic bezpośrednio sąsiadujących z zabudową mieszkaniową lub z jej udziałem. <p>--</p> <ul style="list-style-type: none"> zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg; 	<p>Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, <u>przy zachowaniu</u>:</p> <ul style="list-style-type: none"> minimalna powierzchnia biologicznie czynna terenu - 25% (dla części z dopuszczoną zabudową mieszkaniową służbową) i/lub 15% (dla zabudowy pozostałych funkcji) działki budowlanej jako teren biologicznie czynny; maksymalna powierzchnia zabudowy do 65%; maks. wskaźnik intensywności zabudowy do 1.95; maksymalnej wysokości zabudowy wytwórczej, magazynowej, składowej i innych obiektów funkcji podstawowej - do 12 m, za wyjątkiem części obiektów wymagających zwiększenia wysokości ze względów technologicznych; wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do właściwego funkcjonowania terenu warunkuje się wymaganiami technicznymi; maksymalnej wysokości zabudowy biurowej i funkcji uzup. – do 12 m i do 3-ch kondygnacji. <p>--</p> <p>Ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połąci pomiędzy 20° a 45°. Dopuszcza się stosowanie dachów płaskich tzw. „zielonych dachów”.</p> <p>Wymagane jest zapewnienie miejsc postojowych i wewnętrznej obsługi komunikacyjnej w granicach działki lub terenu inwestycji lub w terenie, do którego inwestor posiada tytuł własności lub dzierżawy.</p>
<p>UPP OBSZARY AKTYWNOŚCI GOSPODARCZEJ (W TYM DZIAŁANOŚCI PRODUKCYJNEJ)</p>	<p>funkcja podstawowa: tereny działalności produkcyjnej, szeroko pojętych usług, rzemiosła, wytwórstwa, magazynów, składów, hurtowni, centr logistycznych, baz transportowych, parków technologicznych, centr kongresowo-wystawienniczych, produkcji odnawialnych źródeł energii, w tym: instalacji o mocy powyżej 100kW</p>	<p>Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, <u>przy zachowaniu</u>:</p> <ul style="list-style-type: none"> minimalna powierzchnia biologicznie czynna terenu - 20% (dla

	<p>(z wyłączeniem elektrowni wiatrowych nie będących miktoinstalacjami).</p> <p>Lokalizacja pod warunkiem, że ponadnormatywna uciążliwość tych instalacji obiektów i urządzeń zamknie się w granicach stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu – ustalonych w granicach obszaru przeznaczenia.</p> <p>funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zieleni izolacyjna, zabudowa administracyjna, usługowa, socjalna i biurowa, służąca obsłudze funkcji podstawowej oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja; • zakaz lokalizowania zabudowy mieszkaniowej za wyjątkiem mieszkań służbowych, przy czym zaleca się aby jej udział nie przekraczał 10 % powierzchni całkowitej zabudowy; • zapewnić zabudowie mieszkaniowej ochronę przed ewentualnymi uciążliwościami od istniejących bądź projektowanych obiektów, mogących nieść takie uciążliwości; • <u>zakaz lokalizacji zakładów dużego ryzyka wystąpienia awarii przemysłowej;</u> • obowiązek nasadzenia wysokiej i średniej zieleni izolacyjnej wzdłuż granic bezpośrednio sąsiadujących z zabudowa mieszkaniową lub z jej udziałem. <p style="text-align: center;">--</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>na obszarach oznaczonych UPP nie dopuszcza się</u> lokalizacji obiektów mogących <u>zawsze znacząco</u> oddziaływać na środowisko, zgodnie z przepisami odrębnymi za wyjątkiem inwestycji celu publicznego w szczególności infrastruktury technicznej i dróg; • <u>na obszarach oznaczonych UPP</u> dopuszcza się lokalizację obiektów mogących <u>potencjalnie znacząco</u> oddziaływać na środowisko, zgodnie z przepisami odrębnymi. 	<p>części z dopuszczoną zabudową mieszkaniową służbową) i/lub 10% (dla zabudowy pozostałych funkcji) działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;</p> <ul style="list-style-type: none"> • maksymalna powierzchnia zabudowy do 75%, • maks. wskaźnik intensywności zabudowy do 2.25; • maksymalnej wysokości zabudowy wytwórczej i produkcyjnej, magazynowej, składowej i innych obiektów funkcji podstawowej - do 15 m, za wyjątkiem części obiektów wymagających zwiększenia wysokości ze względów technologicznych; • wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do właściwego funkcjonowania terenu warunkuje się wymaganiami technicznymi; • maksymalnej wysokości zabudowy biurowej i funkcji uzup. – do 12 m i do 3- ch kondygnacji. <p style="text-align: center;">--</p> <p>Ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połąci pomiędzy 20⁰ a 45⁰.</p> <p>Dopuszcza się stosowanie dachów płaskich tzw. „zielonych dachów”.</p> <p>Dachy obiektów i budowli technicznych – nie ustala się, wynikające z rozwiązań systemowych.</p> <p>Wymagane jest zapewnienie miejsc postojowych i wewnętrznej obsługi komunikacyjnej w granicach działki lub terenu inwestycji lub w terenie, do którego inwestor posiada tytuł własności lub dzierżawy.</p>
<p style="text-align: center;">RU OBSZARY AKTYWNOŚCI GOSPODARCZEJ ZWIĄZANEJ Z ROLNICZĄ DZIAŁALNOŚCIĄ PRODUKCYJNĄ</p>	<p>funkcja podstawowa: tereny działalności produkcyjnej związanej z rolnictwem: w tym składy, magazyny, hurtownie rolnicze oraz instalacje fotowoltaicznych o mocy do 100kW (na terenie RU w sołectwie Sieradowice);</p> <p>funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zabudowa mieszkaniowa (zagrodowa) związana z funkcją podstawową, zieleni izolacyjna, zabudowa administracyjna, usługowa, socjalna i biurowa służąca obsłudze funkcji podstawowej oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja; • W ramach przeznaczenia uzupełniającego dopuszcza się zachowanie i modernizację istniejących budynków. 	<ul style="list-style-type: none"> • minimalna powierzchnia biologicznie czynna terenu - 15%; • maksymalna powierzchnia zabudowy do 60%, • wskaźnik intensywności zabudowy do 0,8; • maksymalnej wysokości zabudowy do 14 m (do 2-ch kondygnacji); przy czym wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do właściwego funkcjonowania terenu warunkuje się wymaganiami technicznymi; <p style="text-align: center;">--</p> <p>Ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połąci pomiędzy 20⁰ a 45 %. Dachy obiektów i budowli technicznych – nie ustala się, wynikające z rozwiązań systemowych.</p>

		Wymagane jest zapewnienie miejsc postojowych w granicach działki lub terenu inwestycji lub w terenie, do którego inwestor posiada tytuł własności lub dzierżawy.
ZP OBSZARY ZIELENI PARKOWEJ	<p>funkcja podstawowa: zieleń urządzona i nieurządzona, w tym o funkcji reprezentacyjnej oraz służącej rekreacji i wypoczynkowi,</p> <p>funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • tereny sportu i rekreacji oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja oraz inne funkcje uzupełniające bez których nie jest możliwe właściwe zagospodarowanie i użytkowanie tych terenów, w tym związane z nimi drobne usługi; • zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i przedsięwzięć mogących potencjalnie zawsze oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg; • dopuszczone obiekty należy realizować w ilości odpowiadającej skali terenu i/lub działki inwestycyjnej; • dla obiektów wpisanych do rejestru zabytków ŚWKZ w Kielcach oraz znajdujących się w Gminnej Ewidencji Zabytków ponad wszystkie ustalenia obowiązują przepisy odrębne w zakresie ochrony zabytków. 	<ul style="list-style-type: none"> • maks. wskaźnik intensywności zabudowy działki na 0,4. • maks. powierzchnia zabudowy - 20% działki. • minimalna powierzchnia biologicznie czynna na 70% działki; • maks. wysokość zabudowy 10 m do ustalenia w planach miejscowych; • wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania terenu warunkuje się wymaganiami technicznymi. <p>--</p> <p>Ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połąci pomiędzy 25° a 45°, z dopuszczeniem dachów płaskich.</p>
Up OBSZARY USŁUG PUBLICZNYCH	<p>funkcja podstawowa: usługi publiczne, w szczególności: szkoły, obiekty kultu religijnego, usługi na cele związane z realizacją infrastruktury służącej wykonywaniu zadań własnych miasta i gminy w zakresie pomocy społecznej, edukacji publicznej, zdrowia, kultury i kultury fizycznej, remizy OSP i in., ośrodki zdrowia (publiczne i prywatne);</p> <p>funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna związana z usługami – mieszkania służbowe, • zabudowa zamieszkania zbiorowego, • zieleń urządzona (w tym publiczna), tereny sportu i rekreacji oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja oraz inne funkcje uzupełniające, bez których nie jest możliwe właściwe zagospodarowanie i użytkowanie tych terenów; • obowiązek zapewnienia dogodnej dostępności komunikacyjnej oraz odpowiedniej ilości miejsc postojowych w ich rejonie; • przebudowa, nadbudowa i rozbudowa istniejących budynków usługowych na zasadach jak w tabeli kolumna "wskaźniki"; • zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg; 	<ul style="list-style-type: none"> • minimalna powierzchnia biologicznie czynna terenu - 15%; • maks. wskaźnik intensywności zabudowy działki na 2,40. • maks. powierzchnia zabudowy - 60% działki. • maksymalna wysokość zabudowy do 12 m (3 kondygnacje); przy czym wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do właściwego funkcjonowania terenu warunkuje się wymaganiami technicznymi; • wysokość istniejących budynków usługowych pozostaje, w tym administracji i kultu religijnego – wg ustaleń MPZP, a dla obiektów zabytkowych – dodatkowo wg wytycznych ŚWKZ; • dla obiektów usług publicznych - gabaryty i standardy oraz zagospodarowanie terenów usług publicznych należy kształtować indywidualnie w dostosowaniu do wielkości i rodzaju pełnionej funkcji. Zaleca się realizację jako budynków wolnostojących o formie architektonicznej stanowiącej dominantę lub subdominantę przestrzenną z jednoczesnym zagospodarowaniem działek ich posadowienia zielenią

		<p>urządzoną;</p> <ul style="list-style-type: none"> • lokalne dominanty lub subdominanty nie powinny przekraczać wysokości 30 m; <p>--</p> <p>Gabaryty i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometria dachu powinna nawiązywać do zabudowy sąsiadującej. Ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połaci pomiędzy 25° a 45°, z dopuszczeniem stosowanie dachów płaskich dla obiektów na budynkach istniejących lub/i na budynkach istniejących jeśli wynika to z sąsiedztwa lub jest uzasadnione przestrzennie i architektonicznie. Ustalenia szczegółowe po analizie obszaru na etapie MPZP.</p> <p>Wymagane jest zapewnienie miejsc postojowych w granicach działki lub terenu inwestycji. Dla obiektów usług publicznych, w tym kultu religijnego dopuszcza się wydzielanie miejsc postojowych na terenach sąsiadujących ogólnodostępnych.</p>
<p>ZC OBSZARY CMENTARZY</p> <p>oraz</p> <p>ZCp PROJEKTOWANY OBSZAR CMENTARZY</p>	<p>funkcja podstawowa: cmentarz, zieleń cmentarna;</p> <p>funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • urządzenia infrastruktury technicznej niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów oraz obszaru gminy i komunikacja; • zabudowę związaną z podstawową funkcją terenu (kaplice i inne, w tym domy pogrzebowe) oraz obiekty o charakterze architektury ogrodowej, w tym związaną z funkcją komunikacyjną (schody, ścieżki) a także ogrodzenia; • dla obiektów zabytkowych lub o wartościach kulturowych - obowiązek rewitalizacji według wymogów wynikających z ochrony wartości zabytkowych i kulturowych przede wszystkim utrzymanie lub uczytelnienie kompozycji, w tym poprzez ochronę i pielęgnację drzewostanu oraz zachowanie lub renowację obiektów architektury cmentarnej; • dla cmentarzy czynnych obowiązek utrzymania stref sanitarnych - zabrania się lokalizowania wszelkiej nowej zabudowy mieszkalnej, zakładów żywienia zbiorowego, bądź zakładów przechowujących żywność oraz studni służących do czerpania wody do celów konsumpcyjnych i potrzeb gospodarczych w odległości do 50 m wokół cmentarzy dla zabudowy uzbrojonej w wodociąg oraz do 150 m wokół cmentarzy dla pozostałej zabudowy, • zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg oraz funkcji podstawowej. 	<ul style="list-style-type: none"> • minimalna powierzchnia biologicznie czynna terenu – nie ustala się, zgodnie z funkcją i zagospodarowaniem terenu; • wysokość dopuszczonych obiektów: <ul style="list-style-type: none"> - dla cmentarzy zabytkowych – w uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków; - dla pozostałych cmentarzy do 12m, przy czym wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do właściwego funkcjonowania terenu warunkuje się wymaganiami technicznymi. • lokalne dominanty lub subdominanty nie powinny przekraczać wysokości 30 m;

<p style="text-align: center;">OT OBSZARY OBSŁUGI TECHNICZNEJ (MIASTA i GMINY)</p>	<p>funkcja podstawowa: tereny i obiekty obsługi mieszkańców miasta i gminy w zakresie infrastruktury technicznej gminy i rejonu w zakresie zaopatrzenia w wodę i oczyszczania ścieków itp.</p> <p>funkcja uzupełniająca: niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja;</p> <ul style="list-style-type: none"> • zakaz lokalizacji wszelkich obiektów nie związanych z funkcją obsługi technicznej i usług z nimi związanych utrzymanie istniejących funkcji; • dopuszcza się lokalizację obiektów mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, warunkuje się ich niezbędnością dla obsługi technicznej i funkcji podstawowej. 	<p>Wszystkie obiekty obsługi technicznej gminy, a w szczególności wodno-kanalizacyjne, energetyczne, ciepłownicze w tym obiekty kubaturowe i budowle lokalizowane na innych terenach funkcjonalnych należy realizować zgodnie z częścią tekstową opracowania dotyczącą rozwoju infrastruktury technicznej.</p> <p style="text-align: center;">–</p> <p style="text-align: center;">Na załączniku Nr 3 – „Kierunki zagospodarowania przestrzennego” wskazano:</p> <p>OT-K: istniejące oczyszczalnie ścieków; OT-W: istniejące ujęcia wody;</p>
<p style="text-align: center;">K OBSZARY KOMUNIKACJI KOŁOWEJ (oznaczenia dróg: KDD, KDL, KDZ, KDG oraz placów KS)</p>	<p>funkcja podstawowa: transport drogowy, ciągi piesze i/lub pieszo – jezdne, ścieżki rowerowe, węzły komunikacyjne, place i przestrzenie publiczne (w tym KS), parkingi,</p> <p>funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • obiekty i urządzenia pomocnicze dla funkcji podstawowej, w szczególności wyposażenia technicznego dróg oraz infrastruktura techniczna; • drobne usługi nie kolidujące z funkcją podstawową; 	<p style="text-align: center;">Wskaźniki – nie dotyczy.</p>
<p style="text-align: center;">WS OBSZARY WÓD POWIERZCHNIOWYCH</p>	<p>funkcja podstawowa: wody powierzchniowe, rzeki, cieki,</p> <p>funkcja uzupełniająca: zagospodarowanie turystyczne w szczególności budowa: przystani wodnych, małych portów jachtowych, pomostów, organizacje kąpielisk, z zastrzeżeniem zakazu ich realizacji w sposób zagrażający siedliskom, gatunkom oraz siedliskom tych gatunków, objętych ochroną,</p> <ul style="list-style-type: none"> • zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg oraz funkcji podstawowej; 	<p style="text-align: center;">Wskaźniki – nie dotyczy.</p>
<p style="text-align: center;">ZL OBSZARY LASÓW</p>	<p>funkcja podstawowa: las</p> <p>funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • urządzenia i obiekty służące funkcji podstawowej; urządzenia infrastruktury technicznej niezbędne do prawidłowego funkcjonowania obszaru gminy, drogi, urządzenia i obiekty służące funkcji rekreacyjno-sportowej i wypoczynkowej, z wyłączeniem rezerwatów przyrody oraz wymogiem spełnienia przepisów odrębnych przy ich realizacji w obszarze Natura 2000 Ostoja Sieradowicka • dopuszczona lokalizacja infrastruktury technicznej, za wyjątkiem terenów pod liniami energetycznymi, która będzie wymagała uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne; • zabudowa dopuszczona na podstawie przepisów odrębnych, • zagospodarowanie rekreacyjne tj. leśne ścieżki 	<ul style="list-style-type: none"> • przynajmniej 70% terenu działki budowlanej jako teren biologicznie czynny; • maksymalna wysokość zabudowy do 10,0 m (2 kondygnacje nadziemne; zaleca się aby ostatnią kondygnację realizować jako poddaszową), • minimalna odległość zabudowy od granicy lasów, zgodnie z przepisami odrębnymi,

	<p>przyrodnicze, trasy rowerowe, urządzenia turystyczne, parkingi leśne itp., z zastrzeżeniem zakazu ich realizacji w sposób zagrażający siedliskom, gatunkom oraz siedliskom tych gatunków, objętych ochroną;</p> <ul style="list-style-type: none"> zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg i funkcji podstawowej; utrzymuje się istniejące ciągi infrastruktury technicznej, z dopuszczeniem ich uzupełnienia (nowe linie elektroenergetyczne, telekomunikacyjne, gazociągi, przebiegi przewodów wodociągowych, kanalizacyjnych itp.), wyłącznie w przypadkach niemożności ominięcia terenów leśnych. 	
ZLd OBSZARY ZALEŚIŃ	<p>funkcja podstawowa: zalesienia funkcja uzupełniająca: jak obszary lasów</p>	Wskaźniki – jak obszary lasów.
URL OBSZARY AMINISTRACJI I ZAPLECZA TECHNICZNEGO ŚPN I LASÓW	<p>funkcja podstawowa: zabudowa administracji i zaplecza technicznego Świętokrzyskiego Parku Narodowego i obszarów leśnych, usługi nieuciążliwe i funkcje towarzyszące, zieleń, zalesienia zgodnie z przepisami odrębnymi,</p> <p>funkcja uzupełniająca: budynki zamieszkania zbiorowego, tereny obsługi komunikacyjnej, infrastruktury technicznej, miejsc postojowych, mieszkania służbowe w formie zlokalizowanej w budynkach funkcyjnych lub wolnostojącej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> maks. wskaźnik intensywności zabudowy działki na 1,0. max. powierzchnia zabudowy na 35% działki; minimalna powierzchnia biologicznie czynna min. 50% działki budowlanej; max. wysokość zabudowy: <ul style="list-style-type: none"> — usługowej: 12 m, — zabudowy technicznej: 7,0 m, wysokość obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania terenu warunkuje się wymaganiami technicznymi. Dla nowej zabudowy ustala się ponadto ograniczenia wysokości obiektów do maks. 3 kondygnacji; -- <p>Ustala się generalnie wymóg stosowania dachów spadzistych o nachyleniu potaci pomiędzy 25° a 50°.</p> <p>Wymagane jest zapewnienie miejsc postojowych dla indywidualnych funkcji zabudowy.</p>
R OBSZARY ROLNICZE (otwarte, upraw polowych, łąk, zadrzewień i zakrzewień, pastwisk i sadów)	<p>funkcja podstawowa: rolnictwo ze znacznym udziałem gospodarki polowej, funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> urządzenia i obiekty służące funkcji podstawowej; urządzenia infrastruktury technicznej niezbędne do prawidłowego funkcjonowania obszaru gminy, drogi, utrzymanie istniejących sadów, z możliwością ich powiększania kosztem terenów rolnych. Tereny istniejącej zieleni nieurządzonej (łęgowej, łąk, pastwisk, sadów, zadrzewień i zakrzewień itp.), w tym tworzące ciągi powiązań przyrodniczych. Tereny zieleni nieurządzonej - naturalnej (prywatnej i publicznej), łąki, pastwiska, nieużytki rolne, dopuszcza się terenowe urządzenia sportu i rekreacji (ścieżki rowerowe, boiska) lokalizowanych 	<p>Wskaźniki – nie dotyczy.</p> <p>Dla zabudowy dopuszczonej na podstawie przepisów odrębnych - do ustalenia w zapisach MPZP i w oparciu o wskaźniki jak dla zabudowy zagrodowej.</p>

	<p>przy drogach publicznych; boiska jedynie poza obszarami korytarzy ekologicznych ujawnionych w studium;</p> <ul style="list-style-type: none"> • Utrzymanie w dotychczasowym użytkowaniu istniejących łąk i pastwisk oraz ochrona przed zainwestowaniem i degradacją sanitarną, • Ochrona istniejących zadrzewień i zakrzewień, chyba, że przepisy odrębne w zakresie ochrony obszarów Natura 2000 stanowią inaczej, • adaptacja zabudowy istniejącej, jej modernizacja, przebudowa i rozbudowa z warunkami szczegółowymi określonymi w mpzp; • zabudowa dopuszczona na podstawie przepisów odrębnych, w tym siedliska, • zakaz lokalizacji obiektów, urządzeń i instalacji wykorzystujących siłę wiatru do produkcji energii o mocy łącznej powyżej 50 kW; • zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego (infrastruktury technicznej i dróg) oraz <u>zalesień realizowanych zgodnie z zapisami działu 3.2;</u> 	
<p>ZN OBSZARY ZIELENI ŁĘGOWEJ, DOLINY RZECZNE</p>	<p>funkcja podstawowa: tereny zieleni łąkowej w dolinach rzecznych, tereny występowania stałych lub okresowych cieków wodnych, tworzące system ekologiczny gminy; zadrzewienia i zakrzewienia;</p> <p>funkcja uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • urządzenia i obiekty służące funkcji podstawowej (w tym stawy rybne i inne sztuczne zbiorniki wodne, z wymogiem spełnienia przepisów odrębnych przy ich realizacji, zlokalizowanych poza obszarem Natura 2000); • urządzenia infrastruktury technicznej niezbędne do prawidłowego funkcjonowania obszaru gminy, drogi, • ustala się zachowanie i ochronę zieleni wysokiej i niskiej, z zakazem zabudowy; 	<p>Wskaźniki – nie dotyczy.</p>

3.4 Tereny objęte ograniczeniem zabudowy lub zakazem zabudowy.

- 1) W zakresie przepisów o ochronie środowiska:
 - a) lokalizacja zabudowy w odpowiedniej odległości od linii energetycznych i urządzeń; szerokość stref technicznych od linii elektroenergetycznych określa Polska Norma dla budynków przeznaczonych na pobyt ludzi;
 - b) dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku ustalone w rozporządzeniu Ministra Środowiska, oraz zgodnie z przepisami odrębnymi.
- 2) W zakresie przepisów określających warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe, należy zachować normatywne odległości projektowanych urządzeń i obiektów od gazociągów przesyłowych.
- 3) W zakresie przepisów o drogach publicznych obowiązują odległości zabudowy obiektami i budynkami mieszkalnymi w odległości określonej w tych przepisach (przepisy odrębne).
- 4) W zakresie przepisów określających wymagania, jakim powinny odpowiadać cmentarze: wokół terenów cmentarzy powinien być wyznaczony obszar ochronny o odpowiedniej szerokości (strefa sanitarna od cmentarzy), jak również ograniczenie lokalizacji ujęć wody oraz obiektów związanych z produkcją i przechowywaniem żywności. Tereny pod cmentarze w miarę możliwości należy sytuować na wzniesieniu, a zwierciadło wód gruntowych powinno znajdować się na

głębokości nie wyżej niż 2,5 m poniżej powierzchni terenu. Ponadto, obowiązują przepisy odrębne w tym zakresie.

- 5) W zakresie przepisów ustawy Prawo Wodne: ustanowienie pasów ochronnych szerokości min. 1,50 m wzdłuż cieków wodnych, w celu konieczności umożliwienia wypełnienia ustawowych obowiązków przez właścicieli wód.
- 6) W zakresie przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych: wprowadza się ograniczenie zabudowy na gruntach rolnych stanowiących użytki rolne I-III klasy bonitacyjnej oraz grunty leśne. Ustawodawca w pierwszej kolejności do zmiany przeznaczenia wskazuje grunty najniższych klas bonitacyjnych (IV i niższe). Wyłączenia gruntów klas wyższych (I-III) powinny następować wyłącznie w uzasadnionych przypadkach. Procedura wyłączenia gruntów z użytkowania rolniczego i leśnego na cele nierolne i nieleśne regulują przepisy w/w ustawy. Ochrona dla gruntów I-III nie dotyczy terenów gruntów w granicach administracyjnych miasta Bodzentyna.
Ponadto, wprowadza się zakaz wprowadzania zalesień na gruntach rolnych stanowiących użytki rolne I-III (grunty klas chronionych) i IV klasy bonitacyjnej.
- 7) W zakresie przepisów ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych: w granicach „strefy ochrony od turbin wiatrowych stanowiącej 10 - krotność całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej wyznaczonej w oparciu o art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych” dopuszcza się uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewidującego lokalizację budynków o funkcji mieszkalnej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa na podstawie przepisów dotychczasowych, w okresie o jakim mowa w przedmiotowej ustawie.

4. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY I KRAJOBRAZU, W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO.

4.1 System przyrodniczy.

Zakłada się zachowanie, ochronę i rozwój wszystkich elementów systemu przyrodniczego Miasta i Gminy Bodzentyn, na którego składają się:

- 1) elementy rangi lokalnej systemu:
 - a) zbiorniki wodne,
 - b) roślinność nadrzeczna,
 - c) zadrzewienia i zakrzaczenia,
 - d) roślinność przydrożna,
 - e) trwałe użytki zielone,
 - f) pomniki przyrody,
 - g) Użytek ekologiczny na gruntach wsi Bodzentyn, którym objęto ochroną śródpolny zbiornik wodny,
 - h) Użytek ekologiczny na gruntach wsi Siekierno, w odległości ok. 6 km na północny – zachód od Bodzentyna, którym objęto ochroną kępę drzew i krzewów jako zespołu parkowego,
 - i) Zespół przyrodniczo – krajobrazowy Zespołu parkowego drzew składającego się z 38 sztuk drzew,
- 2) elementy rangi regionalnej:
 - a) korytarze ekologiczne – herpetologiczny, teriologiczny (C. capreolus), teriologiczny (M. martes), teriologiczny (A. alces, C. elaphus, C. lupus)
 - b) kompleksy leśne,
 - c) Sieradowicki Park Krajobrazowy,
 - d) Sieradowicki Obszar Chronionego Krajobrazu,
 - e) Świętokrzyski Obszar Chronionego Krajobrazu w gminie Bodzentyn,
 - f) Rezerwat przyrody Wykus,
 - g) Rezerwat przyrody Kamień Michniowski,
 - h) Rezerwat przyrody Góra Sieradowska,

3) elementy rangi ponadregionalnej:

- a) Obszar Natura 2000 PLH260002 Łysogóry,
- b) Obszar Natura 2000 PLH260031 Ostoja Sieradowicka,
- c) Obszaru Natura 2000 PLH260039 Wzgórza Kunowskie,
- d) Świętokrzyski Park Narodowy,
- e) Korytarze ekologiczne: Główny Korytarz Ekologiczny „Lasy Starachowickie i Siekierzyńskie”, korytarz ornitologiczny, korytarz spójności obszarów chronionych.

Polityka przestrzenna na obszarach tworzących system przyrodniczy będzie odbywać zgodnie z przepisami odrębnymi związanymi z ochroną przyrody.

4.2. Obszary i obiekty objęte prawnymi formami ochrony przyrody.

Na terenie miasta i gminy Bodzentyn zostały ustanowione obszarowe formy ochrony przyrody, które należą do Krajowego Systemu Obszarów Chronionych w rozumieniu *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody*. Należą do nich:

- I. **Obszar Natura 2000 PLH260002 Łysogóry** zatwierdzony jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty decyzją Komisji Europejskiej z dnia 13 listopada 2007 r. przyjmującą, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, pierwszy zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz. U. UE L 12/383 z 15.01.2008). Działania w zakresie ochrony czynnej ekosystemu i zakazy zgodnie z ustanowionymi planami zadań ochronnych i planem ochrony, na dzień opracowania studium nie obowiązują.

W odniesieniu do Obszaru ustala się obowiązek respektowania zasad jakie będą przyjęte w projektowanych planach zadań ochronnych.

„Opis założeń do opracowywanych projektów planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” (RDOŚ Kielce 2018 r.), w tym dla obszaru „Łysogóry” zakłada:

- 1) Weryfikację listy przedmiotów ochrony w toku prac.
- 2) W planie zadań ochronnych formułowane będą wskazania do zmian w istniejących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Projekt „Planu Ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego oraz części obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Łysogóry (Kod Obszaru PLH260002) pokrywającej się z granicami Parku” zakłada:

- 1) Utrzymanie dotychczasowej formy ochrony jaką jest Świętokrzyski Park Narodowy jest warunkiem utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony w obszarze Natura 2000. Wszelkie podejmowane tu działania podporządkowuje się tu ochronie przyrody.
- 2) Dla zachowania wysokich walorów przyrodniczych obszaru Natura 2000 w granicach Parku, w odległości do 200 m od granic Parku, poza terenami już istniejącej zwartej zabudowy, należy wprowadzić zakaz wznoszenia obiektów budowlanych. Grunty w otoczeniu obszaru (w odległości co najmniej 200 m od jego granic) nie powinny być zalesiane obcymi gatunkami drzew i krzewów (np. dębem czerwonym).
- 3) Przestrzeganie zakazu zmiany stosunków wodnych w korytach i dolinach cieków przepływających przez teren Świętokrzyskiego Parku Narodowego i w jego otoczeniu. Niedopuszczalne jest przerywanie ciągłości ekologicznej cieków, zwłaszcza poprzez budowę urządzeń wodnych. Nie należy wykonywać zabiegów melioracyjnych (budowa rowów odwadniających, drenażu itp.) prowadzących do zmian stosunków wodnych na terenie obszaru Natura 2000. Konieczne jest wprowadzenie zakazu osuszania, niszczenia drobnych zbiorników wodnych, zagłębień śródpolnych, czasowo zalewanych łąk, „oczek” wodnych, naturalnych stawów i siedlisk wodno – błotnych.

- 4) Na gruntach rolnych wchodzących w skład obszaru należy utrzymać dotychczasowy sposób ich gospodarczego użytkowania. Na gruntach ornych gospodarka rolna powinna mieć charakter ekstensywny, bez intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin.
- 5) Na gruntach porolnych, które są w zaawansowanym stadium sukcesji należy utrzymywać powstałe zadrzewienia i zakrzewienia. W otulinie obszaru powinien obowiązywać zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych. Tworzone nowe tego rodzaju struktury powinny przybierać charakter liniowy lub sieci „wysp” o różnej wielkości odchodzących promieniście od granic Parku. Powinny być one utrzymywane i tworzone przede wszystkim na terenach obszarów wyłączonych z zabudowy.
- 6) W zakresie utrzymania niezbędnych korytarzy ekologicznych łączących Park i obszar Natura 2000 PLH260002 Łysogóry, z otuliną ŚPN oraz dalszym otoczeniem w układzie ponadregionalnych powiązań ekologicznych: pozostawienie w formie niezabudowanej, w tym także w zakresie budowy dróg, obiektów technicznych, ujęć wody, itp., korytarzy ekologicznych powietrznych, lądowych i wodnych o znaczeniu lokalnym:
 - a) korytarze przecinające w kierunku południe-północ wschodnią część otuliny ŚPN oraz Przełęcz Psarską,
 - b) korytarz o przebiegu równoleżnikowym łączący fragmenty Pasma Klonowskiego z wzniesieniami Góry Miejskiej oraz Górę Psarską z Doliną Bodzentyńską i Doliną Wilkowską,
 - c) korytarz w górnej części Kakonianki i jej dopływu, łączący równoleżnikowo Park, korytarz łączący Park z kompleksem Lasów Sieradowickich w kierunku południe-północ w obszarze północnej otuliny ŚPN,
 - d) korytarz pomiędzy południowymi zboczami Łysogór (Park), Doliną Stupianki przez Wał Małacentowski w wschodniej otulinie Parku do Doliny Łagowianki,
 - e) korytarze łączące przez północną otulinę Park z Kompleksem Lasów Sieradowickich,
 - f) korytarze spójności obszarów cennych przyrodniczo, w tym obszarów chronionych.

II. Obszar Natura 2000 PLH260031 Ostoja Sieradowicka zatwierdzony jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty decyzją Komisji Europejskiej z dnia 10 stycznia 2011 r. w sprawie przyjęcia na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG czwartego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9669)(2011/64/UE).

Dla Obszaru nie został ustanowiony plan zadań ochronnych.

„Opis założeń do opracowywanych projektów planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” (RDOŚ Kielce 2018 r.), w tym dla obszaru „Ostoja Sieradowicka” zakłada:

- 1) Weryfikację listy przedmiotów ochrony w toku prac.
- 2) W planie zadań ochronnych formułowane będą wskazania do zmian w istniejących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

III. Obszar Natura 2000 PLH260039 Wzgórza Kunowskie zatwierdzony przez komisję UE (DECYZJA KOMISJI z dnia 10 stycznia 2011 r. w sprawie przyjęcia na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG czwartego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9669)(2011/64/UE).

Dla Obszaru nie został ustanowiony plan zadań ochronnych.

„Opis założeń do opracowywanych projektów planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” (RDOŚ Kielce 2018 r.), w tym dla obszaru „Wzgórza Kunowskie” zakłada:

- 1) Weryfikację listy przedmiotów ochrony w toku prac.
- 2) W planie zadań ochronnych formułowane będą wskazania do zmian w istniejących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Na obszarach Natura 2000 obowiązują ograniczenia wynikające z przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody, w tym zakaz podejmowania działań, które mogłyby:

- › pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000,
- › wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000,
- › pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Konieczna jest ochrona najbardziej wartościowych siedlisk znajdujących się w tym obszarze, będących przedmiotami ochrony poprzez utrzymanie dotychczasowego użytkowania.

IV. Świętokrzyski Park Narodowy utworzony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie utworzenia Świętokrzyskiego Parku Narodowego (Dz. U. RP Nr 14, poz. 133), który stracił moc z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1996 r. w sprawie Świętokrzyskiego Parku Narodowego (Dz. U. z 1996 r. Nr 4, poz. 29).

Zgodnie z powyższym, na obszarze Parku zabrania się:

- 1) polowania, wędkowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, zbierania poroży zwierzyny płowej, niszczenia nor i legowisk zwierzęcych, gniazd ptasich i wybierania jaj,
- 2) pozyskiwania, niszczenia lub uszkodzenia drzew albo innych roślin,
- 3) wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości, innego zanieczyszczenia wód i gleby oraz powietrza,
- 4) zmiany stosunków wodnych, regulacji rzek i potoków,
- 5) wydobywania skał i minerałów,
- 6) niszczenia gleby,
- 7) palenia tytoniu oraz palenia ognisk poza miejscami do tego wyznaczonymi,
- 8) stosowania środków chemicznych w gospodarce rolnej, leśnej, zadrzewieniowej i łowieckiej,
- 9) prowadzenia działalności handlowej poza miejscami do tego wyznaczonymi,
- 10) zbioru dziko rosnących roślin albo ich części, w szczególności owoców i grzybów, poza miejscami do tego wyznaczonymi,
- 11) ruchu pojazdów poza drogami do tego wyznaczonymi,
- 12) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków nie związanych z ochroną przyrody, z wyjątkiem znaków drogowych i innych znaków związanych z ochroną porządku publicznego i bezpieczeństwa,
- 13) zakłócania ciszy,
- 14) wykonywania lotów cywilnych statkami powietrznymi poniżej 2000 m wysokości względnej, z wyjątkiem lotów patrolowych i interwencyjnych Lasów Państwowych oraz Państwowej Straży Pożarnej,
- 15) używania lotni i motolotni,
- 16) dostępu do enklaw i półenklaw obcej własności poza drogami do tego wyznaczonymi.

Powyższe ograniczenia nie dotyczą:

- 1) zabiegów ochronnych, hodowlanych i pielęgnacyjnych, w tym renaturyzacji stosunków wodnych,
- 2) prowadzenia badań naukowych za zgodą dyrektora Parku,
- 3) prowadzenia gospodarki rolnej i leśnej na gruntach nie objętych ochroną ścisłą i częściową,
- 4) prowadzenia akcji ratowniczych, w tym prac związanych z zapewnieniem wody do celów gaśniczych,
- 5) czynności związanych z dostosowaniem stanów liczebnych zwierzyny do potrzeb Parku i gospodarki rolnej,
- 6) działalności w zakresie poszukiwania, rozpoznawania oraz wydobywania kopalin, prowadzonej na podstawie koncesji uzyskanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

Świętokrzyski Park Narodowy nie posiada ustanowionego planu ochrony.

W odniesieniu do Świętokrzyskiego Parku Narodowego ustala się obowiązek respektowania istniejących zakazów i ograniczeń służących jego ochronie oraz zgodnie z przepisami odrębnymi dokonywania uzgodnień dotyczących prowadzenia prac na jego terenie z Dyrekcją Parku.

Projekt „Planu Ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego oraz części obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Łysogóry (Kod Obszaru PLH260002) pokrywającej się z granicami Parku” zakłada:

- 1) Realizowanie rozwoju przestrzennego osadnictwa mającego wpływ na rozwój całego obszaru, w szczególności jego funkcji rolniczej, turystycznej i rekreacyjnej, pod warunkiem zapewnienia zrównoważonej koegzystencji funkcji rolniczej z funkcjami ochronnymi Parku, umożliwiającej z jednej strony eliminowanie kolizji produkcji rolniczej z wymogami ochrony środowiska, z drugiej zaś dostosowanie się tej funkcji do reguł gospodarki rynkowej; pożądane byłoby przy tym zachowanie charakterystycznego układu przestrzennego pól tzw. „mozaiki krajobrazowej”, stanowiącego najatrakcyjniejszy walor lokalnego krajobrazu kulturowego terenów otuliny Parku. Określony w ten sposób rozwój wymaga przyjęcia następujących zasad:
 - a) sukcesywnego wiązania funkcji produkcji rolniczej z obsługą ruchu turystycznego (agroturystyka i gospodarstwa ekologiczne) i rekreacyjnego,
 - b) wielofunkcyjnego zagospodarowania terenów budowlanych, zwłaszcza w aspekcie rozwoju usług nieuciążliwych i związanych z usprawnieniem zagospodarowania turystycznego i rekreacyjnego,
 - c) budowy nowych obiektów lub rozbudowy istniejących prowadzonej przy ich pełnym zharmonizowaniu z otoczeniem (m.in. przy zastosowaniu wystroju zewnętrznego nawiązującego do lokalnych tradycji budowania).
 - d) przestrzegania zakazu lokalizacji uciążliwych dla środowiska obiektów OZE (odnawialnych źródeł energii) i gospodarstw rolnych nastawionych na dużą produkcję hodowlaną.
- 2) Dopuszcza się modernizację dróg o znaczeniu regionalnym tj. drogi nr 752D Górno – Starachowice, nr 0587T Gózd –Psary – Bodzentyn, nr 0325T Mąchocice Kapitulne – Święta Katarzyna i nr 0326T Bieliny Poduchowne – Napęków, przy założeniu przestrzegania zasady tworzenia bezpiecznych przejść dla zwierząt. Dzięki modernizacji istniejących dróg przebiegających poza granicami Parku, będą mogły one stanowić drogi alternatywne i wyeliminować lub co najmniej ograniczyć ruch tranzytowy (głównie ciężarowy) na drogach przebiegających przez Park i w jego pobliżu.
- 3) Dopuszcza się budowę nowych obiektów mieszkalnych, usługowych i gospodarczych w granicach istniejącego rozwoju osadnictwa, przy uwzględnieniu uwarunkowań wynikających z wyznaczenia strefy ekotonowej wzdłuż granic Parku.
- 4) Zakłada się utrzymanie istniejącego układu dróg wojewódzkich i lokalnych (z istniejącymi projektowanymi parkingami) zgodnie z ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz założeniami koncepcyjnymi właściwych zarządców dróg, a także gospodarczych dróg leśnych z możliwością ich rozbudowy w zależności od potrzeb, zgodnie z ustaleniami planów urządzenia lasów.
- 5) Zakłada się utrzymanie i rozbudowę istniejącego układu turystycznych szlaków pieszych z przeprowadzeniem ewentualnych lokalnych korekt ich przebiegu, wyznaczeniem ścieżek dydaktycznych oraz zagospodarowaniem głównych punktów widokowych i miejsc odpoczynku. Powyższe elementy należy wykonywać z miejscowych materiałów przy niezbędnym ujednoczeniu form; wprowadzenie nowych form przestrzennych nawiązujących do rozwiązań przyjętych przy budowie bram do Parku i towarzyszących im punktów sprzedaży oraz schronów i wiat turystycznych należy poprzedzić opracowaniem kompleksowej koncepcji architektoniczno-plastycznej.
- 6) Zasadna jest budowa i rozbudowa sieci kanalizacyjnej, budowa oczyszczalni ścieków i podczyszczalni wód opadowych oraz sieci gazowej. Inwestycje takie, a w szczególności budowa oczyszczalni ścieków lokalizowane winny być poza strefą ekotonową⁸). Lokalizacja oczyszczalni ścieków musi być poddawana szczegółowej analizie, a ich wykonanie przewidywać rozwiązania

techniczne eliminujące niebezpieczeństwo zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych (w szczególności wód wpływających na obszar Parku) w przypadku awarii.

- 7) Konieczne jest dążenie do likwidacji niskich źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza dzięki modernizacji i przebudowie istniejących kotłowni, zmianie systemów grzewczych na wykorzystanie gazu ziemnego, oleju opałowego, biooleju lub biomasy oraz energii słonecznej oraz wspieranie wszelkich działań w tym zakresie. Wskazane jest zwiększanie możliwości pozyskiwania energii z OZE i racjonalizacja procesu gospodarki energią w gospodarstwach domowych, rolnictwie, instytucjach i zakładach pracy.
- 8) Konieczna jest likwidacja dzikich wysypisk śmieci i rekultywacja składowisk wyłączonych z eksploatacji oraz poprawa gospodarki odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi.
- 9) Konieczne jest wprowadzenie zakazu korzystania ze sprzętu wodnego generującego hałas (skutery wodne, motorówki i inne).
- 10) Konieczne jest wprowadzenie zakazu uprawiania ekstremalnych sportów motorowych (quady – wszędołazy, off-road przeprawowy, off-road rock crawling, rajdy samochodowe) i ekstremalnych rowerowych (kolarstwo ekstremalne, freeride, downhill) na terenie Parku, obszaru Natura 2000 Łysogóry I otuliny oraz zakaz poruszania się tymi pojazdami z powodu rozjeżdżania gruntu lub innej nawierzchni oraz generowania hałasu. Na terenie Parku dopuszcza się możliwość poruszania się rowerami wzdłuż tras, na których ruch ten został dopuszczony. Na terenie otuliny możliwe jest poruszanie się pozostałych pojazdów mechanicznych, w tym traktorów ze wskazaniem minimalizacji tego ruchu w strefie ekotonowej Parku.
- 11) Konieczne jest wprowadzenie zakazu budowy siłowni i farm wiatrowych oraz innych budowli wysokościowych, wież widokowych na terenach o wysokich walorach krajobrazowych mogących ograniczyć lub zniekształcić naturalny krajobraz w otoczeniu Parku z wyjątkiem zaplanowanych do realizacji obiektów widokowych na terenie Parku i otuliny.
- 12) W zakresie realizacji nowych obiektów oraz rozbudowy i modernizacji istniejących na terenie otuliny Parku wskazuje się następujące wymogi architektoniczno-budowlane:
 - a) wkomponowanie zabudowy w istniejące ukształtowanie terenu i istniejące zespoły zieleni;
 - b) utrzymanie gabarytów zabudowy obiektów mieszkalnych i obiektów produkcyjno-usługowych do maksymalnie 2 kondygnacji nadziemnych;
 - c) w przypadkach uzasadnionych względami technologicznymi lub wymogami przepisów szczególnych dotyczących obiektów użyteczności publicznej, zwiększenie gabarytu zabudowy do max. 3 kondygnacji;
 - d) stosowanie wysokości podpiwniczenia budynków do max. 1,0 m p.p.t.;
 - e) stosowanie dachów dwuspadowych lub wielospadowych o symetrycznym kącie nachylenia połaci dachowych 30-50° z możliwością wprowadzenia przyczółków i naczółków;
 - f) przy użytkowym poddaszu oświetlenie jego pomieszczeń lukarnami nie powinno zajmować więcej niż połowy długości połaci dachowej, a zadaszenie nad lukarnami powinno być dwuspadowe;
 - g) stosowanie w budynkach poszerzonych okapów;
 - h) wprowadzenie zakazu realizowania obiektów z dachami płaskimi, pulpitowymi, kopertowymi, uskokowymi i asymetrycznymi; w przypadku realizacji obiektów gospodarczych dopuszcza się zastosowanie dachów pulpitowych (jednospadowych) w przypadkach konieczności usytuowania w granicach działki (gdy nie jest możliwe inne ich usytuowanie);
 - i) stosowanie materiałów pochodzenia rodzimego do prac wykończeniowych budynku (takich jak: kamień na cokoty i fragmenty ścian piwnic, drewno w kolorze naturalnym jako okładziny szczytów, wykończenie okapów, elementy balustrad itp.).
 - j) wprowadzanie przy realizacji obiektów hodowlanych, produkcyjnych i produkcyjno-usługowych pasów zieleni osłonowej z roślinnością zimozieloną, a przy nowych siedliskach zadrzewień przydomowych.

V. Świętokrzyski Obszar Chronionego Krajobrazu w gminie Bodzentyn wyznaczony Uchwałą Nr IV/61/19 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2019 r. w

sprawie wyznaczenia Świętokrzyskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu w Gminie Bodzentyn (Dz. Urz. Woj. Święt. poz. 652). Na podstawie niniejszej Uchwały wprowadza się na terenie Obszaru następujące działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów oraz zakazy.

- 1) W obszarze tym ustala się następujące działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów:
 - a) Zachowanie ekosystemów cennych pod względem przyrodniczym, w szczególności bagiennych, oczek wodnych i starorzeczy.
 - b) Systematyczną poprawę stanu czystości wód powierzchniowych, poczynając od źródeł, aż do osiągnięcia docelowej klasy czystości, poprzez budowę lokalnych sieci kanalizacyjnych wraz z wysokosprawnymi oczyszczalniami ścieków.
 - c) Zachowanie, w miarę możliwości, różnorodności użytkowania pól mający na celu ochronę walorów krajobrazowych w postaci „szachownicy” pól.

- 2) Na terenie obszaru chronionego krajobrazu zakazuje się:
 - a) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną leśną, rybacką i łowiecką;
 - b) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-łotnych.

VI. Sieradowicki Park Krajobrazowy

Obowiązująca Uchwała Nr XLIX/873/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 13 listopada 2014 roku w sprawie utworzenia Sieradowickiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. z 2015 r. poz. 18) ze zmianą wprowadzoną Uchwałą Nr XLVIII/675/2018 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 17 września 2018 roku w sprawie zmiany powyższej Uchwały (Dz. Urz. z 2018 r. poz. 3317) wprowadza dla tego terenu następujące szczególne cele ochrony Parku oraz zakazy:

- 1) Dla Parku ustala się następujące szczególne cele ochrony:
 - a) zachowanie cennych biocenoz z chronionymi i rzadkimi gatunkami flory, fauny i grzybów;
 - b) zachowanie różnorodności geologicznej, w tym obszarów występowania rzeźby lessowej;
 - c) racjonalne wykorzystanie zasobów złóż kopalin;
 - d) zachowanie naturalnych fragmentów ekosystemów wodnych (rozlewisk i starorzeczy);
 - e) zachowanie populacji roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową;
 - f) zachowanie siedlisk zagrożonych wyginięciem, rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
 - g) zachowanie układów i obiektów zabytkowych, w tym pozostałości Staropolskiego Okręgu Przemysłowego, a także licznych miejsc pamięci narodowej;
 - h) preferowanie zabudowy nawiązującej do regionalnej tradycji i otaczającego krajobrazu;
 - i) zachowanie wartości historycznych, kulturowych i etnograficznych;
 - j) zachowanie istniejących punktów i ciągów widokowych;
 - k) ograniczanie negatywnego wpływu działalności gospodarczej na krajobraz.

- 2) Na obszarze Parku zakazuje się:
 - a) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu

informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.);

- b) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- c) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- d) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- e) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno – błotnych;
- f) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- g) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową.

3) Powyższe zakazy nie dotyczą:

- a) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- b) terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- c) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego.

VII. Sieradowicki Obszar Chronionego Krajobrazu

Dla Obszaru obowiązują działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów oraz zakazy ustanowione Uchwałą NR XLIX/881/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 13 listopada 2014 roku w sprawie Sieradowickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. z 2014 r. poz. 3155).

1) Na terenie Obszaru ustala się następujące działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów:

- a) ochrona dużych kompleksów leśnych dla zachowania różnorodności biologicznej lasu;
- b) zapewnienie bioróżnorodności ekosystemów, a w szczególności najcenniejszych zbiorowisk łąk;
- c) zachowanie naturalnych stanowisk roślinności kserotermicznej;
- d) zachowanie naturalnych fragmentów obszarów wodnych;
- e) zachowanie tworów i składników przyrody nieożywionej.

2) Na terenie Obszaru zakazuje się:

- a) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

- b) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- c) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- d) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.

3) Powyższe zakazy nie dotyczą:

- a) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- b) terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- c) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- d) ustaleń warunków zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do jej użytkowania, pod warunkiem zapewnienia minimum 30% powierzchni biologicznie czynnej na danym terenie.

VIII. Rezerwat przyrody „Wykus”

Rozporządzenie Nr 103/2005 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 4 listopada 2005 r. w sprawie rezerwatu przyrody Wykus wraz z Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dnia 20 września 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie rezerwatu przyrody Wykus (Dz. Urz. z 2017 r. poz. 2890) określają rodzaj jako leśny, typ i podtyp rezerwatu:

- a) ze względu na dominujący przedmiot ochrony: typ – Kulturowy (PKu), podtyp – miejsc kultu i pamięci narodowej (kp);
- b) ze względu na główny typ ekosystemu: typ – Leśny i borowy (EL), podtyp – lasów górskich i podgórskich (lgp).”;

oraz cel ochrony:

Celem ochrony rezerwatu jest zachowanie miejsc pamięci narodowej związanych z powstaniem styczniowym i II wojną światową rozgrywającymi się w lasach suchedniowskich oraz otaczających je wielogatunkowych zbiorowisk leśnych.

W odniesieniu do rezerwatu przyrody „Wykus” ustala się obowiązek respektowania zasad ochrony rezerwatu ustanowionych w planie ochrony rezerwatu na okres 1.01.2009 – 31.12.2028 r ustanowionym zarządzeniem Nr 34/2009 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dn. 12.11.2009 r. (Dz. Urz. z 2009 r. Nr 497, poz. 3658) wraz ze zmianą ustanowioną Zarządzeniem Nr 1/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dn. 20.10.2011 r. (Dz. Urz. z 2011 r. poz. 258).

IX. Rezerwat przyrody „Kamień Michniowski”

Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dn. 20. 09. 2017 r. w sprawie rezerwatu przyrody Kamień Michniowski (Dz. Urz. z 2017 r. poz. 2880) określa rodzaj

jako leśny, typ i podtyp rezerwatu:

- a) ze względu na dominujący przedmiot ochrony: typ – Geologiczny i glebowy (PGg), podtyp – form tektonicznych i erozyjnych (te);
- b) ze względu na główny typ ekosystemu: typ – Leśny i borowy (EL), podtyp – lasów wyżynnych (lwż);

oraz cel ochrony:

Celem ochrony rezerwatu jest zachowanie naturalnych, wielogatunkowych zbiorowisk leśnych oraz wychodni skał piaskowca triasowego z ciekawą roślinnością naskalną.

W odniesieniu do rezerwatu przyrody „Kamień Michniowski” ustala się obowiązek respektowania zasad ochrony rezerwatu ustanowionych w planie ochrony rezerwatu na lata 2002 – 2022 r. Rozporządzeniem Nr 57/2002 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 18 listopada 2002 r. (Dz. Urz. z 2002 r. Nr 165, poz. 2058).

X. Rezerwat przyrody „Góra Sieradowska”

Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dn. 20. 09. 2017 r. w sprawie rezerwatu przyrody Góra Sieradowska (Dz. Urz. z 2017 r. poz. 2879) określa rodzaj jako leśny, typ i podtyp rezerwatu:

- a) ze względu na dominujący przedmiot ochrony: typ – Fitocenotyczny (PFi), podtyp – zbiorowisk leśnych (zl);
- b) ze względu na główny typ ekosystemu: typ – Leśny i borowy (EL), podtyp – lasów wyżynnych (lwż);

oraz cel ochrony:

Celem ochrony rezerwatu jest zachowanie naturalnych wielogatunkowych zbiorowisk leśnych.

W odniesieniu do rezerwatu przyrody „Góra Sieradowska” ustala się obowiązek respektowania zasad ochrony rezerwatu ustanowionych w planie ochrony rezerwatu na lata 2002 – 2022 r. Rozporządzeniem Nr 57/2002 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 18 listopada 2002 r. (Dz. Urz. z 2002 r., Nr 165, poz. 2058).

XI. Zespół przyrodniczo – krajobrazowy Zespołu parkowego drzew składającego się z 38 sztuk drzew ustanowiony Rozporządzeniem Nr 20/99 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 23 czerwca 1999 r. w sprawie uznania za zespół przyrodniczo- krajobrazowy (Dz. Urz. Województwa Świętokrzyskiego Dz. Urz. z 1999 r. Nr 32, poz. 727).

W odniesieniu do tego zespołu przyrodniczo – krajobrazowego ustala się obowiązek respektowania zakazów ustanowionych w Rozporządzeniu Nr 18/2002 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie uznania za zespoły przyrodniczo – krajobrazowe (Dz. Urz. z 2002 r. Nr 23, poz. 290):

W stosunku do zespołów przyrodniczo-krajobrazowych, o których mowa w § 1 zabrania się:

- a) niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu,
- b) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem obiektów związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym lub przeciwpowodziowym,
- c) uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby,
- d) wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości
- e) zaśmiecania obiektu i terenu wokół niego,
- f) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody i zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz gospodarki rybackiej,
- g) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych,
- h) budowy budynków, budowli obiektów małej architektury i tymczasowych obiektów budowlanych mogących mieć negatywny wpływ na obiekt chroniony bądź spowodować degradację krajobrazu.

XII. Użytek ekologiczny na gruntach wsi Siekierno, w odległości ok. 6 km na północny – zachód od Bodzentyna, którym objęto ochroną kępę drzew i krzewów jako zespołu parkowego ustanowionego mocą Uchwały Rady Gminy w Bodzentynie Nr VI/29/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. (Dz. Urz. Woj. Świąt. z dn. 25.08.1995r. Nr 8, poz. 71).

Ochrona użytku ekologicznego odbywa się na podstawie powołującego ten obiekt aktu prawa miejscowego, tworzono na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

XIII. Użytek ekologiczny na gruntach wsi Bodzentyn, którym objęto ochroną śródpolny zbiornik wodny ustanowiony mocą Uchwały Rady Gminy w Bodzentynie Nr II/12/1994 z dn. 08.04.1994r. Ochrona użytku ekologicznego odbywa się na podstawie powołującego ten obiekt aktu prawa miejscowego, tworzono na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

XIV. Pomniki Przyrody

Na terenie Miasta i Gminy Bodzentyn indywidualną ochroną objęto w formie pomników przyrody ożywionej i nieożywionej tj. 7 pomników przyrody ożywionej oraz 4 pomniki przyrody nieożywionej w postaci głazów, odsłoneń geologicznych i naturalnego źródła.

Ochrona pomników przyrody odbywa się na podstawie powołujących te obiekty aktów prawa miejscowego:

- a) lipa drobnolistna (*Tilia cordata Mill.*) rosnąca w odległości ok. 1,8 m od wschodniego ogrodzenia terenu Kościoła rzymsko-katolickiego pod wezwaniem Św. Ducha w Bodzentynie (parafia Św. Stanisława);
- b) 2 modrzewie europejskie (*Larix decidua Mill. (syn. Larix europaea DC.)*) rosnące w grupie 3 modrzewi wokół krzyża przy drodze na zachodnim końcu wsi Wzdół Rządowy po północnej stronie drogi;
- c) modrzew europejski (*Larix decidua Mill. (syn. Larix europaea DC.)*) rosnące w grupie 3 modrzewi wokół krzyża przy drodze na zachodnim końcu wsi Wzdół Rządowy po północnej stronie drogi;
- d) klon zwyczajny (klon pospolity) (*Acer platanoides L.*) rosnący przy ogrodzeniu posesji prywatnej i ogrodzeniu przy kaplicy w Wilkowie, po wschodniej stronie drogi /ul. Łązy/ ok. 120 m na północ od ul. Łysogórskiej /drogi powiatowej 0314 T łączącej Mąchocice Kapitulne ze Świętą Katarzyną;
- e) buk zwyczajny (*Fagus sylvatica L.*) rosnący w pasie zieleni od strony południowej drogi asfaltowej w miejscowości Śniadka Druga, naprzeciwko zabudowań nr 11;
- f) sosna zwyczajna (sosna pospolita) (*Pinus sylvestris L.*), zlokalizowana na terenie leśnictwa Kleszczyny (obw. Nr 0027 Wzdół Rządowy, dz. nr 904), Nadleśnictwo Suchedniów, na terenie objętym ochroną w postaci parku krajobrazowego (Sieradowicki Park Krajobrazowy) oraz na Obszarze Natura 2000 – obszary siedliskowe (Ostoja Sieradowicka);
- g) sosna zwyczajna (sosna pospolita) (*Pinus sylvestris L.*), zlokalizowana na terenie leśnictwa Kleszczyny (obw. Nr 0027 Wzdół Rządowy, dz. nr 904), Nadleśnictwo Suchedniów, na terenie objętym ochroną w postaci parku krajobrazowego (Sieradowicki Park Krajobrazowy) oraz na Obszarze Natura 2000 – obszary siedliskowe (Ostoja Sieradowicka);
- h) głaz narzutowy posiadający kształt owalny, niezagłębiany w ziemi, zbudowany z szarobeżowego granitu drobnoziarnistego, znajdujący się w miejscowości Siekierno – Podmielowiec w pasie drogowym drogi powiatowej nr 0583T na dz. o nr ewid. 188 przy drodze biegnącej przez wieś;
- i) głaz narzutowy -2 szt. stanowiące fragmenty większego rozbitego głazu, znajdujące się w miejscowości Wilków na gruncie stanowiącym własność osób prywatnych, na łące pomiędzy szosą Ciekoty – Święta Katarzyna drogą w Wilkowie, w zachodniej części wsi;
- j) odsłonecie geologiczne środkowo-dewońskich wapieni - Tworzą one samodzielną fałdowo – blokową strukturę geologiczną o budowie antyklinorialnej (tzw. Antyklinorium świętokrzyskie),

stanowiącą fragment profilu geologicznego Świętomarz - Śniadka. Profil obejmuje cztery formacje skał: wojciechowicką, skalską, świętomarską i śniadkowską (należącą do najmłodszych). Przebiega tu szeroka strefa tektoniczna - odsłonięte wapienie są silnie zdeformowane, mają przeciwne kierunki zapadania, a warstwy leżące na wschód od osi strefy tektonicznej mają odwróconą kolejność zalegania – warstwy starsze leżą nad młodszymi. W wapieniach tych występują bogate zespoły faunistyczne złożone głównie z ramienionogów, małży, amonitów. Odsłonięcie położone jest w odległości 6 km na północny-wschód od centrum Bodzentyna, w obrębie działki nr 257 będącą własnością prywatną i przy ostatnim przystanku ścieżki dydaktycznej "Radkowiec - Śniadka".

- k) źródło szczelinowe „Burzący stok”- Naturalne źródło szczelinowe, w którym woda wypływa pod ciśnieniem z głębokich pokładów piaskowców triasowych, zlokalizowane na gruntach wsi Wzdół Rządowy w obrębie działki oznaczonej w ewidencji gruntów pod nr 735/1.

4.3. Zasady ochrony zasobów wodnych i ich jakości.

Działania związane z ochroną zasobów wodnych na terenie Miasta i Gminy Bodzentyn polegają obecnie na utrzymaniu właściwej jakości wód podziemnych i powierzchniowych.

4.3.1. Ochrona zasobów wodnych wynikająca z dokumentów planistycznych ustalana poprzez:

- 1) zakaz zabudowy na terenie dolin oraz ograniczanie na obszarach z brakiem izolacji lub słabą izolacją w utworach wodonośnych oraz w miejscach wychodni warstw wodonośnych, celem zmniejszenia ryzyka zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych;
- 2) ograniczanie wprowadzania nowej zabudowy na terenach o wysokim poziomie wód gruntowych, celem zmniejszenia ryzyka zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych;
- 3) uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej m.in. poprzez podłączenie terenów nieskanalizowanych zwartej zabudowy do zbiorczych systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków;
- 4) na obszarach dolin preferowane rolnictwo ekstensywne tzn. z dużym udziałem trwałych użytków zielonych, celem zapewnienia stref buforowych pomiędzy gruntami ornymi a wodami powierzchniowymi w postaci pasa użytków zielonych, co ograniczy spływ z terenów rolnych.

4.3.2. Zasady ochrony wód powierzchniowych:

- 1) ochrona zbiorowisk roślinności wodnej i przywodnej;
- 2) zapewnienie optymalnych warunków zasilania cieków;
- 3) zakaz grodzienia terenów w odległości mniejszej niż 1,5 m od brzegów cieków i zbiorników wodnych;
- 4) działania polegające na utworzeniu wzdłuż większych potoków, strefy biologicznej obudowy, przeciwdziałającej spływowi zanieczyszczeń z pól, regulację potoków należy prowadzić wyłącznie w oparciu o materiały naturalne;
- 5) skoordynowania działań zabezpieczających przed skutkami ewentualnej powodzi na terenie Miasta i Gminy Bodzentyn i gmin sąsiednich oraz wprowadzenia zakazu zabudowy na terenach szczególnego zagrożenia powodziowego; zwolnienie z tego zakazu może nastąpić na mocy decyzji Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie;
- 6) ograniczenie ryzyka powodziowego poprzez poprawienie warunków małej retencji na terenie Miasta i Gminy Bodzentyn;

4.3.3. Zasady ochrony wód podziemnych.

- 1) określenie w mpzp zasad zagospodarowania, w szczególności znaczny udział powierzchni biologicznie czynnej - zapewniających gromadzenie, przechowywanie i powolny odpływ wód opadowych i roztopowych;
- 2) ochrona i wykorzystanie naturalnych zagłębień terenu, zwłaszcza podmokłych, istniejących stawów oraz budowa sztucznych zbiorników wodnych do retencjonowania wód w tym podczyszczonych wód deszczowych i roztopowych;
- 3) inwestycje w infrastrukturę techniczną: w miarę możliwości likwidacja bezodpływowych zbiorników do gromadzenia ścieków, rozbudowa systemów kanalizacji sanitarnej i deszczowej, w miarę potrzeby rozbudowa oczyszczalni ścieków oraz promocja przydomowych oczyszczalni ścieków na terenach rolnych, nie włączonych do systemu kanalizacji.
- 4) ochrona Obszaru Lokalnego Zbiornika Wód Podziemnych tj. LZWP 419 „Bodzentyn” oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych tj. GZWP 415 „Górna Kamienna” i ich stref ochronnych, z uwzględnieniem zatwierdzonego w 2016r. przez Ministra Środowiska dodatek do „Dokumentacji hydrogeologicznej Zbiornika Wód Podziemnych Nr 419 „Bodzentyn” określający warunki hydrogeologiczne zbiornika oraz zgodnie z przepisami odrębnymi.

4.4 Zasady ochrony powierzchni ziemi.

Grunty rolne stanowiące użytki rolne wysokich klas bonitacyjnych (gleby klas I,II,III) występujące w zwartych kompleksach powinny być użytkowane rolniczo. Gleby zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi, są glebami chronionymi. Zmiana przeznaczenia tych gleb wymaga uzyskania zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi stosownie do przepisów Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Ochrona zasobów powierzchni ziemi na terenie gminy, zgodnie z przepisami odrębnymi, realizowana będzie poprzez (poprzez ustalenia wskazane dla terenów funkcjonalnych):

- 1) racjonalne gospodarowanie gruntami i zachowanie wartości przyrodniczych;
- 2) zachowanie możliwości produkcyjnego wykorzystania gleb oraz przeciwdziałanie procesom erozji ;
- 3) ograniczanie zmian naturalnego ukształtowania terenu oraz zmiana użytkowania gruntów ornych na zboczach o dużych spadkach na sady, trwałe użytki zielone i zadrzewienia;
- 4) utrzymanie jakości gleby i ziemi na istniejącym poziomie, a w przypadku przekroczenia wymaganych standardów doprowadzenie ich jakości co najmniej do wymaganej;
- 5) minimalizację odpływu ścieków komunalnych do gleb oraz utrzymanie i odbudowa urządzeń melioracyjnych;
- 6) zachowanie wartości kulturowych, z uwzględnieniem archeologicznych dóbr kultury;
- 7) sukcesywne zwiększanie liczby gospodarstw ekologicznych, stosujących metody produkcji przyjazne środowisku;
- 8) zabezpieczenia stacji paliw przed przedostawaniem się do gleb substancji ropopochodnych.

4.5 Zasady ochrony przed hałasem.

Celem ograniczenia uciążliwości hałasu komunikacyjnego należy dążyć do poprawy stanu zgodnie z obowiązującymi standardami i przepisami odrębnymi w tym zakresie.

Działania w tym celu powinny odbywać się na etapie planowania, projektowania i eksploatacji systemu transportowego, poprzez :

- 1) Modernizowanie dróg publicznych;
- 2) Stosowanie innowacyjnych rozwiązań technicznych jak np. nawierzchnie o niskich emisjach hałasu od kół pojazdu;
- 3) Stosowanie zabezpieczeń akustycznych zabezpieczających tereny podlegające ochronie akustycznej oraz istniejącą zabudowę przy drogach o dużym natężeniu ruchu (szczególnie DW

- 751 i DW 752) oraz terenach wzmożonej aktywności gospodarczej poprzez stosowanie ekranów akustycznych, wałów ziemnych, zieleni izolacyjnej a w przypadku zakładów produkcyjnych również instalacji i technologii ograniczających hałas produkcyjny;
- 4) Zwiększanie konkurencyjności transportu publicznego w stosunku do samochodu osobowego.

4.6 Zasady ochrony powietrza.

Dla województwa świętokrzyskiego opracowane zostały programy ochrony powietrza (POP), zawierające listy działań i przedsięwzięć naprawczych, których realizacja pozwoli uzyskać wymierne efekty w zakresie poprawy jakości powietrza. Obowiązuje Uchwała Nr XVII/248/15 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 listopada 2015 r. w sprawie określenia "Aktualizacji Programu ochrony powietrza dla województwa świętokrzyskiego wraz z planem działań krótkoterminowych" (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2015 r., poz. 3890). Aktualizacja POP przewiduje realizację szeregu działań naprawczych w obszarze planowanie przestrzenne, w tym m.in.: wprowadzenie w dokumentach planistycznych zapisów dotyczących i tak w zakresie:

- 1) ograniczeń w lokalizacji obiektów powodujących wzmożone natężenie ruchu samochodowego – stadium wskazuje niewielkie obszary przeznaczone pod funkcje o wzmożonej działalności gospodarczej (miasto Bodzentyn i sołectwo Wzdół Rządowy) z obsługą komunikacyjną z dróg wojewódzkich; realizacja ustaleń stadium przeniesiona do aktów prawa miejscowego w zakresie przeznaczenia terenu oraz maksymalnej powierzchni zabudowy i powierzchni biologicznie czynnej, ograniczy niekorzystny aspekt intensyfikacji inwestycji;
- 2) stosowania systemów grzewczych ograniczających negatywny wpływ na jakość powietrza atmosferycznego - studium preferuje wszystkie alternatywne do tradycyjnych formy ogrzewania budynków, wskazując jednocześnie, że dostępność systemów oze będzie wynikać z preferencji podatkowych i kosztów realizacji tych sposobów ogrzewania;
- 3) rozwoju zieleni i terenów zielonych – w studium dokonano analizy napływu powietrza (wentylacji) miasta Bodzentyn wraz z zabezpieczeniem istniejących i potencjalnych korytarzy przewietrzania zarówno w samym mieście jak i na terenach wiejskich; wyznacza się ponadto skoncentrowane wokół istniejącego zbiornika "Wilków" w Wilkowie jak i w otoczeniu projektowanego zbiornika "Kamieniec" w sołectwach Kamieniec, Psary Podłazy i Leśna Stara Wieś – tereny usług sportu, rekreacji i turystyki o przyjętym wysokim współczynniku powierzchni biologicznie czynnej.

Ponadto strategię działań naprawczych w szerszej perspektywie pod kątem wszystkich komponentów środowiska przyrodniczego zawiera „Program ochrony środowiska dla województwa świętokrzyskiego na lata 2015-2020 z uwzględnieniem perspektywy do roku 2025” przyjęty Uchwałą Nr XX/290/16 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego w dniu 5 lutego 2016r. Zadania wskazane do realizacji w Programie są spójne z inwestycjami wynikającymi z POP.

4.7 Zasady ochrony przed polami elektromagnetycznymi.

Źródłami niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego mającego negatywny wpływ na środowisko są linie przesyłowe energii elektrycznej, stacje elektroenergetyczne, stacje radiowe i telewizyjne, stacje telefonii komórkowej, urządzenia diagnostyczne, niektóre urządzenia przemysłowe. W zakresie ochrony przed promieniowaniem niejonizującym obowiązują (wynikające z przepisów odrębnych) zasady:

- 1) Ustanowienie lub analiza stref ochronnych dla elektroenergetycznych linii napowietrznych średniego napięcia (15 kV), w granicach których zakazać lokalizowania obiektów przeznaczonych na pobyt stały ludzi, na etapie MPZP;
- 2) ustanowienie stref ochronnych dla sieci i urządzeń radiolokacyjnych oraz radionawigacyjnych w granicach których zakazuje się lokalizowania obiektów przeznaczonych na pobyt stały ludzi.
- 3) Lokalizacja obiektów i urządzeń fotowoltaicznych w obszarach poza istniejącymi i projektowanymi w studium układami osadnictwa z jednoczesnym uwzględnieniem stref ich oddziaływania na ludzi i zwierzęta oraz zakaz ich lokalizacji na korytarzach ekologicznych.

4.8 Zasady ochrony kopalin.

Na terenie Miasta i Gminy Bodzentyn nie występują udokumentowane złoża kopalin, obiekty ani obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.

4.9 Zasady ochrony terenów leśnych, zadrzewień oraz polityka zalesieniowa.

Tereny lasów na obszarze Miasta i Gminy Bodzentyn zajmują 45,3 % jej ogólnej powierzchni i występują w postaci dużych kompleksów. Lasy państwowe tworzą duże zwarte powierzchnie w północnej i południowej części. Lasy prywatne zajmują niewielkie rozproszone powierzchnie w pozostałej części gminy. Lasy w gminie spełniają funkcję ochronną. Znaczna ich część znajduje się pod zarządem Dyrekcji Świętokrzyskiego Parku Narodowego. Część północna położona w Nadleśnictwie Suchedniów należy do Leśnego Kompleksu Promocyjnego „Puszcza Świętokrzyska” utworzonego Zarządzeniem Nr 75 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 13.12.2004 r. w sprawie Leśnego Kompleksu Promocyjnego „Puszcza Świętokrzyska” (ZO-731-1/39/04) (zmienionego Zarządzeniem nr 43/2007 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 3 sierpnia 2007 r., oraz nr 26/2008 DGLP z dnia 26 marca 2008 r.).

4.8.1. Ochrona zasobów leśnych.

Prowadzona będzie poprzez:

- 1) utrzymania wielofunkcyjności lasów i wzmożenie ich korzystnego oddziaływania na środowisko (zwiększenie funkcji glebochronnej, wodochronnej i klimatotwórczej),
- 2) dostosowania lasów do pełnienia zróżnicowanych funkcji społecznych (np. rozwój turystyki),
- 3) poprawy stanu lasów prywatnych,
- 4) powszechna i ciągła ochrona lasów przed wyłączeniem z użytkowania leśnego (zagospodarowanie lasów na cele nie leśne może odbywać się tylko w uzasadnionych przypadkach i w braku innych alternatywnych rozwiązań).

4.8.2. Polityka zalesieniowa.

Odbywać się będzie poprzez:

- 1) prowadzenie zalesień i zwiększanie wskaźnika lesistości w rejonach występowania słabych i bardzo słabych gleb oraz w rejonach dolin rzecznych poza obszarami zagrożenia powodziowego, gdzie uprawa rolnicza jest znacznie utrudniona w celu zabezpieczenia gleb przed erozją wodną i powietrzną;
- 2) zwiększanie areалу gruntów leśnych powinno w szczególności dotyczyć terenów przyległych do istniejących kompleksów leśnych i gruntów Lz, V i VI klas bonitacyjnych oraz gruntów IV klasy bonitacyjnej jeśli areal przeznaczony do zalesienia nie przekracza 10 arów lub jest gruntem zdegradowanym;
- 3) zalesianie gruntów na terenie gminy winno być zgodne z operatem granicy polno-leśnej, w którym należy wskazać miejsca i kolejność zalesień;
- 4) gospodarkę leśną wskazaną w uproszczonych planach urządzania lasów i inwentaryzacji stanu lasów należących do osób fizycznych oraz planach urządzania lasów państwowych dla obszaru Miasta i Gminy Bodzentyn;

- 5) grunty klas I-III mogą być zalesiane wyjątkowo w przypadkach bardzo małych, wydłużonych enklaw, położonych w uciążliwej szachownicy z gruntami leśnymi o szerokości do 30 m (2- krotna wysokość drzew) oraz grunty o nachyleniu powyżej 25%.

4.10 Zasady ochrony przed rozwojem erozji i form geodynamicznych

Realizowany przez Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie krajowy program pn. „System Osłony Przeciwosuwiskowej” (SOPO), wskazuje przy wstępnie opracowanych danych, na obszarze gminy tereny o predyspozycjach do powstawania osuwisk występujące na części gminy. Zostały one wskazane na załączniku graficznym. Na części gminy pojawia się zjawisko erozji gruntów.

W celu ochrony rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz celem zapewnienia bezpieczeństwa mienia, zdrowia i życia mieszkańców należy przyjąć następujące zasady ochrony:

- 1) tereny zagrożone naturalnymi zagrożeniami geologicznymi bezwzględnie wyłączyć z zainwestowania i zabudowy;
- 2) wykluczyć na tych terenach wylesianie i usuwanie zadrzewień i zakrzaczeń oraz w pierwszej kolejności zalesiać;
- 3) podejmować działania edukacyjne dotyczące właściwego prowadzenia gospodarki rolnej (orka w poprzek stoków, zakładanie sadów i plantacji krzewów owocowych).

4.11 Zasady ochrony krajobrazu kulturowego i ochrony dóbr kultury.

4.10.1. Zasady ogólne ochrony krajobrazu kulturowego – do szczegółowych ustaleń w miejscowych planach.

Cały obszar gminy charakteryzuje się wybitnymi w skali województwa walorami krajobrazowymi, które nie zostały poważnie zmienione i które powinny zostać zachowane a przekształcenia istniejącej zabudowy i wyznaczane nowe tereny inwestycyjne powinny uwzględniać położenie w tak wyjątkowym otoczeniu.

Ochrona krajobrazu kulturowego oraz skuteczne zapobieganie jego przekształceniom powinno być wsparte poniższymi działaniami:

- 1) kontynuowanie kierunku rozwoju osadnictwa historycznego i tworzenia zwartych kompleksów osadniczych w sołectwach niższej rangi;
- 2) tworzenie zasady rekompozycji nowej zabudowy, wprowadzanej na tereny dawnych siedlisk zagrodowych, w celu minimalizacji dysonansu między zabudową współczesną, a tradycyjną zabudową regionu oraz charakterem miejsca;
- 3) na terenach wykazujących tendencję do rozpraszania zabudowy (przysiółki, kolonie) utrzymywać zabudowę;
- 4) wprowadzać zabudowę w układzie liniowym, poprzez uzupełnianie luk budowlanych, lub skupiać zabudowę doprowadzając do powstawania zwartych obszarów zainwestowania;
- 5) ograniczenie zabudowy na terenach o dużych walorach widokowych – wskazanych w stadium;
- 6) dążenie do zachowania charakteru zabudowy zgodnego z typem wsi;
- 7) ochrony cmentarzy na terenie gminy , w tym historycznych cmentarzy w samym Bodzentynie;
- 8) ochronę historycznych układów zabudowy;
- 9) ochrony istniejących terenów leśnych i zieleni śródpolnej, stanowiących o malowniczości krajobrazu, tworzonego przez liczne formy erozyjne w postaci wąwozów i dolinek o stromych zboczach, zakrzewionych i porośniętych lasami;
- 10) ochrona krajobrazu mozaiki świętokrzyskiej, stanowiącego najatrakcyjniejszy walor lokalnego krajobrazu kulturowego terenów otuliny Świętokrzyskiego Parku Narodowego;
- 11) realizacja opracowanych i opracowanie planów odnowy poszczególnych miejscowości.

4.10.2. Zasady ogólne ochrony dóbr kultury – do szczegółowych ustaleń w miejscowych planach.

- 1) Dla ochrony wartości wynikających z jednorodnych cech architektonicznych wymagane jest wprowadzenie nakazu budowy obiektów o podobnym charakterze oraz stosowanie wpisanych w krajobraz jednolitych przykryć dachowych.
- 2) W przypadku prowadzenia prac remontowych i adaptacyjnych, na obiektach chronionych prawem na mocy ustawy (wpisanych do rejestru zabytków), wymagane uzyskanie uzgodnienie Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.
- 3) W przypadku koniecznych wyburzeń obiektów sprzed 1945 r., wskazane jest każdorazowe uzyskanie pozytywnej opinii konserwatorskiej oraz wykonanie dla nich koniecznej dla celów archiwalnych dokumentacji.
- 4) Prace ziemne w obrębie stanowisk archeologicznych, winny być poprzedzone archeologicznymi badaniami ratowniczymi.
- 5) Wszelkie prace ziemne w obrębie stanowisk archeologicznych powinny mieć zapewniony nadzór archeologiczny uzgodniony z Świętokrzyskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.
- 6) Punkty widokowe, wyznaczono w miejscach gdzie szczególny nacisk należy położyć na ochronę zachowanych dotychczas widoków. Wszelka nowo powstająca zabudowa kubaturowa widoczna z tych punktów (także kształtowanie niskiej i wysokiej zieleni) powinna posiadać odpowiednią skalę, estetykę, w tym szczególną dbałość o „piątą elewację” oraz gabaryty wymagane dla zachowania i kształtowania ekspozycji widokowej.

4.10.3. Ogólne kierunki polityki Gminy mające na celu ochronę wartości kulturowych i krajobrazowych.

Ustala się następujące ogólne kierunki polityki gminy, mające na celu ochronę wartości kulturowych i krajobrazowych gminy, a także zagwarantowania tożsamości jej sołectwom:

- 1) Inwestycje realizować z uwzględnieniem szczególnego charakteru miasta Bodzentyna, zgodnie z wytycznymi ŚWKZ w Kielcach, szczególnie w wyznaczonych strefach ochrony konserwatorskiej w mieście i strefami ochrony krajobrazowej na przedmieściach miasta.
- 2) otoczyć ochroną historyczny układ dróg i alei, zapewnić właściwą pielęgnację oraz uzupełnienie zadrzewień,
- 3) prowadzić politykę lokalizacyjną podporządkowaną celom ochrony środowiska kulturowego i przyrodniczego,
- 4) zachować obiekty zabytkowe na terenie gminy (wszelkie działania związane z ich rozbudową, przebudową i adaptacją uzgadniać należy z ŚWZK).

4.12 Kierunki zmian w strukturze przestrzennej terenów na terenie gminy wynikające z audytu krajobrazowego.

Na terenie województwa świętokrzyskiego nie został opracowany i uchwalony przez Sejmik audyt krajobrazowy, o którym mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz.U. z 2015 r. Poz. 774, 1688).

Studium podejmuje próbę ochrony istniejącego krajobrazu a ustalenia studium w części kierunkowej mają za zadanie znalezienie kompromisu pomiędzy wysokimi walorami krajobrazowymi przestrzeni gminy a potrzebą rozwoju ośrodków osadniczych gminy oraz miasta Bodzentyna.

5. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ.

Obowiązującym aktem prawnym w zakresie ochrony zabytków jest ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

5.1 Zasady ogólne

Stosownie do przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami do rejestru wpisuje się zabytek nieruchomy na podstawie decyzji wydanej przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z urzędu bądź na wniosek właściciela zabytku nieruchomego lub użytkownika wieczystego gruntu, na którym znajduje się zabytek nieruchomy. Do rejestru może być również wpisane otoczenie zabytku wpisanego do rejestru, a także nazwa geograficzna, historyczna lub tradycyjna tego zabytku. Do rejestru wpisuje się zabytek ruchomy na podstawie decyzji wydanej przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na wniosek właściciela tego zabytku. Wojewódzki Konserwator Zabytków prowadzi Wojewódzką Ewidencję Zabytków (WEZ) w formie kart ewidencyjnych zabytków znajdujących się na terenie województwa, zaś wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi gminną ewidencję zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomych z terenu gminy, objętych wojewódzką ewidencją zabytków.

Ochrona dóbr kultury polega między innymi na zabezpieczeniu ich przed zniszczeniem, uszkodzeniem, dewastacją oraz na zapewnieniu im warunków trwałego zachowania.

Gmina Bodzentyn nie posiada na dzień opracowania studium uchwalonego przez radnych dokumentu „Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Bodzentyn” (zwanego dalej GPOZ). Jest to dokument o charakterze uzupełniającym w stosunku do innych aktów planowania w gminie w tym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Bodzentyn i opracowuje się go na podstawie art. 87 ust. 1 cyt. ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Celem tego GPOZ jest wzmocnienie ochrony i opieki nad zabytkami oraz poprawa ich stanu zachowania poprzez opracowanie systemowych rozwiązań realizowanych przez władze miasta i gminy.

Dodatkowo, opracowuje się go w oparciu o gminną ewidencję zabytków (GEZ), co umożliwia stworzenie całościowej i wieloletniej strategii ochrony zabytków znajdujących się na terenie miasta i gminy Bodzentyn, realizowanej w 4 - letnich cyklach - etapach, środkami optymalnymi, dostępnymi przez gminę, zarówno prawnymi (zapisy dotyczące ochrony zabytków w planach zagospodarowania przestrzennego), jak też finansowymi (przeznaczenie pewnej części budżetu gminy na ochronę zabytków). GPOZ wskazuje zatem kierunek podejmowanych przez gminę działań, mających na celu szeroko pojętą ochronę dziedzictwa kulturowego.

5.2 Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków, objęte ochroną prawną na podstawie przepisów odrębnych.

W odniesieniu do wszystkich obiektów wpisanych do wojewódzkiego rejestru zabytków (tj. zabytków nieruchomych i stanowisk archeologicznych), zgodnie z art. 36 ust. 1 cyt. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami ty- obowiązuje uzyskanie pozwolenia Świątokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i priorytet wymagań konserwatorskich, wynikających z przepisów odrębnych m.in. w zakresie:

- 1) prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru;
- 2) wykonywania robót budowlanych w otoczeniu zabytku;
- 3) prowadzenie badań konserwatorskich zabytku wpisanego do rejestru;
- 4) prowadzenie badań architektonicznych zabytku wpisanego do rejestru;
- 5) prowadzenie badań archeologicznych;
- 6) przemieszczanie zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru;
- 7) dokonywanie podziału zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru;
- 8) zmiana przeznaczenia zabytku wpisanego do rejestru lub sposobu korzystania z tego zabytku;
- 9) umieszczanie na zabytku wpisanym do rejestru urządzeń technicznych, tablic, reklam oraz napisów z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

5.3 Obiekty wpisane do rejestru zabytków oraz znajdujące się w Ewidencji Zabytków ŚWKZ w Kielcach – zabytki nieruchomości.

Szczegółowe zestawienie obiektów stanowiących zabytki nieruchomości, wpisanych do rejestru zabytków oraz znajdujące się w Ewidencji Zabytków ŚWKZ w Kielcach – zostało przedstawione w części A tekstu stadium „Uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego” w Dziale 3.

W związku z art. 13 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, obowiązuje każdorazowa weryfikacja obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków podczas prac planistycznych, w tym prac nad sporządzaniem miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Ewentualne rozbieżności z wykazem zawartym w studium nie wpływają na zachowanie zgodności sporządzanych planów miejscowych ze studium, ani nie dezaktualizują ich ustaleń.

5.4 Obiekty wpisane do rejestru zabytków ŚWKZ w Kielcach – zabytki ruchome.

Zabytki ruchome na terenie miasta i gminy Bodzentyn to przede wszystkim wyposażenie kościołów i klasztoru Bernardynek w Świętej Katarzynie, które nie zostały zinwentaryzowane w całości.

Ponadto, w samym mieście Bodzentynie znajduje się Zagroda Czernikiewiczów będąca własnością Muzeum Wsi Kieleckiej i działająca jako punkt etnograficzny z historycznym wyposażeniem wnętrza i użytkowych przedmiotów.

W miejscowości Święta Katarzyna znajduje się autoskie Muzeum Skamieniałości będące efektem pasji jego właścicieli, jedno z największych i najpiękniejszych tego typu w Polsce. Znajduje się tutaj ponad 1000 okazów minerałów, kamieni szlachetnych i skamieniałości.

W Orzechówce znajduje się jedyne w Polsce (prywatne) Muzeum Siekier. Zebranych jest w nim ponad 1850 siekier, służących niegdyś do rąbania, łupania, krzesania i ścinania. Najstarsza w kolekcji siekiera pochodzi z około 1720 r.

W Gminie Bodzentyn brak skatalogowanej inwentaryzacji wszystkich kapliczek, rzeźb i figur należących do zabytków ruchomych. Stawiane były zazwyczaj na rogatkach miejscowości, dziś znajdują się na granicach działek w pasie drogowym, w związku z tym ciężko ustalić ich właściciela. Opiekę nad nimi sprawują parafie, wykorzystujące je do obrzędów religijnych. Najważniejsze z nich podano w tekstowej części A opracowania studium punkcie 3.2.5.

5.5 Obiekty wpisane do rejestru zabytków ŚWKZ w Kielcach – zabytki archeologiczne.

Na obszarze całej gminy Bodzentyn odnotowano jeden obiekt wpisany do rejestru zabytków Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kielcach stanowiących zabytki archeologiczne, jest nim **stanowisko archeologiczne** wpisane do Rejestru zabytków tj.: **stare miasto, zamek biskupi oraz gotyckie mury miejskie, kościół św. Ducha** (nr w rej. 270, data wpisu: 30.06.1988).

Obiekty zabytkowe ujęte w ewidencji zabytków wymagają ochrony poprzez ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Pod ochroną prawną znajdują się również występujące na terenie miasta i gminy relikty archeologiczne związane z dawnym górnictwem i hutnictwem świętokrzyskim oraz towarzyszące im ślady osadnictwa tekstowej części A opracowania studium punkcie 3.2.7.

W obrębie terenów, na których znajdują się stanowiska archeologiczne nie dopuszcza się żadnych działań inwestycyjnych bez nadzoru archeologicznego i konserwatorskiego.

5.6 Ewidencja Zabytków Miasta i Gminy Bodzentyn (GEZ).

W Gminie Bodzentyn na dzień opracowania studium nie przyjęto uchwałą Rady Miejskiej - Gminnej Ewidencji Zabytków Miasta i Gminy Bodzentyn.

Uchwalenie GEZ powinno pozostawać w zgodzie z założeniami, zasadami i kierunkami polityki przestrzennej przyjętymi w studium, powinno poszerzać problematykę ochrony zabytków i stanowić instrument realizacyjny tej polityki.

5.7 Gminna Ewidencja Zabytków - stanowiska archeologiczne

W roku 2005 przeprowadzono cząstkowe badania w ramach programu AZP 27, dysponentem tego programu jest Świętokrzyski Konserwator Zabytków w Kielcach. Powierzchniowe badania rozpoznawcze nadal nie objęły całości obszaru Gminy.

W ogólnopolskim podziale AZP gminę Bodzentyn obejmują sektory ponumerowane południkowo od 83 do 85 równoleżnikowo od 65 do 66 (AZP 83- 66, AZP 84-65, AZP 84-66, AZP 85-66).

Wykaz stanowisk archeologicznych na terenie miasta i gminy Bodzentyn w postaci tabeli przedstawiono w tekstowej części A opracowania studium punkcie 3.2.7. Stanowiska te zostały przedstawione na załącznikach graficznych „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego” i „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

Zasady ochrony w/w obiektów do uwzględnienia w miejscowych planach:

- 1) obowiązek przeprowadzenia badań archeologicznych przed przeprowadzeniem robot budowlanych jeżeli przeprowadzenie badań jest niezbędne w celu ochrony tych obiektów, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) w obrębie terenów, na których znajdują się stanowiska archeologiczne nie dopuszcza się żadnych działań inwestycyjnych bez nadzoru archeologicznego i konserwatorskiego.

Ewidencja stanowisk archeologicznych nie jest zbiorem zamkniętym – możliwe są nowe odkrycia lub weryfikacja obecnej ewidencji stanowisk. Potrzebna jest zatem cykliczna aktualizacja wykazu obiektów. Rozbieżności z wykazem zawartym w studium nie wpływają na zachowanie zgodności sporządzanych planów miejscowych ze studium, ani nie dezaktualizują ich ustaleń.

Wskazuje się zakres ochrony konserwatorskiej dla zabytków ujętych w ewidencji zabytków, jak niżej:

- 1) zachowanie obiektów oraz układu zespołów obiektów;
- 2) zachowanie bryły obiektu i dachu co do kształtu i materiału, podziałów w elewacji, wystroju architektonicznego, stolarki okiennej i drzwiowej co do wielkości, kształtu, wewnętrznych podziałów oraz detalu ozdobnego; dopuszcza się stosowanie nowych technologii wewnątrz obiektu;
- 3) wszelkie działania projektowe, remontowe i inwestycyjne związane z tymi obiektami, wykraczające poza wyżej wymieniony zakres, wymagają uzgodnienia z Świętokrzyskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków;

Zadania, które powinny być uwzględniane przez organy i jednostki administracji publicznej w zakresie ochrony i opieki nad zabytkami, wspierające właścicieli lub posiadaczy zabytków, wynikające z ustawy o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami, a mianowicie:

- zahamowanie procesu degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania;
- wyeksponowania poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego;
- zwiększenie atrakcyjności zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych;
- wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami;
- realizacji przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieki nad zabytkami.

5.8 Strefy ochrony konserwatorskiej i archeologicznej.

Ponad wszelką działalność inwestycyjną obowiązują przepisy odrębne w zakresie ochrony zabytków.

Na terenie gminy do objęcia ochroną konserwatorską proponuje się charakterystyczne elementy zespołów zabudowy dworskiej, przemysłowej i dawnych wsi oraz związane z nimi elementy krajobrazu naturalnego, a w tym:

- zachowane zespoły dworskie, kościelne, folwarczne i osadnictwa wiejskiego;
- krajobraz kulturowy i elementy dopełniające go tj. cmentarze, pomniki, kapliczki, krzyże i figury przydrożne;

— stanowiska archeologiczne.

5.8.1. Strefy ochrony konserwatorskiej.

Wyznacza się w studium strefy ochrony konserwatorskiej:

MIASTO BODZENTYN

1) Strefa ochrony konserwatorskiej „A” (zespół staromiejski).

Strefa A – pełnej ochrony konserwatorskiej, obejmuje obszary szczególnie wartościowe o bardzo dobrze zachowanej historycznej strukturze przestrzennej do bezwzględne zachowania. Założono w niej bezwzględny priorytet wymagań konserwatorskich, opracowanie planu szczegółowego i rewaloryzacji przestrzeni.

Ustala się następujące zasady ochrony:

- › Bezwzględne zachowanie zespołów obiektów historycznych, w tym jego układu;
- › zachowanie wyglądu architektonicznego budynków w zakresie charakterystycznych wysokości, układu kalenicy, geometrii dachu, pokrycia dachu, wystroju i kompozycji elewacji, rozmieszczenia, wielkości, kształtu, proporcji otworów okiennych i drzwiowych;
- › stosowanie materiałów odtwarzających historyczny wygląd;
- › priorytetem są wymagania konserwatorskie oraz rewaloryzacja przestrzeni miejskiej.

Ponadto:

Teren rynku wraz z przyległą zabudową winien być przedmiotem opracowania szczegółowego czego wstępnym etapem powinno być opracowanie miesięcowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta, mającego na celu określenie docelowej formy przestrzenno-estetycznej.

Postuluje się eliminację zieleni publicznej jako formy wynikowej powojennej polityki zazieleniania układów staromiejskich. w obszarze rynków miejskich postulat ten został już zrealizowany.

2) Strefa ochrony konserwatorskiej „B” (przedmieścia XIX i XX wieku).

Strefa B – ochrony konserwatorskiej, obejmuje obszar podlegający rygorom w zakresie utrzymania zasadniczych elementów rozplanowania, istniejącej substancji o wartościach kulturowych oraz charakteru i skali nowej zabudowy.

Ustala się następujące zasady ochrony:

- › zachowanie elementów układu przestrzennego, w tym rozplanowania oraz skala ulic i zabudowy;
- › sytuowanie nowych budynków w historycznych liniach zabudowy, wyznaczonych przez budynki sąsiadujące;
- › zakaz budowy obiektów budowlanych o wysokości powyżej 14,50 m za wyjątkiem budynków kultu religijnego i istniejących obiektów zabytkowych (dominant miasta);
- › zakaz budowy wolno stojących nośników reklamowych;
- › zakaz stosowania w budynkach: elewacji z płyt i paneli z tworzyw sztucznych (z wyjątkiem nawiązujących do materiałów naturalnych), płytek, glazury i terakoty na elewacjach, dachów o nachyleniu poniżej do 30° (24°), materiałów bitumicznych w pokryciu dachu oraz kolorystyki dachu i elewacji obcej obiektom architektury małych miast.

Możliwe będą tu modyfikacje układu funkcjonalno-przestrzennego, przy czym zakres wymagań konserwatorskich i ramy dopuszczalnej integracji współczesnej urbanistyki muszą być określone indywidualnie dla każdego zespołu na etapie MPZP I decyzji administracyjnych w uzgodnieniu z ŚWKZ.

3) Strefa ochrony ekspozycji „E” (ekspozycja sylwety miasta).

Strefa E – ochrony ekspozycji, obejmuje obszar stanowiący zabezpieczenie właściwego eksponowania zespołów lub obiektów zabytkowych poprzez wyznaczenie terenów wyłączonych spod zabudowy lub określenia jej nieprzekraczalnych gabarytów celem ochrony zabytku.

Ustala się następujące zasady ochrony:

- › zachowanie powiązań widokowych wzgórza zamkowego wraz z historycznym założeniem parkowym i punktami widokowymi zlokalizowanymi na głównych ciągach komunikacyjnych;
- › aktywność inwestycyjna winna uwzględniać eksponowanie wyżej wymienionych elementów i podkreślać ich współzależność funkcjonalno-przestrzenną;
- › zakaz lokalizacji elementów zagospodarowania, które mogłyby wpłynąć destrukcyjnie na eksponowanie tej kompozycji urbanistycznej;

Strefa w obszarze wjazdu do miasta Bodzentyna drogą wojewódzką nr 752 na granicy z sołectwem Celiny-Podgórze wymaga weryfikacji na etapie MPZP. Istniejące ukształtowanie terenu nie umożliwia wglądów panoramicznych na zabudowę śródmieścia Bodzentyna, stąd dopuszcza się w obszarze weryfikowanym (od granicy miasta z DW752 do obniżenia terenu i doliny w kierunku rz. Psarki) zabudowę wskazaną w obszarach funkcjonalnych bez konieczności ograniczenia jej gabarytów jeśli zostanie to potwierdzone na etapie sporządzania MPZP.

4) Wyznacza się w studium strefy ochrony konserwatorskiej ekspozycji obiektów zabytkowych:

(dominanty i subdominanty, tereny umożliwiające widok na panoramy i dominanty z ustalonych kierunków widokowych na wybrane obiekty zabytkowe lub układy zabudowy).

Ekspozycja na teren objęty ochroną konserwatorską, ma za zadanie zapewnić ekspozycję obszarów z określonych kierunków widokowych.

Ogólna polityka przestrzenna w zakresie stref ochrony konserwatorskiej ekspozycji obiektów lub panoram w stosunku do obiektów i obszarów leżących w obrębie stref ochrony ekspozycji obiektów zabytków „EOZ” kształtowana będzie poprzez:

- › wyłączenie spod zabudowy obszaru, zakłócającego ekspozycję zabytku tj. ww. elementów chronionych oraz zgodnie ze wskazaniem dla terenów funkcjonalnych;
- › ograniczenie lokalizacji obiektów kubaturowych i innych urządzeń o wysokości ponad 7,0 m (maksymalnie 9,0 m), które należy poprzedzić wykonaniem studiów panoramicznych, określających szczegółowe warunki zabudowy, do szczegółowego ustalenia w MPZP.
- › realizacja ochrony poprzez ustalenie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego jej zasad, w szczególności: kompozycji przestrzennej, obszarów z zakazem i dopuszczeniem zabudowy, zasad kształtowania zabudowy, linii zabudowy, w tym uszczegółowienie parametrów budynków i innych obiektów w tym inżynierskich, innych ustaleń ochrony dóbr kultury, uwzględniających wytyczne konserwatorskie.

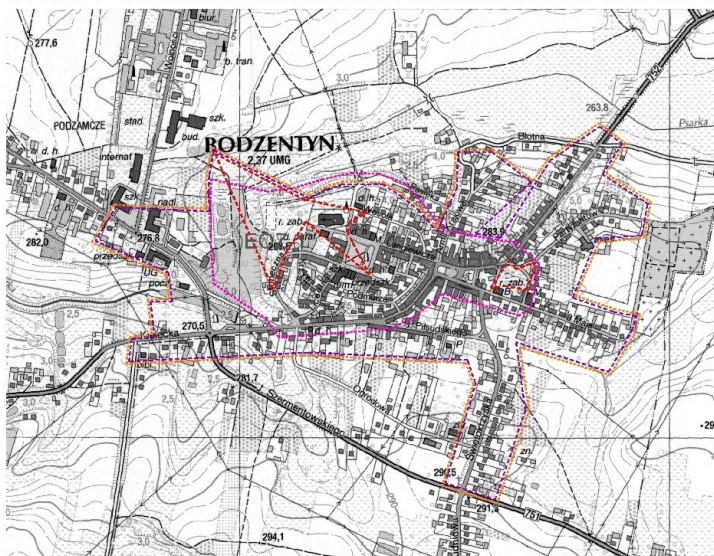
1) Strefa ochrony konserwatorskiej ekspozycji kościoła parafialnego p.w. Św. Stanisława Biskupa Męczennika w Bodzentynie oraz ruin zamku w Bodzentynie,

oznaczona symbolem „EOZ-1”

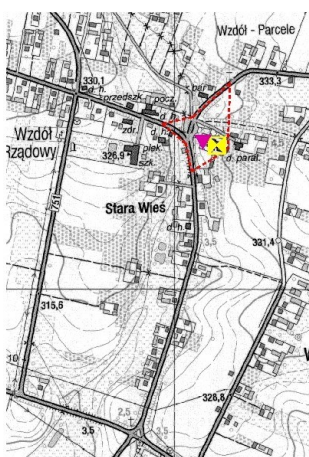
Ochronie podlegają obszary widoczności na zabytkowy kościół parafialny z dzwonnicyą w Bodzentynie eksponowany z dróg:

- ul. Pasięka od skrzyżowania ul. Wesołą, jadąc z kierunku północnego (widok w kierunku południowym na kościół i dzwonnicyą z murami);
- ul. Wesołej jadąc z kierunku wschodniego (widok w kierunku zachodnim na kościół i dzwonnicyą z murami);
- Rynku Górnego i ulic Wąskiej i Licealnej z kierunku południowego (widok w kierunku północnym i północno-zachodnim na kościół i dzwonnicyą z murami);
- ul. Krzywej i ul. Słonecznej z kierunku południowego (widok w kierunku północnym i północno-zachodnim na kościół i dzwonnicyą z murami oraz na ruiny zamku);

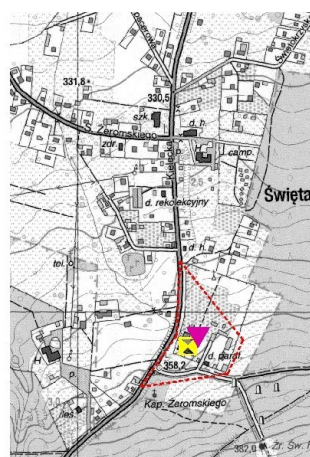
STREFY OCHRONY KONSERWATORSKIEJ EKSPOZYCJI OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH:

Miasto Bodzentyn

Wzdół Kolonia

Święta Katarzyna

LEGENDA:

- Strefa ochrony konserwatorskiej A (zespół śródmiejski)
- Strefa ochrony konserwatorskiej B (przedmieścia XIX i XXw.)
- Układ w granicach dawnych murów obronnych, nr rej.:A.214 z 26.10.1956

Obiekty wpisane do rejestru zabytków:

 Inne

 Sakralne

 Dominantna

*Miasto Bodzentyn: Kościół Pw. Św. Stanisława Biskupa Męczennika, Ruiny Zamku Wzdół Rządowy: Kościół Pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny
Święta Katarzyna: Wieża Domu Zakonnego Siostr Klauzurowych Bernardynek*

 Subdominanta

Miasto Bodzentyn: Kościół Pw. Św. Ducha

 EOZ-1 Strefa ochrony konserwatorskiej ekspozycji kościoła parafialnego p.w. Św. Stanisława Biskupa Męczennika w Bodzentynie oraz ruin zamku w Bodzentynie

 EOZ-2 Strefa ochrony konserwatorskiej ekspozycji kościoła p.w. Św. Ducha w Bodzentynie

 EOZ-3 Strefa ochrony konserwatorskiej ekspozycji kościoła p.w. Wniebowzięcia NMP we Wzdole

 EOZ-4 Strefa ochrony konserwatorskiej ekspozycji klasztoru w Świętej Katarzynie

- projektowanej drogi gminnej pomiędzy budynkiem ŚPN i szkołą w kierunku południowo-wschodnim na ruiny zamku i kościół;

Ustala się warunki użytkowania terenu i ograniczenia:

- Zabudowa do dwóch kondygnacji nadziemnych przy założeniu, że ostatnia druga kondygnacja stanowi poddasze użytkowe i do wysokości budynku do 8,0 m;
- Zakaz budowania ogrodzeń pełnych od dróg publicznych;
- zakaz sadzenia zwartych kompleksów zieleni wysokiej, szpalerowej, wzdłuż dróg;
- projekty nowych obiektów kubaturowych winny być sprawdzone pod względem zgodności formy z charakterem analizowanego krajobrazu i cechami regionalnego budownictwa i uzyskać opinię ŚWKZ.
- W pasie widokowym przy projektowanej drodze gminnej pomiędzy budynkiem ŚPN i szkołą w kierunku południowo-wschodnim – całkowity zakaz zabudowy.
- obowiązuje zasada nie zasłaniania obiektu eksponowanego a szczególne ustalenia w zakresie gabarytów budynków w tym obszarze powinny zostać zawarte w MPZP.

2) Strefa ochrony konserwatorskiej ekspozycji kościoła p.w. Św. Ducha w Bodzentynie, oznaczona symbolem „EOZ-2”

Ochronie podlega zabytkowy kościół wraz z przyległym terenem eksponowany z dróg:

- ul. Partyzantów jadąc z kierunku północno-wschodniego (widok w kierunku południowo-zachodnim na kościół);
- ul. Opatowska (DW752) z kierunku placu Żwirki (mały rynek) w kierunku północno-wschodnim (widok w kierunku południowym na kościół);

Ustala się warunki użytkowania terenu i ograniczenia:

- zakaz zabudowy z wyjątkiem obiektów związanych z zabytkiem po uzgodnieniach z ŚWKZ;
- zakaz budowania ogrodzeń pełnych od strony dróg publicznych;
- zakaz sadzenia zwartych kompleksów zieleni wysokiej i średniej wysokości, szpalerowej, wzdłuż dróg;
- zakaz wznoszenia obiektów infrastrukturalnych dominujących w krajobrazie przysłaniających zabytek, linie elektroenergetyczne należy prowadzić w ziemi;
- projekty nowych obiektów kubaturowych winny być sprawdzone pod względem zgodności formy z charakterem analizowanego krajobrazu i cechami regionalnego budownictwa i uzyskać opinię ŚWKZ.

3) Strefa ochrony konserwatorskiej ekspozycji kościoła p.w. WMP we Wzdole, oznaczona symbolem „EOZ-3”

Ochronie podlega zabytkowy kościół we Wzdole Kolonia wraz z przyległym terenem wzgórza eksponowane z dróg:

- drogi gminnej nr 011018T jadąc z kierunku południowego i zachodniego (widok w kierunku północno-wschodnim i wschodnim na wzgórze z kościołem);
- drogi powiatowej nr 0584T jadąc z kierunku północnego (widok w kierunku południowo-wschodnim i wschodnim na wzgórze z kościołem);

Ustala się warunki użytkowania terenu i ograniczenia:

- zakaz zabudowy z wyjątkiem obiektów związanych z zabytkiem po uzgodnieniach z ŚWKZ;
- zakaz budowania ogrodzeń pełnych od strony dróg publicznych;
- zakaz sadzenia zwartych kompleksów zieleni wysokiej, szpalerowej, wzdłuż dróg;
- postuluje się dokonanie korekty zieleni istniejącej i ekspozycji z dróg publicznych zabytku;
- zakaz wznoszenia obiektów infrastrukturalnych dominujących w krajobrazie przysłaniających zabytek;
- projekty nowych obiektów kubaturowych winny być sprawdzone pod względem zgodności formy z charakterem analizowanego krajobrazu i cechami regionalnego budownictwa i uzyskać opinię ŚWKZ.
- szczegółowe ustalenia w zakresie linii zabudowy na terenach sąsiadujących wzdłuż dróg publicznych z ekspozycją na zabytek do powinny być ustalone na etapie MPZP.

4) Strefa ochrony konserwatorskiej ekspozycji klasztoru w Świętej Katarzynie, oznaczona symbolem „EOZ-4”

Ochronie podlega zabytkowe założenie klasztoru Sióstr Klauzurowych Bernardynek eksponowane z drogi wojewódzkiej nr 752, zarówno od strony północnej jak i południowej.

Ustala się warunki użytkowania terenu i ograniczenia:

- zakaz zabudowy z wyjątkiem obiektów związanych z zabytkiem po uzgodnieniach z ŚWKZ;
- zakaz budowania ogrodzeń pełnych od strony dróg publicznych z wyjątkiem zabytkowego muru w granicy zabytkowego terenu klasztoru i ogrodu;
- zakaz sadzenia zwartych kompleksów zieleni wysokiej, szpalerowej,
- postuluje się dokonanie korekty zieleni istniejącej i ekspozycji z dróg publicznych zabytku;

- zakaz wznoszenia obiektów infrastrukturalnych dominujących w krajobrazie przystaniających zabytek;
- projekty nowych obiektów kubaturowych (dopuszczone tylko związane z działalnością klasztoru) winny być sprawdzone pod względem zgodności formy z charakterem analizowanego krajobrazu i cechami regionalnego budownictwa i uzyskać pozytywną opinię ŚWKZ.
- szczegółowe ustalenia w zakresie linii zabudowy na terenach sąsiadujących wzdłuż dróg publicznych z ekspozycją na zabytek do powinny być ustalone na etapie MPZP.

5.9. Strefy ochrony archeologicznej.

Dla stanowisk archeologicznych wpisanych do ewidencji konserwatorskiej strefę ochrony (obserwacji archeologicznej) wyznacza się z zasięgu stanowiska archeologicznego. Wykaz wraz z numeracją stanowisk archeologicznych znajduje się w części tekstowej *Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego*.

Dla stanowisk archeologicznych obowiązują następujące wymogi konserwatorskie, wskazane w przepisach odrębnych.

Polityka przestrzenna w strefach ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego OW, polegać będzie na:

- wszelka działalność budowlana wymaga zgody właściwego Konserwatora Zabytków;
- prowadzenie wszelkich działań schodzących poniżej poziomu terenu pod nadzorem i za uzgodnieniem z właściwym Konserwatorem Zabytków;
- prace ziemne w obrębie wszystkich stanowisk archeologicznych muszą być poprzedzone ratowniczymi badaniami archeologicznymi;
- zakaz zalesień na terenie stanowisk, dopuszcza się ich rolnicze zagospodarowanie;
- przeprowadzenie archeologicznych badań na terenie w granicach strefy, rozpoczęcie prac ziemnych związanych z realizacją zamierzenia, na zasadach określonych przepisami szczególnymi dotyczącymi ochrony zabytków.

5.9 Punkty i panoramy widokowe.

Na rysunku zmiany studium części Kierunki zagospodarowania przestrzennego, wyznaczono punkty i panoramy widokowe, wydobywające charakter i wartości krajobrazu kulturowego gminy Bodzentyn.

5.10 Obszary i zasady ochrony dóbr kultury współczesnej.

Studium nie wskazuje obiektów i obszarów wskazanych do ochrony jako dobra kultury współczesnej.

W przypadku odkrycia obiektów i obszarów dóbr kultury współczesnej, obowiązuje ochrona poprzez sporządzenie dla obszarów ich występowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, których zapisy określają szczegółowo zasady ochrony.

Na terenie miasta i gminy nie są zlokalizowane zabytki uznane za pomniki historii, oraz zabytki stanowiące dobra kultury współczesnej.

Nie wskazuje się również potrzeby uznania obiektu zabytkowego z terenu gminy za pomnik historii.

5.11 Obszary i zasady ochrony parków kulturowych.

Na obszarze gminy nie został utworzony park kulturowy.

6. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACJNEGO.

6.1 Cele rozwoju transportu.

Generalnym celem polityki rozwoju transportu (przekształceń przestrzennych) w zakresie układu drogowego, opartego na strategii zrównoważonego rozwoju jest stworzenie dogodnych warunków dla sprawnego, bezpiecznego i ekonomicznego przemieszczania się osób i towarów, z

jednoczesnym ograniczaniem konfliktów ze środowiskiem przyrodniczym, kulturowym oraz społecznym.

Realizacja celu generalnego, uwarunkowana będzie dążeniem do osiągnięcia celów podstawowych:

- zapewnienie powiązań z ponadlokalnymi systemami transportowymi regionu i dalej kraju;
- tworzenie szybkich i sprawnych powiązań wewnętrznych, uwzględniając potrzeby przewozowe mieszkańców i aktualnych trendów gospodarczych (elastyczność rozwiązań komunikacyjnych),
- poprawa warunków ruchu na najważniejszych ciągach drogowych t.j. na drogach wojewódzkich (z ponadlokalnymi drogami rangi krajowej – poza obszarem gminy) i powiatowych, zapewniających powiązania zewnętrzne, co należy do zadań zarządców dróg oraz samorządów województwa i powiatu;
- realizacja niezbędnych dla prawidłowego rozwoju osadnictwa obwodnic na drogach rangi ponadlokalnej, w tym promowanie obwodnic Bodzentyna i Świętej Katarzyny;
- zwiększanie poziomu bezpieczeństwa ruchu;
- poprawa warunków ruchu pieszego i rowerowego oraz parkowania w przestrzeniach publicznych;
- ograniczenie negatywnego wpływu transportu na środowisko naturalne i kulturowe oraz warunki życia mieszkańców przez redukcję oddziaływania hałasu i spalin;
- rozważne decyzje przestrzenne i łagodzenie efektów rozcięcia przestrzeni przez korytarze komunikacyjne.

Powyższe cele są przede wszystkim możliwe do osiągnięcia poprzez modernizację i korekty parametrów układu drogowego, a także poprzez wprowadzanie nowych systemów drogowych i usprawnień poprzez nowe drogi. Działania takie powinny spowodować powstanie sprawnych i wygodnych połączeń pomiędzy poszczególnymi rejonami w gminie oraz utworzenie połączeń tranzytowych, które w znacznym stopniu zmniejsząby uciążliwości związane z ruchem tranzytowym na terenach zamieszkałych. Rozwój systemu transportowego powinien być realizowany przy zapewnieniu drożności korytarzy ekologicznych.

Hierarchiczny układ komunikacyjny na terenie miasta i gminy Bodzentyn tworzą dwie drogi wojewódzkie DW751 i DW752, drogi powiatowe (stosunkowo gęsta sieć) oraz drogi gminne – sukcesywnie modernizowane.

6.2 Nadrzędny układ komunikacyjny.

Zadaniem układu obsługującego będzie zapewnienie bezpośredniego dojazdu i obsługa zagospodarowania, wyprowadzenie ruchu na układ podstawowy oraz zapewnienie powiązań zewnętrznych i wewnętrznych, nie obsługiwanych przez układ podstawowy.

Nadrzędny układ komunikacyjny w gminie tworzą:

- 1) droga wojewódzka nr 751 relacji Suchedniów – Bodzentyn – Nowa Słupia – Ostrowiec Świętokrzyski,
- 2) droga wojewódzka nr 752 relacji Górno – Bodzentyn – Rzepin Pierwszy.

Drogi wojewódzkie nr 751 i 752 stanowią układ drogowy łączący północno-wschodnią część województwa świętokrzyskiego z północną częścią województwa. Droga wojewódzka nr 751 przebiega przez powiaty: skarżyski, kielecki i ostrowiecki i łączy drogę ekspresową S7 Warszawa – Kraków z drogą krajową nr 9 Radom – Rzeszów. Droga wojewódzka nr 752, która przebiega przez dwa powiaty: kielecki i starachowicki, ma swój początek od skrzyżowania z drogą krajową nr 74 w miejscowości Górno, która jest szlakiem drogowym łączącym Sulejów koło Piotrkowa Trybunalskiego i Kielce z Zamościem i przejściem granicznym z Ukrainą w Zosinie. Obie drogi wojewódzkie łączą się ze sobą w miejscowości Bodzentyn oraz łączą się z drogą wojewódzką nr 756 w miejscowości Rzepin-Kolonia i Rzepin Pierwszy i stanowią część tzw. „Małej Pętli Świętokrzyskiej”.

Głównym założeniem zaplanowanych prac jest poprawa dostępności komunikacyjnej i zwiększenie przepustowości układu drogowego na drogach wojewódzkich nr 751 i 752, a tym samym polepszenie

bezpieczeństwa regionalnej sieci drogowej. Realizacja projektu będzie mieć pozytywny wpływ na rozwój społeczno-gospodarczy całego obszaru objętego inwestycją oraz poprawie ulegną warunki środowiskowe. Rozwój układu komunikacyjnego na terenie gminy powinien być realizowany przy zapewnieniu drożności korytarzy ekologicznych.

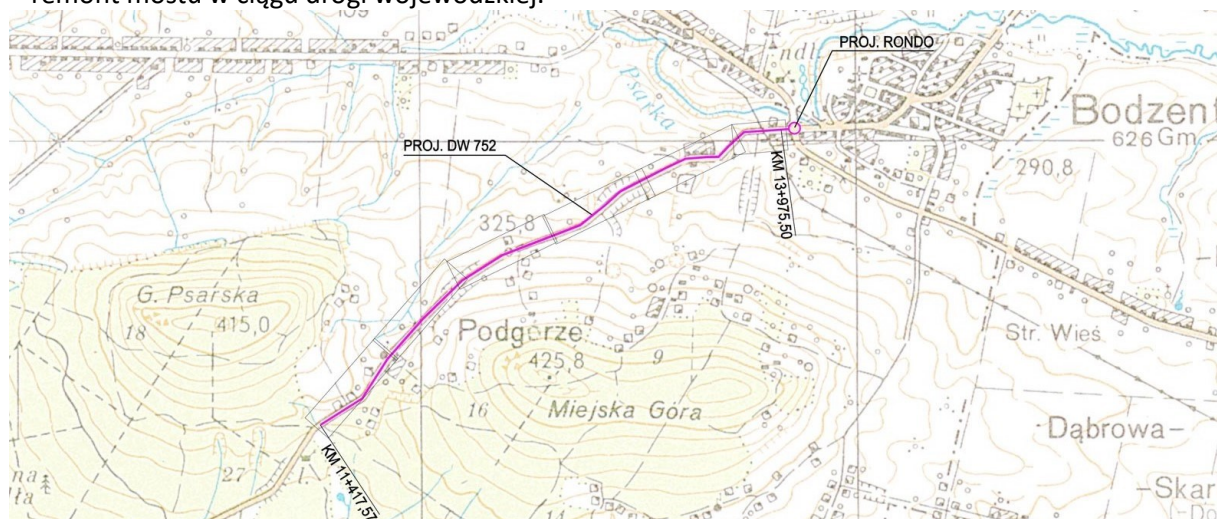
6.2.1. Modernizacja układu komunikacyjnego w ciągu dróg wojewódzkich nr 751 i 752.

Na okres opracowania stadium (rok 2018) trwa modernizacja dwóch odcinków dróg wojewódzkich o numerze 752 - odcinek Podgórze - Bodzentyn nr 752 (ok. 2,5 km) oraz 751 na odcinku Bodzentyn - Dąbrowa Dolna (ok. 4 km). Jest to ostatni etap realizacji Małej Pętli Świętokrzyskiej – ważnej inwestycji wojewódzkiej. Obie drogi zostają doprowadzone do parametrów technicznych drogi klasy głównej (G) wraz z poboczami i pasem dla rowerów w wybranych odcinkach.

W ramach inwestycji pn. „DW 752 Podgórze – Bodzentyn, dł. ok. 2,5 km i DW 751 Bodzentyn – Dąbrowa Dolna, dł. 4,0 km” przewidziano budowę małego ronda na skrzyżowaniu drogi wojewódzkiej nr 751 i 752 w miejscowości Bodzentyn wraz z przebudową drogi wojewódzkiej nr 752 na odcinku od km 11+417,57 do małego ronda oraz drogi wojewódzkiej nr 751 na odcinku od małego ronda do km 18+813,31 wchodzących w skład „Małej Pętli Świętokrzyskiej”.

1) Planuje się przebudowę drogi wojewódzkiej nr 751 do parametrów technicznych:

- droga wojewódzka – droga klasy G (główna),
- kategoria obciążenia ruchem KR3,
- prędkość projektowa $V_p = 50$ km/h,
- prędkość miarodajna $V_m = 70$ km/h,
- jezdnia szerokości 6,0 m,
- pasy ruchu dla rowerów szerokości $2 \times 1,5$ m,
- chodnik bezpośrednio przylegający do pasa ruchu dla rowerów szerokości 2,0 m,
- pobocze jednostronne szerokości 1,0 m,
- szerokość pasa drogowego wg stanu istniejącego,
- remont mostu w ciągu drogi wojewódzkiej.

Odcinek drogi DW 751 Celiny Podgórze – Bodzentyn do przebudowy, źródło: ŚZDW w Kielcach oraz <http://droga.almus.nazwa.pl/mapy/>

2) Planuje się przebudowę drogi wojewódzkiej nr 752 do parametrów technicznych: jak dla drogi DW751.

Odcinek drogi DW 752 Bodzentyn – Dąbrowa do przebudowy, źródło: ŚZDW w Kielcach oraz <http://droga.almus.nazwa.pl/mapy/>

3) Parametry techniczne budowanego „małego ronda” w miejscowości Bodzentyn:

- średnica zewnętrzna $D_z = 36,0$ m,
- średnica wyspy środkowej $D = 22,0$ m,
- jezdnia ronda szerokości $5,0$ m,
- pierścień ronda szerokości $2,0$ m,
- cztery wloty szerokości $3,75$ m,
- cztery wyloty szerokości $4,50$ m.

Dostosowanie drogi do parametrów techniczno-użytkowych wymagać będzie:

- ograniczenia dostępności do drogi;
- rozbudowy przekroju poprzecznego;
- wprowadzenia ścieżek ruchu pieszego i rowerowego, tam gdzie zachodzi taka potrzeba.

Obsługa komunikacyjna terenów przylegających do drogi powinna odbywać się poprzez układ dróg niższej kategorii niż G z wyjątkami do ustalenia w MPZP oraz zgodnie z przepisami odrębnymi w zakresie dróg. Parametry pasów dróg w liniach rozgraniczających do ustalenia w miejscowych planach i zgodnie z przepisami odrębnymi.

6.2.2. Planowane obwodnice Bodzentyna i Świętej Katarzyny układu na drogach wojewódzkich nr 751 i 752.

Wschodnia obwodnica Bodzentyna odciążająca ruch tranzytowy centrum miasta i łącząca drogę DW751 i DW752 oraz obwodnica miejscowości Święta Katarzyna na drodze DW 752 zostały wprowadzone do dokumentów rangi wojewódzkiej tj. znalazły się w obowiązującym Planie zagospodarowania przestrzennego województwa świętokrzyskiego przyjętym przez sejmik województwa w 2014r.

Wyrys z obowiązującego Planie zagospodarowania przestrzennego województwa świętokrzyskiego – mapa Polityka kształtowania głównego układu transportowego.

Ustalenia w zakresie przełożenia dróg wojewódzkich na obszarze gminy Bodzentyn zawierał również obowiązujący do 31 grudnia 2003r. „Miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Bodzentyn” zatwierdzony Uchwałą nr 111/16/93 z dnia 30.VI.1993r. przez Radę Miasta i Gminy w Bodzentynie.

Obwodnica wschodnia Bodzentyna w planie z 1993r.

Obwodnica Świętej Ksniadka Katarzyny w planie

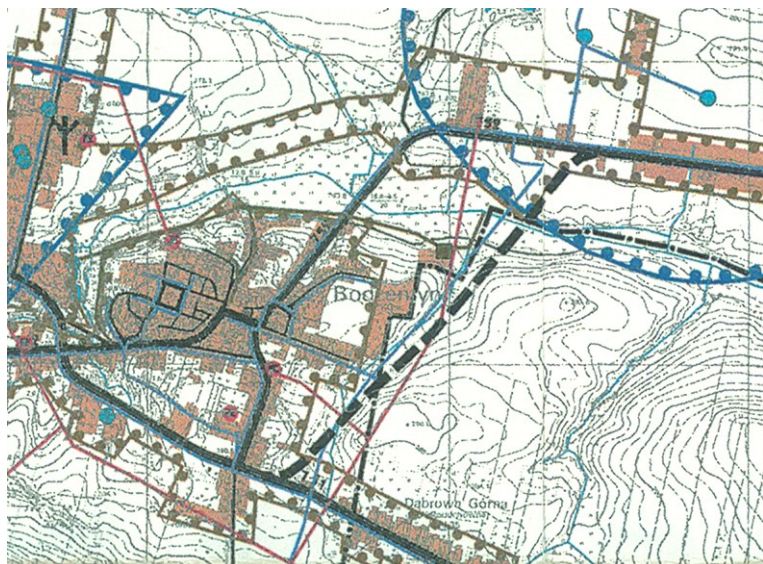

Ponadto, obwodnica wschodnia Bodzentyna znalazła się w obowiązującym Miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego „Opatowska 1” na obszarze miasta Bodzentyn przyjętym Uchwałą Nr I/9/2003 Rady Miejskiej w Bodzentynie z dnia 29.01.2003r., (Dz.Urz.Woj.Świętokrz. Nr 36 poz. 448 z dnia 18 marca 2003 r.) oraz w Miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego części miasta Bodzentyn, obejmującego m. in. Zmianę części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

„Opatowska 1”, na obszarze miasta Bodzentyn przyjęty Uchwałą Nr III/11/2007 Rady Miejskiej w Bodzentynie z dnia 11.04.2007 r., (Dz.Urz.Woj.Świętokrz. Nr 119 poz. 1760 z dnia 4 lipca 2007 r.).

Przyjęte Uchwałą Nr VIII/31/2000 Rady Miejskiej w Bodzentynie z dnia 27.10.2000r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Bodzentyn, również wskazuje podobną politykę w zakresie realizacji obejść Bodzentyna i Świętej Katarzyny.

Obwodnica wschodnia Bodzentyna w studium z 2000r.

Obwodnica Świętej Katarzyny w studium z 2000r.

Kierunki działań:

Studium wyznacza proponowany przebieg obwodnic: Bodzentyna i Świętej Katarzyny w oparciu o w/w dokumenty planistyczne w nawiązaniu do obowiązujących dokumentów planistycznych (studium i MPZP soł. Krajno) na terenie gminy Górno w odniesieniu do przebiegu obwodnicy Świętej Katarzyny w obszarze styków przygranicznych.

Przyjmuje się na odcinkach obwodnic Bodzentyna i Świętej Katarzyny klasę dróg główną (G) z planowanymi węzłami:

- 1) Obwodnica wschodnia miasta Bodzentyn: węzeł na drodze DW751 południowe włączenie obwodnicy na drodze wojewódzkiej nr 752 oraz węzeł na drodze DW 752 północne włączenie obwodnicy na drodze wojewódzkiej nr 752.

Tutaj Studium proponuje dwa rozwiązania alternatywne przebiegu obwodnicy miasta Bodzentyna, różniące się jedynie przebiegiem w istniejącym korytarzu ekologicznym wynikającym z badań ŚPN i postulatów Planu Ochrony ŚPN (projekt). Wariant 1 (oznaczony W1) jest tożsamy z przebiegiem proponowanym w dokumentach planistycznych gminy, natomiast wariant 2 (oznaczony W2) koryguje trasę obwodnicy uwzględniając ważny korytarz teriologiczny jako wartość nadrzędną, gdzie przebieg obwodnicy został tak wytrasowany aby w jak najmniejszym stopniu ingerować w korytarz ekologiczny.

- 2) Obwodnica Świętej Katarzyny: węzeł „wylotowy” z obszaru ŚPN (północ) oraz węzeł na drodze powiatowej nr 0314T i przebieg w kierunku granicy z gminą Górno (sołectwo Krajno) – włączenie w przebieg wskazany w studium i MPZP wgminy Górno.

Obsługa komunikacyjna terenów przylegających do obwodnic powinna odbywać się poprzez układ dróg niższej kategorii niż G z wyjątkami do ustalenia w MPZP oraz zgodnie z przepisami odrębnymi w

zakresie dróg. Parametry pasów dróg w liniach rozgraniczających do ustalenia w miejscowych planach i zgodnie z przepisami odrębnymi.

Za zgodne ze studium przyjmuje się przyjęcie klas dróg obwodnic obniżonych do klas zbiorczych (Z) jeśli zastane uwarunkowania przestrzenne i społeczne będą tym warunkować powstanie każdej z obwodnic.

Realizacja i eksploatacja obwodnic miasta Bodzentyna i Świętej Katarzyny powinny być realizowane przy zapewnieniu drożności korytarzy ekologicznych.

6.3 Podstawowy układ komunikacyjny.

Podstawowy układ komunikacyjny gminy tworzy sieć dróg powiatowych. Są istotną strukturą nie tylko w połączeniach międzygminnych ale i lokalnych. Są ponadto, układem obsługującym obszary zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej, szczególnie w terenach poza miastem. Miasto Bodzentyn obsługiwane jest przez układ dróg gminnych a w obszarze miasta znajdują się jedynie trzy drogi powiatowe (nr 0587T – kierunek Psary Stara Wieś, nr 0599T – kierunek Celiny i Wola Szczygiełkowa oraz nr 0611T w kierunku Sieradowic). Na dzień opracowania studium wszystkie drogi utwardzone powiatowe posiadają klasę techniczną drogi – zbiorczą (Z). Są to drogi o przekroju jednoprzestrzennym (1x2).

Polityka przestrzenna w zakresie tych dróg powinna być skierowana na połączenie w drogi danych numerów o jednakowym standardzie technicznym i doprowadzenia oraz poprawę jakości dróg przez budowę dodatkowych chodników oraz wprowadzenie widocznieszego oznakowania. Ponadto, postuluje się również budowę nowych ścieżek rowerowych w formie samodzielnej ścieżki bądź ciągu pieszo - rowerowego.

Parametry pasów dróg w liniach rozgraniczających do ustalenia w miejscowych planach i zgodnie z przepisami odrębnymi.

6.4 Uzupełniający układ komunikacyjny.

Dopełnienie układu podstawowego tworzą drogi gminne, które na obszarze miasta i gminy Bodzentyn posiadają klasę dróg lokalnych (L). Są to drogi dla których ustalono numerację.

Samorząd regularnie i sukcesywnie prowadzi wymianę nawierzchni dróg gminnych, co poprawia ich jakość, bezpieczeństwo i dostępność terenów zabudowy oddalonych od podstawowego układu komunikacyjnego. Celowe jest zatem kontynuacja modernizacji gęstej sieci dróg gminnych, „podpięcie” ich do układu komunikacji zbiorowej połączeń lokalnych jak i dostosowanie infrastruktury drogowej do obowiązujących standardów oraz uwzględnienia komunikacji rowerowej.

Ponadto, należy poszerzać drogi stosownie do przyjętych ich klas technicznych (doprowadzenie ich przekroju poprzecznego do wymaganych parametrów, zgodnie z przepisami odrębnymi), zgodnie z przyjętą zasadą, że ich modernizacja będzie docelowo dążyć do klasy wyższej niż obecna lub jej parametry i jakość nawierzchni będą zwiększane w miarę możliwości w zakresie klasy drogi lokalnej.

Uszczegółowienie klas na konkretnych odcinkach odbywać się będzie na etapie miejscowego planu, szczególnie tych nie posiadających numeracji. Za zgodne ze studium przyjmuje się przyjęcie dla dróg publicznych gminnych klas: dojazdowej (D) lub lokalnej (L) w zależności od lokalnych potrzeb i rozwiązań, przyjmując jednak zasadę, że dąży się do uzyskania jak najwyższej możliwej klasy dróg. Parametry pasów dróg w liniach rozgraniczających do ustalenia w miejscowych planach i zgodnie z przepisami odrębnymi.

6.5 Układ komunikacji kolejowej.

Przebiegająca poza gminą linia nr 25 (normalnotorowa, dwutorowa, zelektryfikowana Łódź — Dęblin) na swoim odcinku Skarżysko Kamienna - Ocice znajduje się w wykazie linii kolejowych, które ze względów gospodarczych, społecznych, obronnych lub ekologicznych posiadają znaczenie państwowe.

Przywrócenie ruchu osobowego na kolei na większą skalę, szczególnie dotyczy to połączeń dalekobieżnych, modernizację kolei i wykorzystanie jej na potrzeby obsługi, głównie ruchu zewnętrznego, będzie również istotne dla mieszkańców gminy Bodzentyn.

6.6 Polityka rozwoju parkingów.

2.3.6. Główne zasady realizacji polityki parkingowej:

- 1) Realizacja parkingów na terenie własnym inwestycji lub dla funkcji publicznych na terenach sąsiadujących, do których inwestor posiada tytuł prawny;
- 2) Przewidywać miejsca dla postoju rowerów w liczbie nie mniejszej niż 15% wyliczonej liczby miejsc dla samochodów osobowych dla funkcji usługowych, szczególnie na obszarze miasta;
- 3) Na parkingach dla samochodów osobowych, należy uwzględnić oznaczone miejsca parkingowe, z których korzystają osoby niepełnosprawne.
- 4) Parkowanie stałe pojazdów ciężarowych powinno się odbywać na terenach baz transportowych i innych, wyznaczonych do tego celu miejscach. Przeładunek i parkowanie czasowe samochodów ciężarowych powinno odbywać się na nieruchomościach obiektów generujących ruch takich pojazdów.
- 5) Minimalny udział miejsc postojowych przeznaczonych do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową w ogólnej liczbie miejsc postojowych dla samochodów osobowych, ustalić wg potrzeb w wyodrębnionych terenach na etapie sporządzenia ustaleń miejscowego planu, zgodnie z przepisami odrębnymi w tym zakresie.

2.3.7. Minimalne wskaźniki dla realizacji miejsc parkingowych.

L.P.	Rodzaj zabudowy	Współczynnik Ilość m.p. /
1	wielorodzinną	1/1 mieszkanie
2	jednorodzinna i letniskowa	1/1 mieszkanie
3	mieszkańcowa - usługowa	1/1 mieszkanie oraz 1/50 m ² na każde rozpoczęte pow. użytkowej usług
4	Usług (administracji, biur, banków, handlu i usług innych)	2,5/100 m ² na każde rozpoczęte pow. użytkowej usług
5	Kościół	10/100 użytkowników jednocześnie
5	Usług gastronomicznych	20/100 miejsc konsumpcyjnych lub 1 miejsce postojowe na 4 – 10 m ² sali konsumpcyjnej,
6	Usług oświaty	3/10 zatrudnionych
7	Usługi sportu i rekreacji	5 – 20 miejsc postojowych / 100 użytkowników jednocześnie
8	Usługi pensjonatowe lub hotelarskie	1/1 pokój
9	Produkcyjna, magazyny, składy itp.	3 / 10 zatrudnionych lub 8/1000 m ² pow. użytkowej magazynów
10	cmentarze	10 / 1 ha

Powyższa tabela ma charakter ogólny i kierunkowy, dopuszcza się zatem uszczegółowienie na etapie miejscowych planów przyjętych wskaźników, uwzględniając lokalne uwarunkowanie i indywidualne potrzeby danych jednostek przestrzennych. Dopuszcza się, szczególnie dla funkcji drobnych usług i w mieście przyjęcie do funkcji wymaganej minimalnej ilości miejsc parkingowych wskazanych w ogólnodostępnych terenach publicznych lub terenach poza inwestycją ale dla, którego inwestor posiada tytuł prawny.

6.7 Obsługa transportu ładunków.

Transport ładunków odbywać się będzie przy pomocy transportu samochodowego. Na terenach, gdzie planuje się rozwój aktywności gospodarczej, dojazd zapewni sieć istniejących i planowanych dróg z dostępem pośrednim lub bezpośrednim do róg wojewódzkich.

6.8 Obsługa ruchu rowerowego i pieszego.

- 1) Zasady kształtowania sieci dróg rowerowych:
 - zapewnienie powiązań rejonów mieszkalnych z miejscami pracy, szkołami, handlem i usługami oraz terenami atrakcyjnymi turystycznie i rekreacyjnie oraz siecią ścieżek na obszarach ościennych gmin;
 - wyposażenie dróg układu podstawowego i wybranych układu obsługującego w ścieżki rowerowe lub pieszo- rowerowe, ewentualnie pasy rowerowe;
 - dopuszczenie ruchu rowerowego na jezdniach pozostałych drogach o mniejszym ruchu, na zasadach ogólnych, wspólnie z ruchem pojazdów samochodowych;
 - w MPZP a także w miarę budowy nowych dróg i modernizacji istniejących dróg, każdorazowo należy analizować możliwość i celowość budowy ścieżek rowerowych.
- 2) Należy uwzględnić potrzeby ruchu pieszego poprzez tworzenie dogodnych, krótkich i bezpiecznych powiązań dla pieszych, w tym dojść do przystanków komunikacji zbiorowej i odpowiednie kształtowanie przestrzeni publicznych.

6.9 Polityka rozwoju komunikacji.

- 1) Istniejące i planowane nowe przebiegi dróg wojewódzkich (DW751 i DW752) i drogi powiatowe w opracowywanych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, powinny mieć zapewnioną przestrzenną możliwość ich budowy, rozbudowy i przebudowy, zgodnie z wymaganiami, wynikającymi z ich klas i planowanych szerokości jezdni oraz z uwzględnieniem oddziaływania hałasu drogowego i zabezpieczeń akustycznych, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi w tym zakresie.
- 2) Obsługa komunikacyjna terenów położonych przy drogach układu nadrzędnego i podstawowego (klasy zbiorczej i wyższych) musi uwzględniać ograniczenia w lokalizacji zjazdów z jezdni tych dróg, wynikające z przepisów o drogach publicznych.
- 3) Wskazane na załączniku graficznym Studium części *Kierunki zagospodarowania przestrzennego* drogi gminne nie wyczerpują całkowicie możliwości ich rozwoju. W szczególności w sporządzanych planach miejscowych mogą być wyznaczane kolejne drogi gminne oraz uszczegółowiane przebiegi dróg wskazanych w niniejszym Studium.
- 4) Dopuszcza się korekty przebiegu dróg wszystkich kategorii i klas wskazanych na rysunku Studium w zakresie wynikającym z szczegółowych analiz a także przyjętych rozwiązań przestrzennych i technicznych warunków.
- 5) Ponadto, w zakresie drogowego układu obsługującego, wskazane jest wyznaczanie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dróg o przynajmniej minimalnej szerokości w liniach rozgraniczających zgodnych z obowiązującymi przepisami odrębnymi w tym zakresie.
- 6) Zabudowa przy drogach powinna być lokalizowana w sposób minimalizujący uciążliwość komunikacyjne, zgodnie z obowiązującymi przepisami Prawa ochrony środowiska oraz przepisami szczególnymi dotyczącymi dróg publicznych.
- 7) Nowe obiekty budowlane powinny być sytuowane w odległościach nie mniejszych niż wynika to z zasięgu uciążliwości, w razie potrzeby z zastosowaniem zabezpieczeń przeciwdziałających ponadnormatywnemu hałasowi oraz w odległościach od zewnętrznej krawędzi jezdni, określonych w ustawie o drogach publicznych.
- 8) Prowadzenie infrastruktury technicznej wzdłuż dróg publicznych wymaga uwzględnienia przepisów o drogach publicznych, a w szczególności nie powinna być lokalizowana w pasach drogowych poza terenem zabudowy.

9) W miejscowych planach zagospodarowania uwzględnić należy przepisy zawarte m.in. w Rozporządzeniu MTiGM z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie oraz przepisy ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. Odległości linii zabudowy od krawędzi drogi muszą spełniać warunki wynikające z ustawy o drogach publicznych, prawa budowlanego oraz przepisów z zakresu ochrony środowiska oraz innych przepisów odrębnych.

7. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU INFRASTRUKTURY.

7.1 Zaopatrzenie w energię elektryczną

Zakłada się zachowanie istniejącego układu zasilania w energię elektryczną, który tworzony jest przez dobrze ukształtowaną sieć elektroenergetyczną średniego napięcia (linie 15 kV wraz ze stacjami transformatorowymi). Rozbudowa elementów układu elektroenergetycznego powinna następować równocześnie z zagospodarowaniem nowych terenów przeznaczonych do zabudowy. Na terenach, których walory krajobrazowe powinny być chronione Studium rekomenduje wykonanie nowych sieci rozdzielczych w wersji kablowej. Należy także podejmować działania zmierzające do systematycznej modernizacji i rozbudowy infrastruktury elektroenergetycznej, mającej na celu zaspokojenie potrzeb odbiorców oraz zwiększenie sprawności całego systemu zaopatrzenia w energię elektryczną.

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną ustala się następujące kierunki rozwoju:

- 3) Pokrycie ewentualnego wzrostu zapotrzebowania mocy i energii elektrycznej przez obecnych i przyszłych odbiorców (zauważa się zwiększenie zapotrzebowania na energię elektryczną), w tym zapewnienie ciągłości dostaw energii elektrycznej będzie wymagało poniższych działań kierunkowych:
 - › poprawa bezpieczeństwa energetycznego poprzez budowę, rozbudowę i modernizację sieci dystrybucyjnej w celu zwiększenia niezawodności pracy systemu, zwiększenia możliwości przesyłowych, zapewnienia lepszego rezerwowania sieci oraz zwiększenia pewności zasilania istniejących odbiorców oraz zmniejszenia strat energii w sieci;
 - › w celu zwiększenia pewności zasilania należy brać pod uwagę możliwość wymiany linii napowietrznych nie izolowanych SN i nn na linie kablowe i linie napowietrzne izolowane;
 - › sukcesywna modernizacja, rozbudowa i budowa nowych stacji transformatorowych 15/0,4 kV i sieci nn na terenach zainwestowanych oraz przewidzianych pod intensywniejszy rozwój;
 - › nowe i modernizowane sieci średniego napięcia na terenach zwartego zainwestowania zaleca się realizować jako kablowe (dopuszcza się realizację w wykonaniu napowietrznym), a stacje transformatorowe SN/nN jako stacje wewnętrzne (dopuszcza się realizację w wykonaniu słupowym);
 - › rozbudowa sieci średnich i niskich napięć oraz budowa nowych stacji transformatorowych prowadzona powinna być sukcesywnie w miarę potrzeb, posiadanych środków inwestycyjnych oraz wydawanych warunków przyłączenia.

- 4) W zakresie lokalizacji obiektów i urządzeń sieci elektroenergetycznej obowiązują przepisy odrębne w tym zakresie. Ponadto, w celu maksymalnej ochrony przed polem elektromagnetycznym ustala się:
 - › wyznaczenie i zachowanie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego odpowiednich pasów technicznych:
 - dla istniejących i projektowanych linii elektroenergetycznych średniego napięcia 15 kV w których obowiązują ograniczenia w użytkowaniu i zagospodarowaniu po 7,5 m od osi linii w obie strony z przewodami nieizolowanymi oraz po 5,0 m od osi linii w obie strony z przewodami izolowanymi;
 - dla istniejących i projektowanych linii niskiego napięcia 0,4 kV po 3,0 m w obie strony;

- w obszarze pasów technicznych nie należy lokalizować budynków mieszkalnych lub innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi, a także nie należy sadzić roślinności wysokiej, (dopuszcza się w indywidualnych przypadkach odstępstwa od tej zasady, które może udzielić zarządca sieci na określonych przez siebie warunkach);
 - lokalizacja obiektów budowlanych lub zmiana zagospodarowania terenu w pasie technicznym napowietrznych linii elektroenergetycznych 15 kV może nastąpić w uzgodnieniu i na warunkach zarządcy sieci;
- › przy zagospodarowaniu terenu należy uwzględnić uwarunkowania wynikające z przebiegu istniejącej i planowanej infrastruktury elektroenergetycznej spełniając wymagania Polskich Norm oraz aktualnie obowiązujących przepisów,
 - › w przypadku wystąpienia kolizji projektowanych obiektów z istniejącymi sieciami elektroenergetycznymi należy sieci te przystosować do owych warunków pracy określonych przez dysponenta sieci.
- 3) Ilość projektowanych stacji transformatorowych oraz linii średniego i niskiego napięcia będzie wynikać z rzeczywistej intensywności zabudowy na terenach przewidzianych w studium do zainwestowania oraz wysokości zapotrzebowania mocy przez przyszłych odbiorców.
 - 4) Celem wykorzystania potencjału przestrzennego gminy oraz w celu zachowania bezpieczeństwa energetycznego na poziomie lokalnym, postuluje się jako alternatywny dla istniejącej sieci elektroenergetycznej rozwój energetyki odnawialnej, zwłaszcza energii słońca (w tym fotowoltaika).
 - 5) W studium nie wyznacza obszarów pod lokalizację turbin wiatrowych o mocy przekraczającej 50 kW. Lokalizacja turbin wiatrowych dopuszczonych ustaleniami studium (do mocy 50 kW) powinna uwzględniać obowiązujące wytyczne i przepisy prawa. Lokalizacja względem zabudowy i innych obiektów budowlanych, w tym sieci infrastruktury technicznej do uściślenia na etapie miejscowych planów.
 - 6) Lokalizacja we wskazanych w studium obszarach paneli fotowoltaicznych oraz stacji transformatorowych w pobliżu i w miejscach skrzyżowań z liniami elektroenergetycznymi musi spełniać wymagania zawarte w normach PN/E-05100-1 oraz PN-EN-50423 (ze szczególnym uwzględnieniem pracy urządzeń myjących paneli). W obrębie 4,0 m od zewnętrznego obrysu słupa – naziemnych części fundamentów nie należy montować paneli fotowoltaicznych oraz innych urządzeń, ponadto powinien zostać zachowany nieutrudniony dostęp (dojazd) do słupów związany z bieżącą eksploatacją oraz usuwaniem awarii. Dla w/w instalacji i obiektów stosować obowiązujące przepisy odrębne.

7.2 Zaopatrzenie w gaz.

Głównym kierunkiem działań w zakresie gazownictwa jest dopuszczenie budowy gazociągów przesyłowych oraz budowy sieci rozdzielczej wraz z przyłączami, w zależności od zapotrzebowania, możliwości i opłacalności. Wśród trzech używanych powszechnie paliw pierwotnych – węgla, oleju opałowego i gazu ziemnego to właśnie gaz ziemny jest źródłem energii najbardziej przyjaznym dla środowiska. Gazyfikacja gminy jest programowana na bazie stacji redukcyjno – pomiarowej gazu w łącznej. Źródłem zasilania układu rozdzielczego ma być gazociąg wysokiego ciśnienia relacji Lubienia - Parszów – Kielce. Miejscowości Święta Katarzyna i Wilków mają położenie korzystniejsze do gazyfikacji od strony południowej. Realizacja inwestycji zgodnie z przepisami odrębnymi.

7.3 Zaopatrzenie w wodę.

Obszar miasta i gminy Bodzentyn objęty jest praktycznie w całości siecią wodociągową (procent zwodociągowania wynosi 91,1%), która zasilana jest z 3 ujęć wody tj. Bodzentyn Zachód, Bodzentyn Wschód i Wzdół Rządowy. Za utrzymanie i eksploatację sieci wodociągowej odpowiedzialne jest Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Bodzentyn Sp. z o.o.

- 1) Planowane do realizacji zadania w ramach systemu zbiorowego zaopatrzenia w wodę:

- a) W ramach projektu pn. „Uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej w Aglomeracji Bodzentyn”, dofinansowanego ze środków Funduszu Spójności w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020 ma być realizowana:
- Rozbudowa i modernizacja stacji uzdatniania wody na ujęciu wody w miejscowości Wzdół Rządowy wraz z podłączeniem rezerwowej studni głębinowej;
 - Rozbudowa i modernizacja stacji uzdatniania wody na ujęciu wody w Bodzentynie ul. Opatowska;
 - Budowa nowych i wymiana istniejących odcinków sieci wodociągowej o łącznej długości 6,05 km, odcinki:
 - ✓ Bodzentyn - ul. Suchedniowska - długości ok. 1,0 km;
 - ✓ ul. Suchedniowska - Leśna o długości ok. 0,85 km;
 - ✓ ul. Żeromskiego o długości ok. 1,0 km; odcinek Wzdół Stara Wieś, Wiącka o długości ok. 0,8 km;
 - ✓ odcinek łączący ujęcia wody Bodzentyn ulica Suchedniowska z ujęciem Bodzentyn ulica Opatowska o długości ok. 1,5 km;
 - ✓ odcinek łączący sieć wodociągową w miejscowości Hucisko z siecią wodociągową w miejscowościach Psary - Podłazy o długości ok. 0,5 km;
 - ✓ odcinek łączący sieć wodociągową w miejscowości Bodzentyn - ulica Wolności z siecią wodociągową w miejscowości Podkonarze o długości ok. 0,4 km;
 - Montaż zaworów redukujących ciśnienie (w studniach betonowych) na istniejącej sieci wodociągowej – 5 szt.;
 - Montaż nowych hydrantów przeciwpożarowych na sieci istniejącej – 886 szt.;
 - Stworzenie komputerowego systemu informacji geodezyjnej służącego do zbierania, przechowywania i przetwarzania danych, które mają odniesienie w przestrzeni (GIS).
- b) Po uzyskaniu finansowania ze środków zewnętrznych:
- Wykonanie wraz z podłączeniem studni głębinowych dla SUW w Bodzentynie ul. Opatowska i ul. Suchedniowska wraz z remontem istniejącej studni na SUW Suchedniowska;
 - „Uzbrojenie” otworu studziennego nr 2 na ujęciu wody „Wzdół Rządowy” wraz z włączeniem do wodociągu.
- 2) Przyjmuje się poniższe ogólne kierunki rozwoju w ramach systemu zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę:
- a) utrzymanie i modernizacja istniejących ujęć wód podziemnych;
 - b) utrzymanie istniejących stref ochrony bezpośredniej ujęć wód (w granicach istniejącego ogrodzenia) zgodnie z obowiązującymi decyzjami Starosty kieleckiego, który udzielił pozwolenia wodno-prawnego z okresem ważności; przewiduje się przedłużanie, ewentualnie uzyskanie nowych pozwoleń zgodnie z potrzebami w gminie; przeprowadzić „analizę ryzyka ewentualnego pogorszenia jakości ujmowanych wód” w zakresie potrzeby ustanowienia stref ochrony pośredniej ujęć wód w celu zapewnienia konieczności ochrony ujmowanej wody;
 - c) dopuszcza się adaptację istniejących ujęć na potrzeby sieci komunalnej i/lub budowę nowych ujęć wody wraz ze stacjami uzdatniania w sytuacji wzrostu zapotrzebowania lub ewentualnej konieczności wyłączenia z eksploatacji jakiegoś z ujęć komunalnych;
 - d) utrzymanie, modernizacja i w miarę potrzeby budowa nowych zbiorników wyrównawczych;
 - e) utrzymanie i modernizacja istniejącej sieci wodociągowej;
 - f) rozbudowa istniejącego systemu wodociągowego w układzie pierścieniowym - na tereny przeznaczone pod nową zabudowę w układzie grawitacyjno-pompowym (tłocznym) z zastosowaniem sieciowych przepompowni;
 - g) uwzględnianie przy rozbudowie systemu zabezpieczenia dostępu do wody dla celów przeciwpożarowych;

- h) zapewnienie alternatywnego systemu zaopatrzenia w wodę w sytuacjach kryzysowych poprzez lokalizację studni awaryjnych lokalizowanych wyłącznie na terenach umożliwiających w razie potrzeby dostęp ogólny.

7.4 Gospodarka ściekowa.

- 1) Planowane do realizacji zadania w ramach systemu zbiorowego odprowadzania ścieków:
- a) W ramach projektu pn. „Uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej w Aglomeracji Bodzentyn”, dofinansowanego ze środków Funduszu Spójności w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020 ma być realizowana:
- Budowa kanalizacji sanitarnej w aglomeracji Bodzentyn w miejscowościach: Dąbrowa Górna, Śniadka Pierwsza, Śniadka Druga, Śniadka Trzecia, Sieradowice Pierwsze, Sieradowice Drugie, Leśna – Stara Wieś, Podkonarze, Kamienna Góra, Parcelanci, Wzdół Kolonia, Wiącka, Stara Wieś, Wzdół Rządowy, Hucisko, Psary – Podłazy, o łącznej długości 55,11 km,
 - Rozbudowa i modernizacja istniejącej oczyszczalni ścieków w Bodzentynie,
 - Stworzenie komputerowego systemu informacji geodezyjnej służącego do zbierania, przechowywania i przetwarzania danych, które mają odniesienie w przestrzeni (GIS).
- b) Po uzyskaniu finansowania ze środków zewnętrznych:
- Budowa kanalizacji sanitarnej wraz z przyłączami dla mieszkańców msc. Grabowa i Wzdół Parcele:
 - ✓ Wybudowanie kanalizacji sanitarnej grawitacyjnej – 3272,5 mb,
 - ✓ Wybudowanie kanalizacji sanitarnej tłocznej – 1821,9 mb,
 - ✓ Wybudowanie przyłączy dla mieszkańców – 1165 mb,
 - Budowa kanalizacji sanitarnej wraz z przyłączami dla mieszkańców msc. Święta Katarzyna, ul. Wzorki:
 - ✓ Wybudowanie kanalizacji sanitarnej grawitacyjnej – 2100 mb,
 - ✓ Wybudowanie kanalizacji sanitarnej tłocznej – 700 mb,
 - ✓ Wybudowanie przyłączy dla mieszkańców – 680 mb,
 - Budowa kanalizacji sanitarnej wraz z przyłączami dla mieszkańców msc. Dąbrowa Dolna (ok. 3 305,00 mb sieci), Sieradowice Parcele (ok. 1 661,00mb sieci),
 - Budowa kanalizacji sanitarnej wraz z przyłączami dla mieszkańców msc. Podgórze (ok. 3 438,00 mb sieci), Siekierno – Podmieście (ok. 1 783,00 mb sieci), Siekierno - Stara Wieś (ok. 1 229,00 mb sieci), Siekierno – Smyków (ok. 353 mb sieci), Siekierno – Przedgrab (ok. 3 161,00 mb sieci),
 - Budowa kanalizacji sanitarnej wraz z przyłączami dla mieszkańców msc. Wzdół Parcele i Orzechówka (ok. 7 024,50 mb sieci),
 - Budowa kanalizacji sanitarnej wraz z przyłączami dla mieszkańców msc. Kamionka (ok. 1 849,00 mb sieci), Podmielowiec (ok. 2 639,00 mb sieci), Podlesie (ok. 2 312,00 mb sieci), Śniadka Parcele (ok. 2 990,00 mb sieci), Nowa Wieś (ok. 744 mb sieci),
- c) Przyjmuje się poniższe ogólne kierunki rozwoju w ramach systemu zbiorowego odprowadzania ścieków:
- Utrzymanie istniejącej i rozbudowa sieci kanalizacji sanitarnej o miejscowości wyalienowane pod względem gminnego systemu kanalizacji sanitarnej;
 - Modernizacja i rozbudowa istniejącej oczyszczalni ścieków w Bodzentynie i Świętej Katarzynie w celu zwiększenia ich przepustowości i do parametrów spełniających najwyższe wymogi ekologiczne;
 - Rozbudowa sieci kanalizacyjnej sanitarnej i budowa deszczowej na terenach inwestycyjnych z wysokim poziomem wód gruntowych, ze względu na konieczność ochrony wód powierzchniowych i podziemnych;

- W chwili, gdy ze względów ekonomicznych budowa kanalizacji sanitarnej jest niemożliwa, dopuszcza się odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków, oczyszczalnie przydomowe oraz zbiorniki bezodpływowe na terenach skanalizowanych powinny ulec likwidacji;
- Dla nowych terenów inwestycyjnych (nieskanalizowanych) dopuszcza się oczyszczalnie przydomowe oraz zbiorniki bezodpływowe, z zastrzeżeniem, że po realizacji sieci kanalizacyjnej zbiorniki bezodpływowe będą likwidowane; w strefie z wysokim poziomem wód gruntowych powyższe odstępstwo należy ograniczyć do minimum;
- Ścieki odzwierzęce powinny być gromadzone w szczelnych, zamkniętych zbiornikach i na płytach gnojowych, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
- Docelowo odprowadzanie wód opadowych z terenów utwardzonych dróg publicznych, placów, parkingów wielostanowiskowych i terenów usług i działalności przemysłowej, w tym magazynów, składów - do systemu kanalizacji deszczowej i dalej do naturalnych odbiorników;
- Wody opadowe z pozostałych terenów, mogą być odprowadzane do gruntu w granicach działki budowlanej, na której są lokalizowane pod warunkiem, że ilość wód deszczowych nie przekroczy chłonności gruntu; nadmiar wód deszczowych musi być odprowadzony do sieci kanalizacji deszczowej;
- Zrzuty wód opadowych muszą być podczyszczone do parametrów określonych w przepisach odrębnych;
- Obszary nieobjęte grupowym systemem odbioru ścieków, gdzie zabudowa istniejąca posiada charakter zabudowy rozproszonej lub ze względu na konfigurację terenu i rozdzielność poszczególnych zlewni brak jest tendencji rozwojowych, głównie ze względów ekonomicznych przewiduje się możliwość realizacji indywidualnych systemów gromadzenia ścieków (bezodpływowe zbiorniki na ścieki, szamba ekologiczne) oraz przydomowe oczyszczalnie ścieków;

Dopuszcza się inne rozwiązania alternatywne, które będą wynikiem analiz ekonomiczno – technologicznych i przyjmuje się jako zgodne ze Studium.

7.5 Gospodarka odpadami.

Gospodarkę odpadami na terenie gminy należy prowadzić zgodnie z przepisami o odpadach. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 992 ze zm.) zniósła obowiązek tworzenia powiatowych i gminnych planów gospodarki odpadami.

System gospodarki odpadami należy realizować zgodnie z założeniami zaktualizowanego „Planu gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego 2016 – 2022” – uchwała Nr XXV/356/2016 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 lipca 2016 r.

Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami (WPGO) lokalizuje Gminę Bodzentyn w Regionie nr 4 (region gospodarki odpadami) oraz wskazuje konkretne instalacje związane z przetwarzaniem odpadów w Promniku gmina Strawczyn oraz instalacje zastępcze na wypadek awarii.

Najważniejszym zadaniem gminy w zakresie gospodarki odpadami jest ograniczenie do minimum negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko oraz maksymalny wzrost ich gospodarczego wykorzystania.

Istotnym wsparciem gospodarki odpadami komunalnymi na obszarze Gminy jest i powinno pozostać gospodarcze wykorzystanie odpadów w gospodarstwach domowych oraz rolnych przez kompostowanie frakcji odpadów biodegradowalnych w przydomowych kompostownikach, wykorzystania części odpadów kuchennych oraz zielonych do spasaniania zwierząt gospodarskich, wykorzystania części odpadów palnych jako zamienników paliw kopalnych, wykorzystania odpadów budowlanych i remontowych do celów budowlanych oraz niwelacji i utwardzania terenów budowlanych, wykorzystania sprawnego sprzętu elektrycznego, przyjętego od użytkowników, jako zbędny bądź przestarzały.

W zakresie gospodarki odpadami ustala się następujące kierunki rozwoju:

- budowa instalacji do produkcji paliwa alternatywnego (w ramach RZZO),
- obowiązuje składowanie, zagospodarowanie lub utylizacja odpadów, stosownie do ich charakteru, na stosownym składowisku odpadów na warunkach określonych przez gminę i w przepisach odrębnych; "Plan gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego 2016 – 2022" ustala, że gmina Bodzentyn będzie obsługiwana przez Zakład Unieszkodliwiania Odpadów „Promnik” spółka z o.o. w Promniku gmina Strawczyn;
- tworzenie Gminnych Punktów Zbierania Odpadów Niebezpiecznych (GPZON);
- zorganizowanie selektywnej zbiórki odpadów wielkogabarytowych oraz budowlanych;
- rozbudowa i budowa zakładów przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
- usuwanie wyrobów zawierających azbest;
- budowa instalacji do termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne oraz komunalnych osadów ściekowych;
- zorganizowanie selektywnej zbiórki odpadów biodegradowalnych od mieszkańców niemających możliwości wykorzystania tych odpadów w przydomowych kompostowniach;
- podjęcie działań w celu likwidacji dzikich wysypisk istniejących na terenie gminy;
- prowadzenie działań na rzecz poprawy świadomości ekologicznej wytwórców odpadów, szczególnie z małych i średnich przedsiębiorstw;
- wzmocnienie kontroli podmiotów prowadzących działalność w zakresie zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów;
- budowa instalacji do odzysku odpadów poubojowych, z możliwością odzysku innych odpadów ulegających biodegradacji;
- zapewnienie warunków do zbierania, transportu i unieszkodliwiania padłych zwierząt;
- przystosowanie cementowni, elektrociepłowni i ciepłowni do termicznego przekształcania odpadów (paliw alternatywnych).

7.6 Zaopatrzenie w ciepło.

Naturalną kontynuacją działań w tej dziedzinie będzie rozwój systemu ciepłowniczego obszaru w oparciu o systemy wykorzystujące: energię elektryczną, olej niskosiarkowy, ogrzewanie gazowe (zbiorniki na gaz – propan – butan) lub odnawialne źródła energii. Nie przewiduje się budowy zorganizowanych systemów ciepłowniczych z uwagi na charakter i funkcję zabudowy.

Dopuszcza się utrzymanie korzystania z lokalnych kotłowni i indywidualnych mediów grzewczych, z jednoczesnym zaleceniem podłączenia do sieci gazowej po jej ewentualnym wybudowaniu lub innych proekologicznych systemów ogrzewania.

Zaleca się zastępowanie paliw stałych w kotłowniach i paleniskach indywidualnych proekologicznymi systemami ogrzewania, w tym niekonwencjonalnymi i opartymi na odnawialnych surowcach energetycznych. Postuluje się podjęcie działań w sprawie ewentualnej gazyfikacji gminy i rozwój na jej terenie tej formy ogrzewania. Zaleca się rozwój źródeł ciepła opartych o energię z odnawialnych źródeł energii.

W zakresie zapotrzebowania na ciepło ustala się następujące kierunki rozwoju:

- utrzymanie istniejącego indywidualnego systemu zaopatrzenia w ciepło z zaleceniem modernizacji i wymiany urządzeń grzewczych na urządzenia o wysokiej sprawności grzewczej przy niskim zużyciu paliwa oraz niskiej emisji zanieczyszczeń do środowiska;
- Należy ograniczyć rozwój systemu ciepłowniczego opartego o nieekonomiczne węglowe kotły grzewcze poprzez zastosowanie nowoczesnych jednostek spełniających wszystkie uwarunkowania związane z ochroną środowiska.
- W lokalnych kotłowniach (np. obiekty użyteczności publicznej) powinno się instalować urządzenia regulujące ich wydajność, które pozwolą na ograniczenie strat energii i zwiększenie efektywności energetycznej gminy w zaopatrzenie w energię cieplną.

- Zaleca się rozwój źródeł ciepła opartych o paliwa ze źródeł odnawialnych w postaci m.in. biomasy, energii słonecznej, energii niskiej geotermii (pompy ciepłne).
- Podjęcie działań w sprawie ewentualnej gazyfikacji gminy.

7.7 Telekomunikacja.

Istniejący system telefonii stacjonarnej i telefonii komórkowej zapewnia potrzeby mieszkańców.

Kierunki polityki przestrzennej w zakresie łączności:

- objęcie terenu całej gminy zintegrowanym systemem telekomunikacyjnym połączonym z systemami sieci wojewódzkiej i krajowej,
- pełny dostęp do łączności telekomunikacyjnych, rozwój sieci teleinformatycznych, szerokopasmowego internetu oraz sieci bezprzewodowej z wykorzystaniem nowoczesnych technologii.

7.8 System regulacji stosunków wodnych.

Kierunki polityki przestrzennej w zakresie regulacji stosunków wodnych:

- 1) Utrzymanie i konserwacja urządzeń melioracji szczegółowej tj. sieci drenarskiej oraz rowów, z obowiązkiem ich przebudowy – w razie wystąpienia kolizji z planowanym zagospodarowaniem – w sposób umożliwiający prawidłowe działanie systemu na terenach sąsiednich.
- 2) Zachowanie pasów ochronnych na obszarach przyległych do cieków wodnych w celu dostępu do wody w ramach powszechnego korzystania z wód oraz umożliwienia administratorowi cieków prowadzenia konserwacji w korytach cieków jak również w celu ochrony otuliny biologicznej cieku. Pasy ochronne zostały wykluczone spod zabudowy kubaturowej. Pasy ochronne wzdłuż cieków wodnych należy zagospodarować poprzez porost łąkowy, łąki lub pastwiska (bez stałego pobytu bydła) z wykluczeniem lub ograniczeniem gruntów ornych.
- 3) W studium na obszarach dolin rzecznych zezwala się na lokalizowanie stawów rybnych i zbiorników związanych z retencją wodną z uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska oraz zgodnie z przepisami odrębnymi.
- 4) Budowa obiektów małej retencji oraz utrzymanie istniejących, w tym zbiorników wodnych tam gdzie będzie to uzasadnione strategicznie i ekonomicznie; obecny stan nie zaspakaja w pełni potrzeb w zakresie małej retencji w gminie.

Planowany zbiornik wodny Bodzentyn – Hucisko o potencjalnej lokalizacji w miejscowości Psary i Bodzentyn na rzece Psarce.

Nieobowiązujący już „Program małej retencji dla województwa świętokrzyskiego” wskazywał potencjalną możliwość lokalizacji zbiornika o powierzchni około 50 ha. Pierwotny projekt Studium przewidywał lokalizację zbiornika „Hucisko-Bodzentyn” w dwóch wariantach (ok. 52 ha i 81 ha) w obszarze sołectw: Kamieniec, Psary Podłazy, Leśna Stara Wieś, Wzdół Kolonia i Psary Stara Wieś.

Jego lokalizacja w studium na etapie analiz studium okazuje się trudna do weryfikacji z uwagi na złożoność problematyki jaka jest wymagana przy takich inwestycjach i potrzebę przeprowadzenia oceny zasadności takiej inwestycji. Szczegółowe analizy, badania czy też koncepcje zbiornika jeszcze nie powstały. W ostatecznym projekcie Studium zbiornik został usunięty w wyniku negatywnych stanowisk RDOŚ i w części stanowiska ŚPN (dot. tylko wariantu większego o pow. 81 ha).

7.9 Energia odnawialna.

Potrzeby energetyczne mieszkańców gminy Bodzentyn zaspokajane są głównie poprzez instalacje bazujące na konwencjonalnych, a tym samym nieodnawialnych nośnikach energii. Wstępne analizy dokonane w oparciu o istniejące warunki klimatyczne, uwarunkowania środowiskowe i zagospodarowanie terenu wskazują, że gmina dysponuje potencjałem umożliwiającym w różnej skali zastosowanie rozwiązań wykorzystujących technologie bazujące na odnawialnych źródłach, w tym głównie na energii słonecznej, energii cieplnej nagromadzonej w środowisku naturalnym (np. ciepło gruntu, wód podziemnych) oraz biomase.

W zakresie energii odnawialnej ustala się następujące kierunki rozwoju:

- 1) Na obszarze gminy nie przewiduje się lokalizacji elektrowni wiatrowych o mocy powyżej 100 kW oraz o mocy w przedziale od 50 kW do 100 kW.
- 2) Lokalizacja innych odnawialnych źródeł energii niż elektrownie wiatrowe o mocy pow. 100 kW zostały dopuszczone na terenach wskazanych w rozdziale 3.3 z jednoczesnym uwzględnieniem ich stref ochronnych z ograniczeniem w zabudowie (wskazano na mapie kierunkowej studium).
- 3) Na obszarze gminy dodatkowo oprócz obszarów wskazanych w punkcie 2, dopuszcza się wytwarzanie energii elektrycznej z innych odnawialnych źródeł energii niż elektrownie wiatrowe o mocy do 100 kW, zlokalizowanych w terenach zabudowy mieszkaniowej i usług (komercyjnych i publicznych) z jednoczesnym zachowaniem bezpiecznych odległości od istniejącej i projektowanej zabudowy mieszkaniowej tj. odległości wskazanych w przepisach odrębnych i opracowaniach wynikających z przepisów odrębnych, wykonanych na potrzeby konkretnej inwestycji.

8. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM.

Inwestycje celu publicznego należy rozumieć zgodnie z przepisami odrębnymi; natomiast inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym na obszarze gminy obejmują w szczególności:

- 1) budowę i modernizację uzupełniającego układu dróg gminnych publicznych, wraz z infrastrukturą ścieżek rowerowych oraz tereny ogólnodostępnych parkingów;
 - 2) budowę i modernizację systemu infrastruktury technicznej, w tym:
 - ✓ urządzenia obsługi technicznej w zakresie elektroenergetyki (stacje transformatorowe) wraz z siecią elektroenergetyczną SN i NN oraz obszarami niezbędnymi do ich konserwacji i modernizacji,
 - ✓ teren obsługi technicznej w zakresie oczyszczania ścieków (oczyszczalnia ścieków w Bodzentynie i Świętej Katarzynie) wraz z kolektorami zbiorczymi sieci kanalizacyjnej,
 - ✓ tereny obsługi technicznej w zakresie zaopatrzenia w wodę (ujęcia wody, zbiorniki wyrównawcze wody pitnej), wraz z siecią wodociągową;
 - ✓ obszary i obiekty objęte formami ochrony przyrody stanowiącymi na poziomie gminy;
- pozostałe gminne tereny obsługi technicznej służące zaspokojeniu zbiorowych potrzeb mieszkańców oraz tereny usług publicznych;
- tereny cmentarzy, gminnej zieleni urządzonej, gminnych usług sportu, usług publicznych itp.

Niezbędne do prawidłowego funkcjonowania Miast i Gminy obiekty i urządzenia, a w szczególności: obiekty obsługi technicznej, urządzenia wodne i melioracji, w tym zbiorniki wodne, drogi gminne, drogi wewnętrzne, obiekty i urządzenia komunikacji wodnej, zieleń parkową, publiczne usługi sportu, ciągi pieszo-jezdne, ciągi piesze, ścieżki rowerowe, ogólnodostępne parkingi (miejsca postojowe dla samochodów oraz garaże), miejsca lokalizacji pojemników do czasowego gromadzenia odpadów stałych, **można realizować na każdym terenie w sposób nie kolidujący z funkcją tych terenów i przepisami odrębnymi.**

Przyjmuje się ponadto, że zakres i rozmieszczenie inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym będą zgodne z określonymi w niniejszym *Studium* kierunkami rozwoju i zostaną uszczegóławiane na etapie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

9. OBSZARY, DLA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, ZGODNIE Z USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA I USTALENIAMI PROGRAMÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 48 UST. 1 USTAWY O PLANOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU PRZESTRZENNYM.

9.1 Zadania rządowe stanowiące inwestycje ponadlokalnych celów publicznych.

Na terenie miasta i gminy nie występują zadania rządowe stanowiące inwestycje ponadlokalnych celów publicznych znajdujące się w rejestrze programów rządowych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Niemniej zadaniami o znaczeniu krajowym wynikających z programów krajowych ujętymi w planie województwa są:

- › Program SOPO — rozpoznanie, udokumentowanie i zaznaczenie na mapie w skali 1:10000 osuwisk oraz terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi w Polsce. woj. Świętokrzyskie;
- › Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej.

9.2 Zadania o znaczeniu wojewódzkim stanowiące inwestycje ponadlokalnych celów publicznych.

Zadania ponadlokalnych celów publicznych o znaczeniu wojewódzkim zostały określone w opracowaniach strategicznych i programujących stworzonych dla obszaru województwa świętokrzyskiego. Należą do nich:

- 1) *Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego* - uchwała Nr XLVII/833/14 Sejmiku Woj. Świętokrzyskiego z dnia 22 września 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Św. z 31 października 2014 r., poz. 2870);
- 2) *Zaktualizowana Strategia rozwoju województwa świętokrzyskiego do roku 2020* - uchwała Nr XXIII/589/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 16 lipca 2013 r. (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 2013 r., poz. 2914), opracowana w oparciu o nieaktualny obecnie Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego z 2002 roku);
- 3) *Aktualizacja „Programu ochrony powietrza dla województwa świętokrzyskiego wraz z planem działań krótkoterminowych”* - uchwała Nr XVII/248/15 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 listopada 2015 r. (Dz. Urz. Woj. Św. z 2015 r., poz. 3890),
- 4) *Programu Rozwoju Infrastruktury Transportowej Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020* – uchwała Nr XXVI/367/16 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 26 września 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Św. z 2016 r., poz. 2910),
- 5) *Program opieki nad zabytkami w województwie świętokrzyskim na lata 2013 – 2016* - uchwała Nr XXIX/524/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 25 marca 2013 r. (Dz. Urz. Woj. Św. z 2013 r., poz. 1691),
- 6) *Program ochrony środowiska dla województwa świętokrzyskiego na lata 2015-2020 z perspektywą do roku 2025* - uchwała Nr XX/290/16 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 5 lutego 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Św. z 2016 r., poz. 2914),
- 7) *Zaktualizowany Plan gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego 2016 – 2022* – uchwała Nr XXV/356/2016 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 lipca 2016 r.
- 8) *Wykonanie Planu gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego 2016-2022* - uchwała nr XXV/357/16 Sejmiku województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 lipca 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Św. z 2016 r., poz. 2411),
- 9) *Plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego Województwa Świętokrzyskiego* - uchwała Nr XLVIII/858/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 października 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Św. z 2014 r., poz. 2854),
- 10) *Strategia Rozwoju Turystyki w Województwie Świętokrzyskim 2015-2020*,
- 11) *Regionalna Strategia Innowacji Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020*

- 12) Program Reelektryfikacji Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013,
- 12) Regionalne Programy Operacyjne Województwa Świętokrzyskiego.

W Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego na obszarze miasta i gminy Bodzentyn zostały umieszczone cztery inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym mające swoje umocowanie w zadaniach krajowych i wojewódzkich. Są to:

- 1) Powiększenie Świętokrzyskiego Parku Narodowego – zadanie pozostałe (projekt Planu Ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego) inwestycja/zadanie o znaczeniu krajowym;
- 2) Rewitalizacja miasta Bodzentyn – przebudowa Rynku Górnego, ul. Słonecznej i Licealnej oraz modernizacja i rozbudowa obiektów - zadanie wynikające z zadań/programów wojewódzkich, inwestycja/zadanie o znaczeniu wojewódzkim;
- 3) Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej (rozwój światłowodowej infrastruktury telekomunikacyjnej obejmującej swym zasięgiem wszystkie miasta i siedziby gmin) - zadanie wynikające z zadań/programów krajowych, inwestycja/zadanie o znaczeniu krajowym;
- 4) Usprawnienie sieci dróg wojewódzkich, w tym likwidacja „wąskich gardeł” w ruchu poprzez budowę, przebudowę, remonty, utrzymanie istniejących dróg i obiektów mostowych obejmujące głównie dostosowanie parametrów technicznych do wymagań ruchu, budowę systemu obwodnic i bezkolizyjnych skrzyżowań, zwiększenia nośności, odnowy nawierzchni, budowy chodników i ścieżek rowerowych, zwłaszcza na terenach zabudowywanych w tym: przebudowa, rozbudowa dróg wojewódzkich nr 751, 752 dla uzyskania jednorodnych ciągów o parametrach klasy nie niższej niż G wraz z budową obwodnicy Świętej Katarzyny i Bodzentyna w ciągu drogi wojewódzkiej nr 752 - zadanie wynikające z zadań/programów wojewódzkich, inwestycja/zadanie o znaczeniu wojewódzkim.

9.3 Zadania o znaczeniu powiatowym stanowiące inwestycje ponadlokalnych celów publicznych.

Głównym zadaniem o ponadlokalnym charakterze będącym celem publicznym o znaczeniu powiatowym, ujętym w Strategii Rozwoju Powiatu Kieleckiego jest przebudowa i rozbudowa dróg powiatowych dla uzyskania jednorodnych ciągów o parametrach klasy nie niższej niż Z – realizowane w zależności od potrzeb i możliwości finansowych.

9.4 Zadania o znaczeniu gminnym stanowiące inwestycje lokalnych celów publicznych

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym stanowią zadanie własne miasta i gminy Bodzentyn. Zadania te powinny być określone w wieloletnich programach inwestycyjnych miasta i gminy oraz finansowane całkowicie lub w części ze środków budżetu gminy. Inwestycjami celu publicznego o znaczeniu lokalnym są ponadto zadania i cele zapisane w strategicznych dokumentach gminy.

Inwestycje/zadania te zostały omówione w rozdziale 8. Realizacje tych inwestycji będzie zgodna z bieżącymi potrzebami i wprowadzana w formie aktualizacji istniejących i formowanych w późniejszym okresie strategicznych dokumentach gminnych tj. Strategii Rozwoju Miasta i Gminy Bodzentyn.

Przyjmuje się, że zakres i rozmieszczenie inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym i lokalnym są zgodne z określonymi w niniejszym *Studium* kierunkami rozwoju i zostaną uszczegóławiane na etapie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

10. OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 m² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ.

10.1 Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości.

W Studium nie wyznacza się obszarów dla których należy przeprowadzić scalenie i podział nieruchomości.

Z uwagi na fakt, że w Studium nie określa się szczegółowo wielkości działek, ani linii zabudowy należy uznać, że w ramach terenów przeznaczonych w przyszłych miejscowych planach pod konkretne funkcje może zaistnieć potrzeba realizacji zorganizowanej działalności inwestycyjnej poprzedzona scaleniem i ponowną parcelacją gruntów. Dla takich terenów dopuszcza się w opracowywanych w przyszłości mpzp - wprowadzenie zapisów dotyczących przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości. Warunkiem takich zapisów jest jednak przeprowadzenie wcześniejszej analizy stwierdzającej, że brak scaleń i podziałów nieruchomości uniemożliwia realizację przyjętych w planach celów (zwłaszcza prawidłowej obsługi poszczególnych działek w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacyjnej) lub w ewidentny sposób rodzi konflikty społeczne lub ogranicza interesy stron.

10.2 Obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

Nie wyznacza się w stadium obszarów pod lokalizację obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², dla których następowałby obowiązek sporządzenia planów miejscowych.

Na obszarze miasta i gminy Bodzentyn, takie obiekty są nieuzasadnione społecznie i niezasadne z uwagi na „niszczenie” lokalnych działalności handlowych, powodując nierówne szanse w pozyskiwaniu klientów. Samo miasto Bodzentyn, z racji swojej małomiasteczkowej skali i turystycznego charakteru, powinno promować drobne działalności gospodarcze, oparte o lokalną inicjatywę.

10.3 Obszary przestrzeni publicznej.

Nie wyznacza się nowych obszarów przestrzeni publicznych, dla których następowałby obowiązek sporządzenia planów. Obszary przestrzeni publicznej zostaną określone i uszczegółowione na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Szczególnie powinno to nastąpić w granicach administracyjnych miasta. Postuluje się aby przestrzenie publiczne mające być w szczególny sposób zagospodarowane zawierały w swoim obszarze wyznaczone w niniejszym studium strefy ekspozycji obiektów zabytkowych (EOZ) opisane w rozdziale 5.

W mieście Bodzentyn funkcjonują obecnie przestrzenie o charakterze publicznym tj. obszar Rynku Górnego i Rynku Dolnego (pełniący głównie funkcje węzła komunikacyjnego). Obie te przestrzenie zostały zrewitalizowane. Obszar Dolego Rynku będzie mógł przejąć funkcję przestrzeni bezpiecznej dla ruchu pieszego i rowerowego dopiero po realizacji wschodniej obwodnicy miasta Bodzentyna i odciążeniu centrum miasta z ruchu tranzytowego.

Wskazaniem dla harmonijnego rozwoju miasta jest opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach miasta Bodzentyna z uwzględnieniem wszystkich kluczowych uwarunkowań, w tym korelacji wszystkich przestrzeni ogólnodostępnych.

10.4 Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych.

W Studium nie wyznacza się obszarów, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych.

11. OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE

Studium wyznacza zwarte obszary o nierolniczym i nieleśnym kierunku zainwestowania (w części na gruntach klas chronionych I-III oraz gruntach leśnych), zatem uznaje się za wskazane opracowanie miejscowych planów dla tych obszarów (każdego w całości) celem zapewnienia prawidłowego ich kształtowania i rozwoju. Granice przedmiotowych obszarów powinny być każdorazowo zweryfikowane i ustalone w oparciu o przeprowadzone analizy – zgodnie z art. 14 ust. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym a kolejność sporządzania tych planów będzie zależała od aktualnych potrzeb ekonomiczno - społecznych. Ponadto, uchwalane miejscowe plany powinny być spójne w ustalonym wieloletnim programem sporządzania miejscowych planów, który zawiera się w opracowaniach w związku z art.32 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Ocenach aktualności zmian w zagospodarowaniu przestrzennym).

Wskazuje się za zasadne opracowywanie miejscowym planów w granicach administracyjnych sołectw a w szczególności w pierwszej kolejności miejscowego planu dla miasta Bodzentyna.

12. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ.

Tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej w gminie Bodzentyn zawierają się w obszarach gleb o bardzo wysokich klasach bonitacyjnych od I do III.

Funkcja podstawowa zatem dla tych terenów to: użytkowanie rolnicze pod uprawy polowe, łąki i pastwiska oraz sady i zieleń.

12.1 Kierunki i zasady kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

- 1) Wzmoczona ochrona gruntów ornych klas bonitacyjnych I-III i użytków zielonych przed nieuzasadnionym przeznaczeniem na cele nierolnicze oraz zapobieganie ich degradacji zarówno w wymogu procesów erozyjnych jak i nieracjonalnego użytkowania.
- 2) Dominujący kierunek zagospodarowania gruntów rolnych klas V-VI, jest rozwój wielofunkcyjny oparty w większości o funkcje rolnicze oraz nie rolnicze na obszarach w pobliżu głównych korytarzy transportowych lub obszarów intensyfikacji działalności gospodarczej oraz turystycznej.
- 3) Dopuszcza się rozwój funkcji nie rolniczych również na gruntach klas chronionych I-III (oraz IV klasy), w sytuacji dobrego skomunikowania terenu i bliskości węzłów komunikacyjnych istniejących i projektowanych (drogi wojewódzkie) oraz jeśli będzie to wynikać z promowanej funkcji turystycznej.
- 4) Zachowanie charakteru elementów składających się na rolniczą przestrzeń produkcyjną w tym na krajobraz rolniczy, szczególnie tzw. „pasiaków świętokrzyskich”.
- 5) Zachowanie w dotychczasowym użytkowaniu terenów łąk i pastwisk w obszarze dolin rzecznych a także pozostałych mniejszych cieków i zbiorników wodnych, w szczególności na terenach podmokłych; realizacja nowych zbiorników wodnych.
- 6) W zakresie specjalizacji rolnictwa:
 - Utrzymanie głównych kierunków specjalizacji rolnictwa w uprawie towarowej zbóż oraz chowie bydła mlecznego i opasowego – jeśli warunki ekonomiczne i rynek zbytu będzie wykazywał korzystne ku temu tendencje.
 - Kształtowanie zieleń śródpolnej powinno być oparte o gatunki rodzime.
 - Wprowadzanie upraw roślin energetycznych (np. konopie przemysłowe);
 - **Rozwijanie rolnictwa opartego o różnorodność biologiczną, uprawy posiadające naturalne siedliska, oparte o proces ewolucji w przyrodzie – uprawy ekologiczne.**
- 7) Wyłączyć należy z zabudowy i ograniczyć meliorowanie obszarów podmokłych (bezodpływowych) położonych poza dolinami rzecznyymi: tereny te położone wśród otwartych

przeźreni gruntów ornyc stanowią element bioróżnorodności (powinny zostać zakrzewione i dawać schronienie zwierzyńie i ptactwu) utrzymując lokalne ekosystemy.

- 8) Całkowity zakaz wprowadzenie rolnictwa na bazie ziaren modyfikowanych genetycznie.
- 9) Postuluje się wprowadzenie zakazu azotanów wysokotoksycznych oraz nawozów powodujących skażenie wód i żywności oraz zakaz wprowadzenia wszelkich działań doprowadzających do skażenia gleby, sąsiadujących upraw (nie tylko w kontekście ochrony terenów rolnych ale również ochrony zdrowia mieszkańców oraz poprawy stanu gospodarki wodno- ściekowej gminy).
- 10) Wspieranie rozwoju różnych form działalności na wsiach nastawionych na zaopatrzenie i sprzedaż towarów i usług poprzez efektywne gospodarowanie środkami produkcji, produktami rolnymi i zasobami pieniężnymi.
- 11) Wspieranie rozwoju agroturystyki oraz agroturystyki z elementami edukacji na temat zdrowego żywienia, trybu życia i wzrostu świadomości ekologicznej na całym obszarze gminy, w szczególności na terenach wsi predysponowanych do takiego rodzaju usług uzupełniających działalność rolniczą.

12.2 Kierunki i zasady kształtowania leśnej przestrzeni produkcyjnej.

12.2.1. Podstawowymi dokumentami określającymi kierunki rozwoju leśnictwa oraz zasady gospodarowania zasobami lasów są:

- ✓ W lasach państwowych – Plan Urządzenia Lasów Nadleśnictwa właściwego nadleśnictwa;
- ✓ Na obszarze Świętokrzyskiego Parku Narodowego – oprócz powyższego dokumenty realizacyjne politykę działalności na obszarze m.in. plan ochrony ŚPN.
- ✓ W lasach prywatnych – Plan Urządzenia Gospodarstwa Leśnego.

W przypadku braków takich planów gospodarkę lasów określa Starosta powiatu kieleckiego.

12.2.2. Ponadto, kierunki i zasady kształtowania leśnej przestrzeni produkcyjnej będzie się realizować poprzez:

- 1) Powszechna i ciągła ochrona obszarów lasów oraz ich powiększanie ich powierzchni na obszarach wskazanych i dopuszczonych zapisami niniejszego Studium, w tym na gruntach zagrożonych erozją, pełniących jednocześnie funkcje wodochronną przed sptywem do rzek zanieczyszczeń pochodzenia rolniczego oraz jak w zapisach w Dziale 4 Studium.
- 2) Przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne może następować jedynie w uzasadnionych przypadkach i po spełnieniu wymogów określonych przepisami odrębnymi.
- 3) Tworzenie warunków przestrzennych do zachowania właściwej ochrony ppoż dla terenów lasów.
- 4) Udostępnienie dla celów turystyki lokalnej kompleksu lasów państwowych z lokalizacją parkingów przyleśnych i wytyczeniem szlaków turystyki pieszej i rowerowej..
- 5) Dopuszcza się na terenie lasów w obszarze gminy rozwój funkcji rekreacyjnych na warunkach określonych w przepisach odrębnych a w obszarze ŚPN zgodnie z wytycznymi zarządu parku.

13. OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH.

13.1 Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi.

Na terenie miasta i gminy Bodzentyn nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodziowego, które byłyby wyznaczone na podstawie sporządzonego opracowania przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie (obecnie Państwowego Gospodarstwa Wodnego "Wody Polskie").

Lokalne podtopienia mogą pojawiać się na obszarach sptywu wód powierzchniowych i roztopowych, w dolinach cieków i w lokalnych mokradłach o wysokim poziomie wód gruntowych.

W celu zapobiegania małym lokalnym podtopieniom należy zadbać o stan rowów odwadniających wykonanych na terenach rolnych oraz wzdłuż dróg, tak aby sptywająca nimi woda nie

natrąfała na przeszkody umożliwiające jej rozlanie się. Aby zapewnić właściwy odpływ wody w rowach należy zadbać także o ich częstą konserwację i wykaszanie.

Na obszarach przyległych do cieków należy zachować pasy ochronne w celu dostępu do wody w ramach powszechnego korzystania z wód oraz umożliwienia administratorowi cieków prowadzenia konserwacji w korytach cieków jak również w celu ochrony otuliny biologicznej cieku. Pasy ochronne wzdłuż cieków wodnych należy zagospodarować poprzez porost łąkowy, łąki lub pastwiska (bez stałego pobytu bydła) z wykluczeniem lub ograniczeniem gruntów ornych. Pas ochronny powinien zostać wykluczony spod zabudowy kubaturowej a szczegółowe obszary znajdujące się na granicy wyznaczonej w stadium zabudowy i dolin powinny zostać wyznaczone na etapie MPZP..

Kierunki rozwoju będą realizowane poprzez:

- 1) nakaz zapewnienia dostępu swobodnego do wód rzeki Psarki i pozostałych mniejszych rzek oraz wszystkich cieków w ramach powszechnego korzystania z wód w obszarze w nawiązaniu do przepisów odrębnych;
- 2) zakaz grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu;
- 3) nakaz umożliwienia przez właściciela nieruchomości dostępu do wody na potrzeby wykonywania robót związanych z utrzymywaniem wód;
- 4) w celu zapobiegania małym lokalnym podtopieniom należy zadbać o stan rowów odwadniających wykonanych na terenach rolnych oraz wzdłuż dróg, tak aby spływająca nimi woda nie natrąfała na przeszkody umożliwiające jej rozlanie się (konserwacja rowów i wykaszanie);
- 5) zakaz zabudowy (mieszkaniowej i przemysłowej) na terenach dolin z uwagi na ochronę życia ludzi i ich mienia przed skutkami powodzi oraz środowiska naturalnego przed dewastacją.

13.2 Obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych.

Na terenie miasta i gminy Bodzentyn nie występują udokumentowane obszary narażone na osuwanie się mas ziemnych.

W ramach Systemu Osłony Przeciwosuwiskowej (SOPO) prowadzony jest stały monitoring osuwisk, który nie posiada w swoich bazach udokumentowanych obszarów osuwiskowych na terenie gminy. Jednakże wskazano orientacyjnie w skali całego województwa świętokrzyskiego obszary o predyspozycjach do powstawania osuwisk na terenie gminy zlokalizowane głównie w południowej jej części, które stanowią potencjalne zagrożenie i będą badane w kolejnych etapach dokumentowania tych morfodynamicznych terenów. Obszary predysponowane do występowania osuwisk – należy traktować je orientacyjnie.

Potencjalne zagrożenie występuje na zboczach wąwozów i skarp, zwłaszcza przy dużym uwilgotnieniu gruntu - obszary potencjalnie zagrożone osuwaniem (nieudokumentowane) oznaczono na załączniku graficznym niniejszego Studium w części Uwarunkowań (...) oraz Kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Na obszarach potencjalnie zagrożonych osuwaniem obowiązuje zakaz lokalizowania nowych budynków i budowli oraz obowiązuje przeznaczenie zgodne ze wskazanym dla tych obszarów na załączniku graficznym części Kierunki (...) oraz Kierunkami zagospodarowania przestrzennego, określonymi w rozdziałach niniejszego tekstu Studium. W zagospodarowaniu terenu należy wprowadzić zadrzewienia lub zalesienia stabilizujące grunty narażone na procesy osuwiskowe. Ostateczne decyzje w zakresie zakazu czy ograniczeń w zabudowie dla w/w terenów należy podjąć na etapie sporządzenia miejscowego planu oraz po przebadaniu aktualnych na dzień sporządzenia mpzp dokumentów geologicznych w tym zakresie, wyników ich badań lub innych materiałów mogących potwierdzić lub zaprzeczyć występowaniu terenów narażonych na osuwanie się mas ziemnych lub zweryfikować ich zasięg.

Ponadto potencjalne zagrożenie morfodynamiczne na obszarze gminy występuje na obszarach o spadkach powyżej 10°. Duże wysokości względne i nachylenia zboczy dolin stwarzają zagrożenie morfodynamiczne. Potencjalne zagrożenie potęgować mogą niewłaściwe lokalizacje obiektów, brak roślinności na stokach i występowanie sztucznych podcięć zboczy (skarp).

Projekt SOPO jest nieustannie na etapie dopracowywania i docelowo będzie zawierać informacje o rozpoznanych i udokumentowanych osuwiskach a także terenach potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi. Dokumentacja systemu SOPO dla gminy Bodzentyn będzie dostępna dopiero po 2023 roku.

Uwarunkowania powyższe, jako istotne bariery, należy bezwzględnie brać pod uwagę przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z jednoczesnym odpowiednim uszczegółowieniem występowania terenów narażonych na osuwanie się mas ziemnych.

14. OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY.

W obszarze gminy nie jest prowadzona eksploatacja kopalni wynikająca z przyznanych koncesji w terenach górniczych, tym samym problematyka ustanowionych filarów ochronnych – nie występuje.

15. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY (Dz.U. z 1999 r. Nr 41, poz. 412 z późn. zm.).

Na terenie gminy nie występują obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych.

16. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH.

Na terenie miasta i gminy Bodzentyn nie występują tereny zamknięte w tym strefy ochronne od terenów zamkniętych, dla których nie sporządza się miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, o których mowa w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz które byłyby ujawnione w Decyzji Ministra Infrastruktury z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych.

17. BEZPIECZEŃSTWO LUDNOŚCI.

Bezpieczeństwo ludności, w dużej mierze uzależnione jest od sprawnego reagowania na zagrożenia i szybkiego informowania o tych zagrożeniach lokalną ludność. Mając na uwadze powyższe należy docelowo zapewnić taką ilość syren alarmowych by pokryć ich zasięgiem słyszalności wszystkie jednostki osadnicze gminy oraz miasto. Lokalizację nowych syren należy planować w ramach realizacji zadań w zakresie wykrywania zagrożeń oraz ostrzegania i alarmowania.

Do czasu pełnej realizacji systemu dopuszcza się możliwość alarmowania mieszkańców poprzez istniejące syreny oraz pojazdy samochodowe Ochotniczej Straży Pożarnej lub inne wyposażone w system nagłaśniający.

18. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI.

Dokonując analizy definicji pojęć rehabilitacji i rekultywacji jako zespołu działań mających na celu przywrócenie utraconych wartości użytkowych i przyrodniczych terenom zdegradowanym i zdewastowanym przez działalność człowieka, należy wskazać, że z pojęciami tymi bezpośrednio wiążą się pojęcia: rewaloryzacja i rewitalizacja. Rewaloryzacja to przywrócenie rzeczywistej wartości zniszczonym obiektom, czyli remont lub modernizacja obiektów o szczególnej wartości zabytkowej. Natomiast rewitalizacja to działanie skupione na ożywieniu zdegradowanych obszarów lub zespołów

obiektów, którego celem jest znalezienie dla nich nowego zastosowania i doprowadzenie do stanu, w którym obszary lub obiekty zmieniają swoją funkcję.

Dokonując zatem analizy stanu istniejącego, jakości przestrzeni i zabudowy wyodrębniono obszary wymagające działań ochronnych i porządkowych w zakresie jakości zabudowy i zagospodarowania terenu.

W zakresie rekultywacji są to wszystkie obszary obecnego i byłego wydobycia kopalin, gdzie kierunki rekultywacji zostały określone w nadanych koncesjach na wydobycie. Takie tereny jednak na obszarze gminy nie występują.

Wskazuje się obszary, jakie powinny zostać objęte działaniami rewitalizacyjnymi w pierwszej kolejności, i są to:

- 1) Miasto Bodzentyn a szczególnie centrum miasta i jego zabytkowa tkanka.
- 2) Sołectwa, które posiadają wyjątkowy w skali gminy i regionu potencjał kulturowo – przyrodniczy, są ogarnięte problemami restrukturyzacji czy też występują tam najbardziej widoczne zjawiska kryzysowe.
- 3) Sołectwa o dużym potencjale turystycznym – Święta Katarzyna.

Na powyżej wskazanych terenach zaleca się rewitalizację założeń, m.in. poprzez opracowanie właściwych programów rewaloryzacji a w szczególności działań rewitalizacyjnych, które określa ustawa z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji.

Wskazane jest zatem, kształtowanie ładu przestrzennego poprzez opracowanie miejscowych planów lub innych dokumentów kształtujących prawo miejscowe w gminie (np. gminne programy rewitalizacji).

Gmina podjęła już pierwsze kroki mające na celu rozpoczęcie sukcesywnych przekształceń. Narzędziem, które posłużyło do poprawy sytuacji w gminie, stał się Program Rewitalizacji Gminy Bodzentyn na lata 2016 - 2023, przyjęty uchwałą Rady Miejskiej w Bodzentynie, opracowany na podstawie Wytycznych Ministra Infrastruktury i Rozwoju w zakresie rewitalizacji w programach operacyjnych na lata 2014-2020 (MliR/H 2014-2020/20(01)/07/2015).

Dokument wyznacza dwa obszary rewitalizacji, są to obszary zamykające się w granicach miasta Bodzentyn i drugi w granicach administracyjnych sołectwa Psary Stara Wieś.

Planowanym efektem działań rewitalizacyjnych i tym samym generalnym celem rewitalizacji będzie stanie się miasta Bodzentyn i sołectwa Psary Stara Wieś (obok miejscowości Święta Katarzyna) wizytówką gminy i tym samym regionu Gór Świętokrzyskich.

Wyznaczono ponadto cele szczegółowe mające przybliżyć osiągnięcie celu generalnego i są to:

- 1) Rozwój turystyki, zagospodarowanie terenów pod rekreację, sport i wypoczynek.
- 2) Rozwój edukacji na obszarach zdegradowanych.
- 3) Rozwój przedsiębiorczości.
- 4) Rozwój usług społeczno-zdrowotnych.
- 5) Poprawa infrastruktury technicznej i bezpieczeństwa.
- 6) Zachowanie dziedzictwa kulturowego i naturalnego obszarów rewitalizacji.
- 7) Zwiększenie wykorzystania efektywnej i zielonej energii.

Realizacja celów szczegółowych odbywać się będzie poprzez projekty i przedsięwzięcia inwestycyjne, których szczegółowa lista, delegacja kompetencji oraz sposób finansowania zawarte zostały w przedmiotowym opracowaniu Programu Rewitalizacji Gminy Bodzentyn na lata 2016 – 2023.

Kierunki rewitalizacji zawarte w w/w dokumencie pozostają w zgodzie z przyjętymi kierunkami polityki przestrzennej zawartej w niniejszym studium.

Szczegółowe zasady działań rewitalizacyjnych wprowadza ustawa z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz.U. z 2015 r. Poz. 1777), w oparciu o którą należy realizować zadania rewitalizacyjne, z uwzględnieniem jednocześnie odrębnych przepisów i wytycznych (również ministerstw) w tym zakresie.

19. OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM.

(w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie)

Obszarem funkcjonalnym jest obszar szczególnego zjawiska z zakresu polityki i gospodarki przestrzennej lub obszar występowania w pewien sposób zdefiniowanych i przeanalizowanych konfliktów przestrzennych, stanowiący zwarty układ przestrzenny, składający się z powiązanych funkcjonalnie terenów charakteryzujących się wspólnymi uwarunkowaniami i przewidywanymi jednolitymi celami rozwoju.

Obszary funkcjonalne mają stanowić kolejną instytucję, która ułatwia i rozszerza perspektywę związaną z planowaniem przestrzennym – zwłaszcza w skali regionalnej i ponadregionalnej.

Ustawodawca różnicuje typy obszarów funkcjonalnych, wymieniając w tym kontekście cztery z nich:

- Miejski obszar funkcjonalny ośrodka wojewódzkiego
- wiejski obszar funkcjonalny
- przygraniczny obszar funkcjonalny
- obszar funkcjonalny szczególnego zjawiska w skali makroregionalnej, w tym obszar górski i Żuławy.

Jeśli chodzi o obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, czyli obszary, które można by wyodrębnić na poziomie jednostek samorządu, takich jak małe miasta i gminy - są one określane przez samorząd gminny. Ustawodawca nie doprecyzowuje jednak, w oparciu, o jakie szczegółowe kryteria należy to robić. Tym samym, pozostają tutaj jedynie powołane powyżej, ogólne regulacje i domniemane intencje.

Gmina Bodzentyn w przedmiotowym Studium została podzielona na pięć generalnych stref funkcjonalnych i zaliczają się do nich:

- 1) Strefa rozwoju ośrodka miejskiego Bodzentyna.
- 2) Strefa rozwoju wielofunkcyjnego.
- 3) Strefa wzmożonej aktywności turystyczno – osadniczej.
- 4) Strefa rolniczej przestrzeni produkcyjnej, osadnictwa wiejskiego i turystyki.
- 5) Strefa wysokiej aktywności przyrodniczej.

Podział ten wynika jednak nie z rozpoznanych obszarów problemowych ale ze zdecydowanie odmiennych struktur przestrzennych, oraz predyspozycji przestrzennych, wynikających głównie z potencjałów i ograniczeń, m.in. ochrony gleb wysokich bonitacji, znacznych kompleksów leśnych na północy, układu komunikacji ponadlokalnej, układu osadniczego i istniejących już struktur funkcjonalnych.

W skali lokalnej jednostki administracyjnej, wyznaczenie obszarów funkcjonalnych, w myśl art. 49e ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie jest zasadne, ponieważ charakter przestrzenny Gminy nie jest jednolity. Szczegółowy opis i charakterystykę tych obszarów zawarto w Dziale 2.

Zważając na powyższe na terenie Gminy Bodzentyn, Rada Miejska w Bodzentynie nie wyznacza obszarów funkcjonalnych o znaczeniu lokalnym, o których mowa w art. 49 a-f, ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

20. OBSZARY ZDEGRADOWANE.

Na obszarze gminy Bodzentyn nie wyznacza się obszarów zdegradowanych, w rozumieniu ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz.U. z 2015 r. Poz. 1777), które wykraczałyby poza granice terenów wskazanych jako predysponowane do działań rewitalizacyjnych tj. założeń jak wskazano w punkcie 18.

Gmina opracowała a Rada Miejska przyjęła Program rewitalizacji Gminy Bodzentyn na lata 2016-2013, który na podstawie przeprowadzonych prac analitycznych, związanych z diagnozą i konsultacjami społecznymi, rozpozna występujące na terenie gminy różnorodne negatywne zjawiska z obszarów

społecznego, gospodarczego, funkcjonalno-przestrzennego, technicznego, a także środowiskowego. Wynikiem tych analiz będzie między innymi wyznaczenie obszaru zdegradowanego i w konsekwencji obszaru rewitalizacji. Znajdujące się w obszarze zdegradowanym tereny wykazujące zjawiska kryzysowe ale i też mające potencjał aby przewodzić zmianom rewitalizacyjnych. Zdelimitowane obszary i przypisane im działania rewitalizacyjne, będą głównym kręgosłupem przekształceń rewitalizacyjnych.

21. UZASADNIENIE ORAZ SYNTEZA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ W STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA I GMINY BODZENTYN.

1) „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Bodzentyń” opracowano:

- a) zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj.Dz.U.2018.1945) oraz z aktualnie obowiązującymi przepisami odrębnymi oraz decyzjami administracyjnymi;
- b) zgodnie z Uchwałą Nr XVI/114/2017 Rady Miejskiej w Bodzentyń z dnia 20 grudnia 2017r., w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Bodzentyń”.

2) Zmiana Studium została dokonana w celu uzyskania zgodności z obowiązującymi przepisami w zakresie treści i zakresu:

- a) Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. z 2004 r. Nr 118, poz. 1233);
- b) Ustawą z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj.Dz.U.2018.1945) - w szczególności w odniesieniu do przepisów art. 10 ust. 2 w/w ustawy;
- c) przepisami odrębnymi.

3) Zakres „Studium” obejmuje:

- a) **w aspekcie obszarowym** – całą gminę KBodzentyń w granicach administracyjnych wraz z miastem Bodzentyń;
- b) **w aspekcie merytorycznym** – istotne dla funkcjonowania obszaru miasta i gminy zagadnienia, począwszy od demografii, poprzez informacje na temat rozwoju różnorodnych funkcji na obszarze gminy i odpowiadającym im formom użytkowania terenów, strukturę własności terenów, problemy związane ze stanem środowiska naturalnego i kulturowego oraz inne obszary problemowe; uwzględniono zakres najbardziej znaczących elementów powiązań obszaru z terenami otaczającymi – zarówno w aspekcie jednostek geograficznych, jak i elementów zainwestowania: powiązania komunikacyjne, ciągi infrastruktury technicznej, obszary i zespoły osadnicze oraz strefy ograniczeń i ochrony na obszarach o jednorodnych warunkach wspólnej polityki przestrzennej w celu ochrony istniejących zasobów środowiska oraz stworzenia warunków rozwoju nowych elementów zagospodarowania, w tym wyznaczenia terenów pod lokalizację urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych. Dokonano podsumowania w postaci diagnozy stanu istniejącego oraz sformułowano zasady i określono kierunki rozwoju funkcjonalno-przestrzennego gminy. „Studium” jest opracowaniem wyczerpującym całokształt zagadnień związanych z planowaniem przestrzennym i ochroną środowiska omawianego obszaru - jest niezbędnym dokumentem przy podejmowaniu decyzji przez Samorząd Miasta i Gminy w zakresie realizacji celów publicznych, przy ustalaniu warunków zabudowy i zagospodarowania na terenach nieobjętych planami miejscowymi, a także dokumentem, na podstawie którego

następować będzie koordynacja zagospodarowania przestrzennego gminy. Polityka przestrzenna w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, winna być zgodna z polityką przestrzenną określoną w niniejszym „Studium”.

4) W „Studium” dokonano aktualizacji w zakresie:

a) uwarunkowań rozwoju gminy i czynników mogących naruszyć zasadę zrównoważonego rozwoju przedmiotowego obszaru;

b) kierunków rozwoju gminy określonych w dotychczasowych decyzjach planistycznych, wynikających:

- › Ze „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Bodzentyn” przyjęte Uchwałą Nr VIII/31/2000 Rady Miejskiej w Bodzentynie z dnia 27.10.2000r.;
- › Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Opatowska 1” na obszarze miasta Bodzentyn przyjęty Uchwałą Nr I/9/2003 Rady Miejskiej w Bodzentynie z dnia 29.01.2003r., (Dz.Urz.Woj.Świętokrz. Nr 36 poz. 448 z dnia 18 marca 2003 r.);
- › Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części miasta Bodzentyn, obejmującego m. in. Zmianę części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Opatowska 1”, na obszarze miasta Bodzentyn przyjęty Uchwałą Nr III/11/2007 Rady Miejskiej w Bodzentynie z dnia 11.04.2007 r., (Dz.Urz.Woj.Świętokrz. Nr 119 poz. 1760 z dnia 4 lipca 2007 r.);
- › strategii, programów, studiów, planów krajowych, regionalnych i lokalnych, ponadlokalnych oraz lokalnych celów publicznych, w tym:
 - rozwój osadnictwa w obrębie terenów dotychczas użytkowanych rolniczo oraz wskazanie ograniczeń związanych z występowaniem dużych obszarów gleb prawnie chronionych klas, z uwzględnieniem wyników bilansu terenów;
 - rozwój układu komunikacyjnego - projektowane obwodnice Bodzentyna i Świętej Katarzyny w ciągu dróg wojewódzkich;
 - przekształcenia zabudowy mieszkaniowej, usługowej i przemysłowej;
 - modernizacja i rozwój infrastruktury technicznej i komunikacji oraz uporządkowanie gospodarki odpadami;
 - kontynuacja i wprowadzenie aktualnych zapisów dotyczących form ochrony środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego; priorytetem ochrony środowiskowej były obszary graniczące z Świętokrzyskim Parkiem Narodowym i silna presja budowlana na strefy ekotonowe (z zakazem zabudowy) jakie pojawiały się od wielu lat szczególnie w miejscowościach Bodzentyn, Święta Katarzyna, Wola Szczygiełkowa i Celiny. Studium skrupulatnie analizuje w oparciu o dostępne materiały RDOŚ i ŚPN istniejące korytarze ekologiczne, mające kluczową wagę dla zachowania prawidłowo funkcjonującego systemu ekologicznego w gminie – znacznie wykraczającego jednak poza jej granice. Wyznaczone zatem tereny inwestycyjne stanowią daleko idący kompromis pomiędzy wolą mieszkańców, przedsiębiorców, potrzebą rozwoju szerokopojętej infrastruktury technicznej i drogowej oraz bezdyskusyjną potrzebą ochrony ekosystemu obszaru o wybitnych walorach przyrodniczo – krajobrazowych województwa. Projekt studium w pierwotnej formie wstępnie konsultowanej z mieszkańcami i przekazanej do uzgodnień zawierał projektowany zalew „Bodzentyn-Hucisko” na terenie sołectw Kamieniec, Psary Podłazy, Leśna Stara Wieś, Wzdół Kolonia i Psary Stara Wieś wraz z terenami rozwoju usług turystyki i rekreacji, mających być realizowanymi w oparciu o ten zbiornik. Pierwsza wersja zbiornika mniejsza (około 52 ha) była kontynuacją wyznaczonego zbiornika w uchylonym przez sejmik (nieobowiązującym od 2018r.) „Programie małej retencji województwa świętokrzyskiego”. Wersja większa (około 81 ha) miała stanowić maksymalny wariant wynikający z naturalnego ukształtowania terenu, który został wyznaczony w nieobowiązującym „Miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Bodzentyn”

zatwierdzonego Uchwałą nr 111/16/93 z dnia 30.VI.1993r. przez Radę Miasta i Gminy w Bodzentynie.

Oba warianty na etapie opiniowania i uzgodnień z organami RDOŚ nie zostały zaakceptowane. Warunkiem wprowadzenia do Studium zbiornika stał się wymóg przeprowadzenia specjalistycznych analiz i ekspertyz z zakresu hydrologii, geologii i badań środowiskowych z uwagi na znajdujące się tam formy ochrony. Zakres badań wykraczał całkowicie poza problematykę Studium i prognozy oddziaływania na środowisko projektu Studium, dlatego też usunięto projektowany zbiornik z projektu Studium. Ma on szansę realizacji po przeprowadzeniu szczegółowych ekspertyz i po ich pozytywnych dla inwestycji wynikach można rozważyć jego realizację. Będzie to jednak wymagało kolejnych zmian dokumentów planistycznych w gminie, w tym Studium.

- zdefiniowania stref polityki przestrzennej na terenach wiejskich i miasta Bodzentyn, ze szczególnym uwzględnieniem zabytkowego charakteru starego miasta.

- 5) Zgodnie z Ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w „Studium” uwzględniono uwarunkowania i kierunki wynikające z art. 10 ust.1 i 2 ustawy oraz w związku z wejściem w życie 18 listopada 2015 r. ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji, zmieniającej w części zapisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w studium uwzględniono zapisy wskazane w art. 9 i art. 10 tej ustawy po zmianach (bilanse terenów).

**6) „Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Bodzentyn”
złożone jest z części tekstowej i graficznej, na które składają się:**

ZAŁĄCZNIK Nr 1: Część tekstowa - stanowi niniejszy tekst zatytułowany: „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Bodzentyn” składający się z:

Część A: „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego”,

Część B: „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

ZAŁĄCZNIK Nr 2: rysunek w skali 1:10 000 „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Bodzentyn” *Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego.*

ZAŁĄCZNIK Nr 3: rysunek w skali 1:10 000 „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Bodzentyn” *Kierunki zagospodarowania przestrzennego.*